

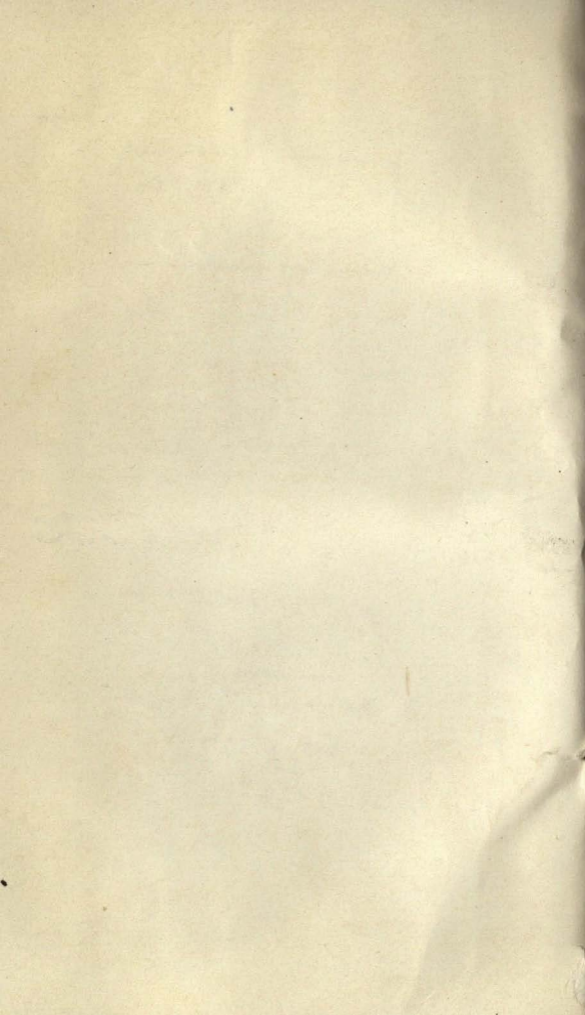
U. I. 2. 7. 11.

Number 3355

Ս Գ. ԿՆԻՐԱՆ
Համար 3355

Ս. ՆԵՐՍԷՍ ԵՆՈՐՈՒՄ Ի
ԳՐԱԴԱՆԱ

Ս. ԱճԵՆՈՒԲԵԿԻՉ ՀԱՆԻ
ՆՈՐ ԶՈՒԴԱ

№ 23

Գ Ի Ր Ք

Մ Ն Ս Կ Վ Վ Վ
Համար 3355

Գաւանութեան Հաւատոյ.

Առ ամենաք Երրորդութիւն և միասնա-
կան Աճութիւնն՝ Ի Հայր և յորդի և Ի
սուրբ Հոգին օ

Յօրհեալ Հ-Տրայն զագոթանտեմէ Ի Յարա-
բեան է Իտհայեան Նոր Հաւայեցոյ Աշտուրեանց
չոչեցել օ

3355

Ի Հայրապետութեան ան Եփրեմի սըր-
բազնաք կաթողիկոսի ան Հայոց որ Ի
յաթուան սուրբ Էջմիածին օ

Տպագրեցաւ արդեամբ և ծախիւք առա-
տաձեռն ազգիս մերոյ Ի Կալկաթայ օ

Յոյ՛ Տարեչուրէ Բանին ար, 1817 օ

Ի ԿԱԼԿԱԹԱՅ

Ի Տպարանի Աճետ Չընթլումեանի օ

1791

62

James M. Smith

James M. Smith
of the County of Adams
State of Missouri

do hereby certify that
the following is a true and
correct copy of the
original as the same appears
in the records of the
County of Adams

Witness my hand and seal
this 1st day of August
1817

James M. Smith
County Clerk

1817

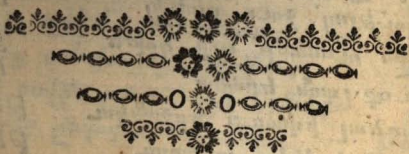
JAMES M. SMITH

County Clerk

Գլխատառ-իւքն՝ բանքս
յԱնուն գործոյս՝ յօրինո

չափինս
ղինս

Յիսուս	Աստղճած՝	Բաբուն	Ոգւոյ՝
Ազգու	Բամից՝	Ոսնեալ	Իիւթոյ՝
Բոտեա՛	Ոգւոյս՝	Իիւամամբ	Թւոյ՝
Ուղղիւ	Իիւծէլս՝	Թուչիւ	Ի ծոյ՝
Իիւանդ	Թախծէլս՝	Ի լոյծ	Իիւթոյ՝
Թափէլս	Ի զուօ՛	Իիւսէլ	Նիւթոյ՝

Ս. ՆԵՐՍԷՍ ԵՆՈՐՉԱԼԻ
ԳՐԱԳՈՐԱՆ
— — — — —
Ս. Ամենափրկիչ Վանք
Նոր Զուդա

Յարմար շաքար-խաչ

ան հաւատոյս՝ տէրունա
 ձեզ նուիրեմ՝ իբր զսե
 Բարեօք լցեալ՝ անմահա
 յայս խրատաճալի՝ նոր բուրաս
 Սա դրանց երկնից՝ է բացա
 մեղաւորաց՝ յոյս քաւա
 Կայան երկնից՝ արքայու
 և արդարոց՝ սուրբ բնակա
 Տեառն հացիւ՝ անմահա
 սուրբ բաժակաւն՝ իմաստու
 Աճայնովքն՝ բնաւ ամե
 լի է ինքնին՝ այս գանձա
 Սա քաղցեւոյ՝ հաց լիու
 ծարաւեւոյ՝ ջուր զովաց
 Սովին ուսմամբ՝ ոյք կրթե
 փառօք լցան՝ երանա
 Հանգեալ ի փառս՝ երջանկու
 տեառն երկնից՝ արքայու
 Ոպ յանդամն՝ մեր մարմնա
 է առաջին՝ և պատուա
 Կարգեալ գլխոյն՝ քան զամե
 զկնի նորուն՝ այլքն ամե
 Այսպէս ՚ի կարգս՝ դաւանու
 մեծ առաջին՝ քան զամե
 է՝ սբ հաւատն ճշմարտու

կան
 դան
 կան
 տան
 րան
 րան
 Թեան
 րան
 կան
 Թեան
 նայն
 րան
 Թեան
 ման
 ցան
 կան
 Թեան
 Թեան
 կան
 կան
 նայն
 նայն
 Թեան
 նայն
 Թեան

Ընդ որով դասին՝ այլքն ամե	նայնօ
Եթէ բարեոք՝ է և ար	ժան
Ընուզ կարս՝ մեր մարմնա	կանօ
Որքան յաւէտ՝ և յոյժ պատ	կան
գործել զպէտս՝ միշտ հոգե	կանօ
Որքան մարմին՝ է պատուա	կան
՝ ստեղծեալ պատկեր տէրունա	կանօ
Արդ մատիցոք՝ ճառել ըզ	բան
վան հաւատոյս՝ ճշմարտու	թեանօ
՝ հաստատութի՝ ոյք յուսա	ցան
հիմն և արմատ՝ բարեաց հա	մայնօ
Ձի սն է վէճ հաստատու	թեան
լստ կեփայեան՝ դաւանու	թեանօ
Ընդ այսու հիմամբս՝ անշարժա	կան
եկեղեցի՝ իւր կառու	ցանօ
իբրև զվէճ՝ անխախտա	կան
դրանց դժոխոց՝ յանյաղթա	կանօ
Ընդ սովին բանիւ՝ ոյք հիմնե	ցան
զկեանս ընկալան՝ երջանկու	թեանօ
Փառք և պատիւ՝ անզրաւա	կան
յերրորդութիւնն՝ միանա	կանօ
Հօր և որդւոյ՝ հոգւոյն հա	մայն
յաւիտենից՝ ի յաւի	տեանօ

Ամէն :

Ամենեցունդ՝ պատրաստա	կան
նուստ Յարութիս Իսահա	կեանօ

Սրբոյ անշահելի Վանոյ Սրբաշուն օրհասն Յոսէ
հոգոսի ծայրագոյն զարդապետի և նուիրանի ուր
հոշման հետեւոյ երկարագոտեի յարգանոց օ

Հայր սուրբ

Որպէս զի կամք և հաճութիւն եղև
մերազնեաց սեպուհեացն որք բնա-
կել կան աստ ի կալկութայ քաղաքիս, տալ
տպագրել զոտանաւոր Գաւանութեան
հաւատոյ գիրքն և կտակարանն մերոյ
ան Յի քի որ նորոգ ոլջամիտ և վարդա-
պետական կատարելագործութիւն չափա-
բանեալ է ի գերահաշակ և հանձարիմաց
պրն Յարութի Սահակեան աղանութենց օ
Որոյ վն և արդ՝ համարձակիմ ես ըստ
խնդրանաց և ցանկութեց ի վերոյ ասացել
սեպուհեացն՝ զսրբազնութեդ հայցել
զընտրութի և զքննութի ի նմին (ըստ
որում և օրէն է ընդ ամ գործս հոգևորա-
կանս՝ զքահանայիցն և զմեծաւորացն խընդ-
րել զհրաման) զի թէ չիցէ հակառա-
կութի ինչ ի նմա ուրեմն խոնարհաբար
հայցեմ զի սրբազնութի քո հաճել ընդ
առարկայ խնդրանաց իմոյ՝ հրամայիցէ
տալ զայն գործ աներկմտութի ի տիպ ար-

Ճանաչուցանել: 'ի յաւերժական յիշատակ
գերիմաստ հեղինակի նորին.

Մնամ Սրբազնութեդ ամենախոնարհ
և ջերմեռանդն ծառայ:

Զաքարեա Յովհանէս

'ի Կալկաթայ

Շրէ՛օտեան,

'ի դամայ 21, 1816:

Յարգոյապատէ՛ւ և Բարեպաշտ Աշէ՛տ ուրոն
Զաքարեայ Յովհանէս Շրէ՛օտեան:

Ի միամտութի Յարգելոյդ՝ յաղագս
տպագրութբ 'ի լոյս ընծայելոյ վերոյ
յիշեալ մատենիցն, բաւականք են բարեյո-
ժար վկայութի գիտնական անձանցն արժա-
նահաւատ վկայիցն՝ 'ի ք՞ն հանգուցեալ
սրբազան Յակոբոս արք եպիսկոպոսին, և
սրբազան Սերովբէ վարդապետին, արժա-
նապատիւ միաբանիցն Սթյ և մեծի աթո-
ռոյն մերոյ է շմիածնի որոյ թղթոյ օրինակն
տպագրեալ էք յօրացոյցն յայսմ թուոյս
Ապա և մեք ոչ ինչ ներհակութի և վնաս
տեսանեմք 'ի տպագրութի այնց մատենից,
և

և ՚ի լոյս ընծայելոյ զգեղեցիկ և լուսաւոր
 ծնունդս քաղմաշխատ երկանց հեղինակի
 նոցին՝ կորովամիտ և քաջիմաստ Ազնիւ
 Պրն Յարուհի ՚ի սահակեանին, աղանուրենց
 այլ մանաւանդ օգտակար և հարկաւոր
 ուստի և դու պատուելիդ առանց երկո՛ւ
 նալոյ տո՛ւր աջողել զգործն, ընդոր ուրախ
 լիցուք և մեք, և շնորհակալ զքէն յար։
 Աղջ լեր ՚ի տր։

ՍԵՆՅ ԱՅԷԱԳԵՆԶԷ ԱԼՆՈՒՅՆ
 ՏԵՆՅ ԵԿՓՆԵՄ ԾՈՒՍՈՅ
 ՅԱԿՈԲՈՍ ՎԱՐԴԱՊԵՏ
 ԿՆԿԻՍՅ ՆՈՒԵՄԷ

Ի կալկաթայ վերն թիւ։

Ս. ՆԵՐՍԷՍ ԵՆՈՐԱԿԷ
 ԳՐԱԳՐԱՆ

Ս. Ամենագիրի վանք
 Նոր

Յ Ի Ը Ա Տ Ա Կ Ա Ր Ա Ն

Տ Պ Ա Գ Ր Ո Ւ Թ Ե Ա Ն .

ժանդակութեամբ և շնորհիւ
 ամենասուրբ Երրորդութեան՝
 Հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ, և բարե-
 խօսութեամբ Ամեներանուհւոյ կուսին
 Մարիամու, յանգ ելեալ՝ անարտեպան
 տալագրումն այս հոմերական տաղաչա-
 փութք գիրք դաւանութի որ յօրինեալէր
 զքաջ ճուռմաբան պարոն Յարութիւն
 սահակեանէ՝ ի բումբայի քաղաքի յամին կե-
 նարարին մերոյ 1807. իսկ այժմ տալագրե-
 ցան ի Կալկաթայ քաղաքիս արդեամբ և
 ծախիւք Չոնարթամիտ և առատաձեռն
 ազգիս մերոյ: Արդ որք հանդիպէք ըն-
 թեռնելով և վայելելով զքաղցրագոյն և
 հոգևորական գրքուկս զայս յիշեսցիք ի մա-
 բուր յաղօթս ձեր Օժանդակքն գործարա-
 նիս իմոյ հանդերձ կենդանեօք և հանգու-
 ցելովքն որք յանուանէ յիշեցեալ կան ի
 ներքոյ:

Կարապետ Մկրտիչ Մուրաթեան :
 Ա՛նետ Աղաբէգեան :
 Յարութիւն Պետրոսեան :
 Զաքարեա Յովանէս Շիրխօռեան :
 Մեքայէլ Զաքարեա Շիրխօռեան :
 Մարտիրոս Տէր Ստեփանոսեան :
 Սարգիս Յովանէս Սարգսեան :
 Սարգիս Յովանեան :
 Սահակ Մօլսէս Շմայօնեան :
 Անտօն Բաբիկեան :
 Մէլքում Մանուկեան :
 Էմին և Մեքայէլ Յովսէփ Էմինեան :
 Ա՛նետիկ Նազար Շահնազարեան :
 Ծատուր Ա՛նաբեան :
 Մանուէլ Պետրոս Գէրաբեան :
 Մէլքում Յարութիւն Մէլքումեան :
 Յովհաննէս Յարութիւն Աղանուրեանց :
 Գեորգ Զօրաբեան :
 Մկրտիչ Յարութիւն Աղանուրեանց :
 Մալխաս Սահակեան :
 Գրիգոր Նազար , և Յովհաննէս Սէթէն
 Գաբուիէլ Էվազ Գրիգորեան :
 Գեորգ Ա՛մատրեան :

Հուսկ յետոյ 'ի վախճանի յիշեալ
 ջիք զաշխատաւոր գործարանիս յետնեալ
 ծառայն ձեր, Զընթլում աւետեանս՝ որ
 հարազատօրէն աշխատութեամբ տրքնիմ
 'ի այս գործ, (ուստի և հայեմ եթէ սխա-
 ւանք ուրեք գտանիցին 'ի սմա հայելով
 զմիայնակութիւն և զծանրութի պաշտօնի
 իմոյ ներումն շնորհեսջիք,) Արդ՝ զտուրսն
 սիրելի ազգիդ իմոյ՝ և գուարթամիտ առա-
 տաձեռնութեամբ յայս գործ ազգաօգուտ
 ինքնակամ օգնողացն, ամենամեծն Աստու-
 ճած 'ի փառս՝ և 'ի պատիւ իւր ընկալցի,
 զբարի նպատակն յուսոյ՝ և ակնկալութե
 ամենիցն 'ի յանկհանցէ, և բարի յիշատակս
 իւրաքանչիւրոցն՝ 'ի յանջնջելի երանական
 մատենի իւրում գրեսցէ եւ ձեզ բարե-
 մշտութեամբ յիշողացդ՝ մասն բարեաց
 պարգևեսցէ, Ամէն :

Մընամ ձերոմ Յարգութեանն
 Խոնարհ, Ծոռոց
 Զընթլում Աւետեան :

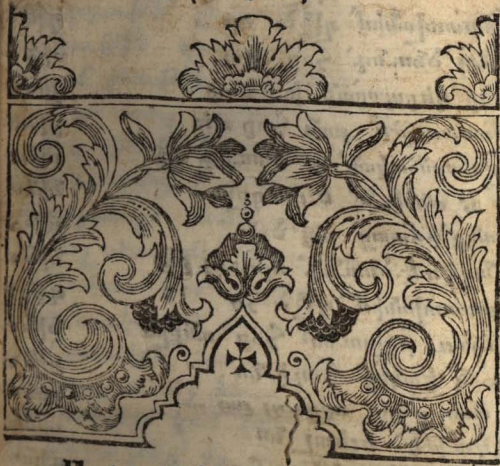
[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Ս. ՆՆՐԱԿԱՆ ԵՆՈՐԱԿԱՆ

ԳՐԱԴԱՐԱՆ

Ս. ԱՄԵՆԱՆ ԵՆՈՐԱԿԱՆ

ՆԱԿԱՆ

Այսէ հաւատո՛ւ ի՞նչ պաշտո
յեբարդութիւնն՝ Ռուսնոս

Տուն
Կոնս

ուստուլանիմ՝ զհայրն երկնայ

ինչ

Աճ անեղձ տր անքրն

նին Է

Հայր և ծնող՝ որդւոյ բա

նին

բղխող Հոգւոյն՝ Աճայ

ին

Ստեղծող և տր՝ ամենև

ին

երկրաւորացս՝ և երկնայ

ին

բայ ի բանէն՝ բնաւքն նո

վին

և սք հոգւովն՝ ի գոյ և

կին

Խոստո

երրորդութի՛ն ըն պաշտե	Լի
ոչ հու՛թիս փոխոխեա	յի
և կամ բնութի՛ն բաժանեա	յի.
Անհաս մտայ՛ անքննե	Լի
քան զօրինակ՛ ի վեր դա	սի.
հ գերազանց՛ ի սահմա	նի
յարարածոցս՛ անճառե	Լի
Ձի ոչ անու՛ճամբ՛ յորջորջեա	յի.
ամանակաւ՛ կամ շախեա	յի.
Ընդ որակութե՛ն ոչ անկա	նի
կամ քանակաւ՛ նա կշռեա	յի.
Օրինակաւ՛ ոչ ձեւա	յի
որպիսութե՛ն կամ ծանխ	յի.
՚ի թերութեց՛ ոչ տագա	ծի
ոչ ՚ի լրմանց՛ ամփոփեա	յի.
Ձի անմեծար՛ Հայր համա	րի.
թե ոչ յինքեան՛ դքանն՛ ունի	յի.
կամ ոչ գողով՛ ինմա հո	գի.
՚ի հրամանին՛ նուազեա	յի.
թե ոչ անու՛ճամբ՛ Հօր ծանխ	յի
ձնունդ բանին՛ իւր միամ	նի.
Արբ և լքեալ՛ բանն իմա	յի
՚ի մահացոցե՛ն կամ ոչ է	ի
Թե ոչ Հօրե՛ն ելեալ Հո	գի
՛րպատճառեմն՛ իւր ծանխ	յի.

Լիցե

Լիցի շուք իմն՝ Թափառե
 իբրև շունչ ինչ՝ անդասե
 եթէ բանիւ ոք յաւակ
 կապտեւ զՀայր՝ բանէ ան
 թէ եր երբեմն՝ յոր չէր որ
 անբանօրէն՝ Չվէ՛նս յունի
 կամ ստրկութի՛ տալ բղխո
 բնաւորաբար՝ չ'գողով Հո
 Յայլ էութի՛ մուծցէ յայտ
 երրորդութի՛ն՝ անմեկնե
 Այլ այնպիսին՝ իմէնց բրու
 իբրև զգև՝ իբացի հեր
 ընդ նզովիւք՝ պինտ կապես
 յեկեղեցոյ՝ գաւթէ ան
 Այս իմ հաւատ՝ անխախտե
 յերրորդութի՛ն՝ սք պաշտե
 Չոր մեզ ուսոյց՝ յիւրում բա
 "սք գրիգոր՝ նարեկա
 Ո՛չ ստեղծի՛չ՝ մինն պատ
 միւսքն օտար՝ անպատուէ
 ո՛չ ՚ի Հօրէ՛ լուսոյ ան
 բաժանեսցին՝ բան և Հո
 կամ լը անձանցն՝ ուրոյն յատ
 ժողովեւով՝ երիցն ՚ի
 Չի՛ ՚ի Հօրէ՛ ծնեալ որ

և սք շոգին ճառագայ	Թի:
Նախ քան զՀայր ոչ է որ	դի:
և ոչ որդին նախ քան զՏո	գի:
Յորժամ էր Հայր յայնժամ որ	դի:
յորմէ շոգին ճառագայ	Թի:
ոչ կրտսեր, քան զՀայր որ	դի:
կամ քան զորդին և սք շո	գի:
նոյն էութե՛ բան է որ	դի:
կենդանարար և սք շո	գի:
Բանականացս որպէս տես	յի:
գող էութի՛ բան և հո	գի:
Թարց էութե՛ ՚ի բաց բարձ	յի:
բան և հոգի՛ ոչ սաս	յի:
սոյնպէս Էակն՛ առանց բա	նի:
կամ ոչ գողով՛ նմա կենդա	նի:
բարձցի ՚ի բաց՛ վաղվաղա	կի:
գոյացութի՛ն՛ ապակա	նի:
Օրինակա՛ւս՛ նմանես	յի:
քան զօրինակս՛ ՚ի վեր դա	աի:
Ջբանականացս՛ նոյն իմաս	յի:
՚ի յարարածսն՛ ուղ գը	րի:
Արդ արացուք՛ մարդ կենդա	նի:
լն՛ նմանութե՛ մեր պատիե	րի:
Չի արդ հնար՛ է Թարց բա	նի:
կամ անկենդան՛ Հայր կոչես	յի:

ոչ լի բնութեն՝ մեծ Հօր ա
 պատճառ գողոյն՝ նախադա
 Այլ ոչ նուազ՝ բան և հո
 որով և Հայր՝ տկարաս
 Յարարածոցս՝ ամենայ
 անհաս մտայ՝ անձառե
 Քանզի նովին՝ պարունա
 երկինք երկիր՝ լի ամենայ
 գաղտնեայ մտայ՝ մարդկան ազ
 և խորհրդոցս՝ տեսող յայտ
 Յարարածոցս՝ խոստովա
 տր ստեղծող՝ ամենայ
 միայն հաւատալ՝ պարտ է նը
 լի՝ որպիսութեն՝ բռեւ նո
 Մինն՝ ի յերից՝ անձանց ան
 նա որ ծնունդ՝ բան Հօր կո
 եր անկապուտ՝ դիմայ ծնո
 ՚ի բնէ ներքնոցս՝ անմեկնե
 Հօրն՝ հաճութե՝ իւրն էակ
 և սբ Հոգւոյն՝ իւր գործակ
 էջ անէտեօքն գաբրիէ
 նա ի վերուստ՝ փառայ ան
 խոնարհեցաւ՝ յաշխարհ ստո
 մուտ ՚ի սենեակ՝ յարգանդ կու
 նախ քան բնակելն՝ մաքրէ հո

սի
 սի
 գի
 յե
 նի
 լի
 կ
 նի
 գի
 նի
 նի
 նի
 նի
 մի
 ցի
 տի
 ճի
 ղ
 լի
 ղ
 ցի
 լի
 տի
 ըի
 սի
 գի
 ղա

զարգանդ կուսի՝ Աճած
 նոյն երջանիկ՝ սբյ կու
 ՚ի բնութիս՝ զգենու մար
 Բանն անմարմին՝ մարմին զգե
 Տողուլ մտօք՝ նա զարդա
 Աճ և մարդ՝ լեալ կատա
 սքանչելի՝ անշիոթ խառ
 ո՛չ եռթին՝ Աճայ
 ՚ի նիւթական՝ փոխեալ մար
 Ե՛ւ ո՛չ բնութին՝ իւր մարդկայ
 եղեալ աննիւթ՝ Աճայ
 Երկաքանչիւր՝ բնութեց նո
 նոյն յատկութիք՝ անշիոթ պա
 խառնումս նոր և սքանչե
 աստուած է մարդ՝ բնութք խառ
 միով անձամբ՝ խոստովա
 ՚՝ յորում բնութիքն՝ միա՛ւո
 ՚՝ ո՛չ այլ և այլ՝ բաժանես
 այլ անշիոթ՝ խառնեալ ՚ի
 Մի տր՝ քսօ օժեալ յերկ
 ՚՝ յերկուց բնութեց՝ մի միայն որ
 Մի միայնոյ՝ բան Հօր որ
 լեալ անդրանիկ՝ սբյ կու
 ո՛չ եղելոյս՝ նմանեալ նո
 լիք քան զմիտս՝ լեալ մարդկայ

նինս
 սինս
 մինս
 ցեալ
 բեալ
 բեալ
 նեալ
 ինս
 մինս
 ինս
 ինս
 բինս
 Տինս
 լի
 նի
 նի
 բի
 ցի
 մի
 բի
 դի
 դինս
 սինս
 բինս
 ինս
 Ե՛ւ

Ե՛ւ ՚ի քրայս՝ յորովայ
 զանապականն՝ ճիւղէ մար
 Ձի ո՛չ մասամբ՝ լէ մեղօք չա
 բնութիս անկեալ՝ էր մարդկայ
 Հոգևով մարմնով՝ մտօք նո
 վն այն զգեցաւ՝ բողբո
 Յետ ինն ամսեայ՝ ժամանա
 ծնաւ փրկիչ՝ մեզ յաշխար
 ո՛չ կուսութի՝ ծնողին խախ
 Աստու՛ածածին՝ կոյս դա՛ւա
 ՚՚ի յանբանից՝ մտուր պա
 յերկնա՛ւորացն օրհնաբա
 տերն՝ իմոգուց՝ երկրպա
 պատարագա՛ւ՝ սբ նու՛ի
 Իսկ կուսական՝ կաթամբ ջամ
 տր կերակրօղն՝ ամենայ
 Յետ ութ ա՛ւուրց՝ նա թլիս
 անուն նորա՝ Յիսուս կո
 Քառասնօրեայ՝ լէ՛ տաճարն ա
 լէ օրինօքն՝ մուտ մովսէ
 սիմէովսէ՝ բարձեալ գլը
 ՚ի կապանայ՝ ծերն արձա
 Մարգարէ էն՝ սբ աննայ
 գոհաբանեալ՝ տրն յաշխար
 Ե՛ւ առ ամպով՝ թեթե նրա

Ի յեգիպտոս՝ փութալ փախ
 Յանդր՝ Իբաղաքն՝ մինչ ժամա
 Ղորոյ բազմնան՝ մանրեալ փրչ
 Յորժամ դարձաւ՝ յեգիպտո
 Ինազարէթ՝ նախ մտա
 Երկոտասան՝ ամաց նո
 յերուսաղէմ՝ մուտ ՚ի տօ
 Ջբան օրինացն՝ մեկնէ նո
 շորհօք լյեալն՝ Աստուածայ
 Յայնժամ քաղցեալ՝ տրն ՚ի մարմ
 օր կերակրէր՝ զամենե
 ծարաւեցաւ՝ մարմնով նո
 նա որ զջուրն՝ ետ կենդա
 Աաստակեցաւ՝ փրկիչն յերկ
 աշխատելոցս՝ հանգիստ ինք
 Ննջեաց իբուն՝ մարմնով նո
 արթուն պահօղն՝ իսրայէ
 Նա ոչ յայտնեաց՝ զանձն իւր նո
 ցանս երեսուն՝ մինչև ան
 Յորժամ լյան՝ ամք հասա
 Երեսնամեայ՝ գողով նո
 Չանօրէնութիւնն՝ գործեաց յերկ
 զոր մարգարէքն՝ գուշակե
 Ի յորդանան՝ էջ իւրո
 Ի յովհաննէ՝ ջրով մկրբ

ջն
 նէ
 ըէ
 սէ
 նէ
 ըին
 նին
 ցին
 ին
 նին
 սին
 վին
 նին
 ըին
 նին
 վին
 լին
 ցին
 ցին
 կին
 ըին
 ըին
 ցին
 վի
 տի

Չնորհ մաքրութեն եցոյց ճը
 յորդեգրութի՛ ած Հայրե
 Գառն Աստուծոյ՝ վկայեալ յերկ
 "ինքնին եբարձ՝ Չմեղս աշխար
 Յորժամ ելեալ՝ 'ի ջրոյ ան
 եկաց յաղօթս՝ բացաւ եր
 Յորոյ վերայ՝ Աճ Հո
 աղաւնսակերպ՝ եջ առան
 Վկայելով՝ Հայրն երկնայ
 դա՛ ե որդի՛ իմ սիրե
 "Յայնժամ հողումն՝ Յս վա
 'ի յանապատ՝ չարէն փոր
 Զօր քառասուն՝ պահեալ յերկ
 ապա քաղցեաւ՝ նա՛ իմարմ
 թեպէտ մարմնով՝ տեսեալ լի
 բայց եր բնակեալ՝ Բանն 'ի մարմ
 եւ մատուցեալ՝ դիւին չա
 ույ յադամն՝ անդ՛ 'ի դրախ
 Առ նորս ադամ՝ հնոյն որ
 բանս պատրօղ՝ դնէր առա
 տն Աստուծոյ՝ թէ ես որ
 քարանցս ատա՛ հաց լինի
 Տերն ետ նմա՛ պատասխա
 ասէ յօրէնս՝ այսպէս գը
 "ոչ միայն հացիւ՛՝ մարդ ապրես

բե
 նի
 բե
 հի
 տին
 կին
 գին
 ձին
 ին
 լին
 բե
 ձի
 բի
 նի
 նի
 նի
 բե
 տի
 գի
 ջի
 դի
 ցի
 նի
 բի
 ցի
 այլ

այլ որ բանիւն՝ տն գլտ
 Յաշտարակի՝ տան տաճա
 տրն՝ ի չարէն՝ փորձի կլը
 Ջքեզ արկ՝ ի վայր՝ ասէ աս
 Ղի հրեշտակայ՝ զքէն պատուի
 Քեզ ի բազկայ վերայ բարձ
 զի մի՝ հարցի՝ ոտ քո քա
 որում ետ նա՝ պատասխա
 մի՝ փորձեսցես՝ զտր քո յերկ
 երրորդ անգամ՝ անեալ չա
 զՅս ի լեառն՝ մի առան
 Յուրեալ նմա՝ զփառս աշխար
 զի շխանութիւն՝ համայն երկ
 հայ քեզ ասէ՝ զամենե
 եթէ անկցիս՝ իմ առա
 Յայնժամ սաստեալ՝ նմա Յիսու
 մերժէ ի բայ՝ զչար եղկե
 "Ասէ ցնա՝ այսպէս գլ
 երկիր պագցես՝ տն առան
 Նա զչար գողողն ը բռամբ ա
 և շղթայիւք՝ զհսկայն կա
 Մեծ զօրութիւն՝ չարին յաղ
 և զստացուն՝ յաւար մատ
 Լեալ իրաւամբք՝ դատաստա
 բռնադատող՝ մի՝ դատես

ցի
 ըին
 կին
 տին
 ըին
 ցին
 ըին
 նին
 ըին
 ըին
 ձին
 հին
 ըին
 սին
 ջին
 սին
 լին
 ըին
 ձին
 ծէ
 պէ
 թէ
 նէ
 նին
 ցին

Մերու

Մերով բնութքս՝ յաղթէ չա
 նմա որ պատրեայ՝ զմարդն առա
 Մի՛ պարծեսցի՝ չարն իւրո
 թէ յաղթեցայ՝ տերամբ վե
 Պատարագեալ՝ մարմնով նո
 որով եբարձ զվեղս աշխար
 Յայնժամ հրեշտակք՝ առնա ե
 աստո՛ւճապէս՝ Չնա պաշտե
 Նմա կերակուր՝ անդ մատու
 զայն նորաստեղծ՝ պատարստե
 Ճաշակելով լի պատշա
 պարկեշտասունն՝ լեալ՝ իմարմ
 Ապա Չնչանսն՝ գործեաց յերկ
 զբնութին յայտնեայ՝ Աստո՛ւճայ
 Հզօր զօրութք՝ սաստեայ դի
 և բժշկեայ՝ զախտս նո
 "Իգալիլեայ՝ հաս իտե
 մուտ իկանա՝ ցեօղն առ նո
 ՚ի հարսանիսն՝ բազմեալ նո
 աշակերտօքն՝ ՚ի միա
 Անդ փոխարկեայ՝ զջուրն ՚իգի
 էր նշանայ՝ սկիզբն նո
 ՚ի կախառնեայ՝ էջ առան
 մարբ և եղբարբքն՝ ՚իմիա
 Մերձ էր զատիկն՝ հրեից ազ

ըին
 ջին
 վին
 ըին
 վին
 հին
 կին
 ցին
 ցին
 ցին
 ճին
 յին
 ըին
 ին
 ճին
 ցին
 ղին
 սին
 ըին
 սին
 ճին
 ըին
 ճին
 սին
 գին
 յերու

յերուսաղէմ՝ եւ լէ նո
 Չնս եգիտ՝ ՚ի տաճա
 որ զաղաւնիսն՝ վաճառէ
 Յորմէ եհան՝ զամենե
 ւ կործանեայ՝ զսեղան նո
 Չհրէաստան՝ թողեալ նո
 ՚ի գալիլէայ՝ եկն կըր
 ՚ի վաստակելն՝ ճանապար
 ուր առ աղբերքն՝ նստեալ նո
 ՝՝Սամարայոյ՝ կնոջն առան
 տալ խոստայաւ՝ զջուր կենդա
 Եկն ՚ի կանայ՝ Յս կըր
 զիսուս իւր յայտնեայ՝ Աճայ
 Թագաւորազն՝ ՚ի քաղա
 զի էր Տիւանդ՝ որդի ՚իս
 Չոր բժշկեայ՝ բանիւ նո
 երրորդ նշանս՝ եցոյց նո
 ՝՝՚ի պրոբատկեայ՝ աւազալ
 յոյժ բազմամեայ՝ ախտաժե
 Բժշկելով՝ զախտս նո
 ՚ի շաբաթու՝ աւուր մե
 Յետ այսորիկ՝ զնա առան
 յս եգիտ՝ ՚ի տաճա
 Մի՛ մեղանչեր՝ սահ կըր
 զի մի՛ չարես՝ քեզ լինի

սին.
 րին
 րն.
 սին,
 ցին:
 րին
 կին,
 Տին
 րին.
 ճին
 նին:
 կին
 րն.
 քին
 րին.
 վին
 ցին:
 նին
 տին.
 րին
 ճին.
 ճին
 րին.
 կին
 ցին.
 Մինչ

Մինչ յովհաննէս՝ ՚ի բանտ մաս
 Է գրուանաւ՝ ճրագն դր
 Չայն բարբառոցն՝ յանապա
 ՚ի հերովդեայ՝ անդ գլխա
 ՚ի գալիլեա՝ Յս փո
 ՚ի կափառնեա՝ գայ բնա
 Բանն լցեալ՝ մարգարե
 զոր գուշակեայ՝ մեծն եսայ
 ՚ի նեփթաղիմ՝ զաբուղո
 Ժողովրդեանն՝ ՚ի խաւա
 Արոց յայտնի՝ լոյս ծագեա
 ստոճեր նոցին՝ փարատեա
 Մինչ անցանէր՝ ՚ի ծովա
 զերկուս եղբարս՝ տեսեալ նո
 Չսիմոն պետրոս՝ վէմն անոճա
 և զանդրեաս՝ եղբայր նո
 Յայնժամ կոչեայ՝ տր զնո
 զհետ Յսի՝ ջոզան նո
 Եւ ընթացեալ՝ յառաջ փրկ
 զերկուս եղբարս՝ ետես ի կր
 Չգրեդեայ՝ յակոբ զոր
 և զյովհաննէս՝ եղբայր նո
 Չնոսա կոչեայ՝ ՚ի միա
 զհետ Յսի՝ չոզան նո
 Ըջէր Յս՝ ՚ի սահմա

նի
 նի
 տի
 տի
 խի
 կի
 ի
 ի
 Նի
 ըի
 ցի
 ցե
 կի
 ըի
 նի
 ըի
 սի
 քի
 չի
 կի
 դի
 ըի
 սի
 քի
 նի
 և

և քարոզէր՝ զամենե
 Ջդիւնահարսն՝ որ բերէ
 նա բժշկէր՝ անդ զնո
 ”Ջերկոտասանսն՝ առեալ նո
 եօթանասնիւքն՝ իմիա
 ժողովըդովքն՝ որ անդ է
 նոքօք՝ իլեառն՝ ելառան
 Ջբերանն եբայ՝ Աճայ
 զերանութիսն՝ բաշխեաց նո
 նա որ խօսէր՝ լէ մովսէ
 ասեղ ձայնիւ՝ յանասրա
 Աստ հեզ խոնարհ բանիւ՝ նո
 ուսուցանէր՝ զամենե
 Եւ աղ կոչէ՝ տր զնո
 որ աշխարհի՝ քարոզք է
 Այլ և լուսոյ՝ և քաղա
 որ ի վերայ՝ շինեալ և
 լուսաւորեաց՝ լուսով բա
 զաշխարհ համայն՝ իմիա
 ”Ո՛չ լուծանել՝ զօրէնս և
 այլ և նուլ՝ զնորին թե
 Բանք օրինաց՝ մի բնաւ եղծ
 նշանախեց յովտ մի կե
 Ուր լուծանէ՝ փոքունցս ըզ
 արքայութիսն՝ ո՛չ ընկալ

սին
 ին
 սին
 ըին
 սին
 ին
 ձին
 ին
 ցին
 սին
 տին
 վին
 սին
 սին
 ին
 քին
 ըին
 նին
 սին
 կին
 ըի
 ցի
 տի
 մի
 ցի
 նա

Թող զքաճկոն՝ նմա աւել
 Եւ որ ունիլ՝ ՚ի քէն կա
 առատօրէն՝ Թող ընկալ
 Քո Թշնամին՝ քև սիրես
 Էատելոյդ՝ արա՛ բա
 Լերուք որդիք՝ Տօր ձեր երկ
 լուսաւորիլ՝ լուսով ան
 Դուք կատարեալ՝ Լերուք յերկ
 Տօր ձեր նման՝ երկնաւո
 Նա այսպիսի՝ բանիւք բա
 խրատ լինէր՝ ամենայ
 Մաքուր պատօք՝ լինել յերկ
 Էողորմած՝ լը ամենայ
 Առ տր՝ յաղօթս՝ կալ ՚իսրը
 մի՛ ձանձրանալ՝ լը գործս բա
 Այսպէս ասէ՛ դուք յաշխար
 կայէք յաղօթս՝ տն առա
 Հայր մեր Է տր՝ Ա՛ճ բա՛
 անուն քո սք՝ միշտ եղի
 Արքայութիդ՝ փառօք լի
 կամք քո ու՛յ՝ ՚իմեզ հա
 Հանապազօրդ՝ հաց մեր ձը
 լը բաւականին՝ մեզ տրես
 Թող զպարտիս՝ մեր վշտա
 ու՛յ Թողու՛մք՝ մեք ընկե

Լի.
 մի.
 ցի.
 ցի.
 ըի.
 նի.
 տի.
 ըի.
 ըի.
 ըի.
 նի.
 ըի.
 նի.
 տի.
 ըի.
 Տի.
 ջի.
 ըի.
 ցի.
 ցի.
 ճի.
 ըի.
 ցի.
 Լի.
 ըի.
 Մի

Մի տար զմեզ՝ ի փորձ չա
 զմեզ ի չարէն՝ փրկեա՛ն յերկ
 Արքայութի՛ տնդ երկ
 ՚ի յաւիտեան՝ միշտ եղի
 Թողջիք զյանցանս՝ Թե ընկե
 Թողցե՛ք և ձեզ՝ հայր ձեր երկ
 Յորժամ պահող՝ Գտջիք յերկ
 մի՛ լէ կեղծաւորսն՝ գող տրտմա
 Այլ դու պահեա՛ն հօր քում գաղտ
 զի ընկալցիս՝ զվարձս յայտ
 Ձեզ գանձեցե՛ք զգործս բա
 զի ընկալջիք՝ զկեանս երկ
 Զոք մեղապարտ՝ մի՛ զուր դա
 զի մի՛ նովին՝ դուք դատես
 Զշիւղ եղբօրդ՝ ահան տես
 զի՞ զքո գերանդ՝ ոչ նշմա
 Հան կեղծաւորս՝ զգերանդ որ
 ապա յեղբօրդ՝ շիւղն հայի
 գտցես յերկրի՛ գոր խնդրի
 բացի և քեզ՝ զոր բախի
 Չգուշայարուք՝ ի սուտ բա
 ՚ի կեղծաւոր՝ մարգարէ
 գան հանդերձիւք՝ նման ոչ խա
 են ի ներքոյ՝ չար գազա
 Ծառն ի պտղոյն՝ իւր ծանի

ըն
 ըն
 նի
 յի
 ըն
 ըն
 լի
 նի
 նի
 ըն
 նի
 ըն
 նի
 տիք
 ջիք
 յես
 ըես
 քեզ
 յես
 յես
 յես
 նի
 ի
 ըայ
 նայ
 յի
 չարն

չարն և բարին՝ իսկ յայտնեա
 Ո՛չ ՚ի փշոց՝ խաղող կը
 կամ տատասկէ՝ Թուզ քաղես
 Ո՛չ ծառ բարի՝ պտուղ չար առ
 և ոչ ծառ չար՝ բարի բե
 Զբանս զայս՝ մինչ կատա
 ք կախառնայում՝ տրն իջա
 Ի շխանութք՝ ուսուցա
 ոչ ք դպրաց՝ նման առ
 Եւ ոյք հոգւով՝ զբանն ընկա
 անմահական՝ բարեօք լը
 կոյրքն աչօք՝ զլոյս ընկա
 խուլք ահանջօք՝ զձայնս լը
 Համերք լեզուօք՝ բարբառե
 կաղք գօսացեալք՝ առողջա
 Անդամալոյծք՝ բժշկե
 բորոտք յախտէ՝ չար սրբե
 Յորժամ Յս՝ եջ ՚ի լեռ
 անդ զբորոտն՝ յախտէն սըր
 ” Ի կախառնեայ՝ նա մտա
 հարիւրապետն՝ առնա դի
 Զնորին հաւատա՝ մինչ տեսա
 բանիւ զհիւանդն՝ իւր բժըշ
 Զոբանչ վիմին՝ մինչ տեսա
 յոյժ տապապեալ՝ ի տան դը

ցի.
 Թի,
 ցի.
 նի,
 բի.
 բեր,
 ներ.
 ներ,
 ներ.
 ւան,
 ցան.
 ւան,
 ւան.
 ցան,
 ցան,
 ցան,
 ցան.
 նի,
 բի.
 նի,
 մի.
 նի,
 կի.
 ներ,
 ներ.
 Զձե

Չձեռանէն՝ կալեալ կանգ
 յախտէ անտի՝ զնա բժրշ
 Առնա հիւանդս յոյժ բերէ
 նա բժշկէր՝ զամենե
 ”Բանն եսայեայ՝ կատարէ
 ցաւք մեր ասէ՝ բարձրի նո
 Ո՛չ ընկալաւ՝ զբան դրա
 զի սիրտ նորա՝ բոյն էր դի
 ո՛չ գոյր տեղի՝ ՚ի բուն սրբ
 զի ընդունել՝ զբանն երկնայ
 Յաշակերտայ՝ ոմն ըստի
 զհայրն իւր թաղել՝ երթալ խնդ
 թաղել զմեռեալն՝ նմա արգե
 մեռեալքն հոգւով՝ թաղեն ա
 Ասէ ցնա՝ եկ իմ ըզ
 երթ դու պատմեա՝ զբանն յաշխար
 Աշակերտօքս՝ նաւ մը
 յալեկոծիլն՝ Յս նըն
 Աշակերտացն՝ առնա դի
 տր՝ կորն չիմք ցնա ասա
 Յայնժամ Յս՝ բանիւ սաս
 ալեայ ծովուն՝ խաղաղա
 գերգեասացոյ՝ յաշխարհն ի
 դիւհահարայ՝ երկուց դի
 ՚ի նոցանէ՝ զդեան հա

նէր
 կէր
 ին
 սին
 ին
 վին
 ըին
 շին
 տին
 ին
 պեր
 ըե
 լե
 սեր
 կնի
 հի
 տեալ
 ջեալ
 մեալ
 ցեալ
 տեալ
 ցեալ
 ջեալ
 պեալ
 նեալ
 յառօ

յարօտական՝ խողան յը
 Անդամալոյծն՝ ի մահճին տե
 մեղք քո ասէ՛ լիցի թո
 Աճապէս՝ նմա հրամայ
 յախտէ զհիւանդն՝ անդ բժլլ
 Ի մաքսատան՝ զղեի տե
 Ի հանցանելն՝ զնա կո
 վաղվաղակի՛ նա յարու
 զհետ Յսի՛ ստէպ ընթա
 Յորոյ ոմանք՝ ցնա ա
 տէր աշակերտքն՝ քո ոչ պա
 Ի հարսանիս՝ թէ ոյք գլտ
 ասէ նոքա՛ ոչ պահի
 Չանձն իւր փեսայ՝ տըն անո՛ւա
 զեկեղեցի՛ հարսն իւր եո
 փառօք յերկինս՝ նա մին էլ
 ապա մանկունքն՝ պահեն
 Չի ոչ կապերտ՝ նորոյս շոր
 գճորճով արկցի՛ հնոյ օրի
 Ե՛ւ կամ արեան՝ նոր բաժա
 մեզ ունելով՝ ի ըստո՛ւն
 Նորն զհնովն՝ ոյք արկա
 զայն չարաչար՝ պատառո
 Չողա՛ւ անտի՛ Յս ինք
 յարուցանել՝ դուստր ի շխա

ղեալ
 սեալ
 ղեալ
 եալ
 կեալ
 սեալ
 չեալ
 ցեալ
 ցեալ
 սեն
 հեն
 ցեն
 ցեն
 նէ
 չէ
 ցէ
 սէ
 հաց
 նաց
 կաց
 ըաց
 նեն
 տեն
 նին
 նին
 Հպեալ

որ և մատնեաց՝ զՅսնո
 Առաքելով՝ տրն զնո
 քարոզեսցեն՝ զբանն ՚ի նո
 ՚ի ճանապարհս՝ մի՛ ընկալ
 ասկի արծաթ՝ և գօտիս նո
 Մի՛ հոգայցեն՝ զինչ խօսի
 տայէ նոցա՝ զի սք հո
 Չոր ձեզ ասեմ՝ ՚ի խաւա
 քարոզեսցէք՝ լոյս յաշխար
 խոստովանի՝ որ զիս յերկ
 խոստովանիմ՝ զորմէ յեր
 Ա՛յք առ մարդկան՝ զիս ուրաս
 անդ ուրացայց՝ ես զնո
 Մինչ կատարեալ՝ զբանս Յիսու
 իսկ քարոզել՝ չոգաւ ան
 Մինչ Յովհաննէս՝ լուսն ՚ի բան
 նա առաքեաց՝ առ տր իւր
 Դու գաս փրկել՝ զմեզ ՚ի բան
 Թէ սպասեսցուք՝ այլում ան
 Անդ զաւետիս՝ տալինձ նո
 կարաստեալ՝ վս բա
 Չայն բարբառոյ՝ եղէ յերկ
 քարոզ ՚ի դժոխս՝ եղէց բա
 Դու ես փեսայ՝ մաքուր հար
 ես փեսաւէր՝ սք փեսայ.

ցին
 սին
 սին
 ցին
 քին
 ցին
 գին
 ըին
 հին
 ըին
 կին
 ցին
 սին
 սին
 տին
 տին
 նին
 տին
 ձին
 ցին
 նին
 ըի
 նին
 սին
 ին
 Դու

ստեղծօլ և տրի՛ ամենև
 Ջի յիմաստնոց բանքս ծած
 տղայացելոց՝ արդ յայտնես
 Այ՞ն Հայր սբ՝ այսու սո
 հաճոց եղև՝ քո առա
 եկայք առ իս՝ ամենե
 վաստակաւորքդ՝ իմիա
 Ջլուծ իմ առեք՝ ի ձեր յան
 զձեզ հանգուցից՝ լէ կեանս երկնայ
 ” Ի շաբաթուն՝ ելեալնո
 անդ աշակերտքն՝ հասկ կորզէ
 փարիսեցիքն՝ ցնա ասէ
 զոր չէ՛ օրէն՝ գործեն դո
 Պատասխանի՛ տրն ետ նո
 ո՛չ ընթերցայք՝ զբան պատգա
 րբու քաղցեալ՝ դաւիթ ինք
 ոյք լէ նմայն՝ անդէն է
 է՛ր ի տաճար՝ տեառն մը
 զառաջաւոր՝ զհայն կե
 Ջոր չէ՛ր օրէն՝ ուտելնո
 միայն քահանայքն՝ զայն ուտէ
 կամ շաբաթու՝ ի տաճա
 զի՛ քահանայքն՝ անդ պղծէ
 Մե՛ծ քան տաճարն՝ է աստ ինք
 զի շաբաթու՝ տէր է որ

ին.
 կին,
 ցին.
 վին,
 ջին.
 քին,
 սին.
 ձին,
 ին.
 ըին,
 ին.
 ին
 քին.
 ցին.
 մին.
 նին,
 ին.
 տին.
 ըին.
 ցին,
 ին.
 ըին,
 ին.
 նին,
 դին.
 Ի

Իշաբաթուն՝ ելեալնո
 զգօսայեալն՝ սրբեաց ինք
 Բանն լյեալ՝ մարգարի
 մանուկ ընտրեալ իմ սիրե
 Եղից զոգի՝ իմ առնո
 զի պատմեսցի՝ զբան իմ յերկ
 Ընդ մեղօք բեկեալքն՝ մի՛ փշրես
 և խաւարեալքն՝ լուսաւն
 Կոյր մի և համբ՝ նմա մատու
 զոր բժշկեաց՝ հանդէպ՝ նո
 Յոյժ զարմայեալ՝ արքն ասէ
 մի՛ թէ Բսն՝ սա՛ է վե
 փարիսեցիքն՝ լու՛եալ ասէ
 իշխանութքն՝ հանէ դի
 Պատասխանի՝ տրն ետնո
 մեղք ամ՝ զղջմամբ նե
 Ու հայհոյէ՝ զսք շո
 մի աստ և անդ՝ թողցի նը
 ճնունդք իժից՝ որդիք չա
 զի՛որդ կարէք՝ խօսեւզբա
 Յորմէ նշանս՝ անդ խնդրէ
 նա զյովնանուն՝ եցոյցնո
 Ու՛ Յովնան՝ իփոր կի
 նոյնպէս յերկրի՝ մարդոյ որ
 Ըստ՝ ձեռն օրինաց՝ ելեալ չա

ըն
 նի
 ին
 լին
 վին
 բին
 ցին
 ըին
 ցին
 ին
 ըին
 ին
 լին
 ցին
 ըին
 գին
 մին
 ըին
 ըին
 ին
 ցին
 տին
 գին
 ըին
 Ի

ի Տեթանոսս՝ էջ յանջըր	դին օ
Ուր ո՛չ դադարք գտեալնո	րին ր
ի ձեզ հանգիստ՝ դարձաւ կըր	կին օ
Բնակեաց ՚ի ձեզ՝ եօթամբ նո	վին ր
չար է յետինն՝ քան զառա	ջին օ
Մայր ե եղբարքն՝ անդէն կայ	ին ր
է որում խօսել ինկ կամէ	ին օ
ով իմ եղբայր՝ ասէ ցնո	սին ր
զբանն իմ լսել՝ ոյք կամի	ցին օ
Մտեալ ՚ինաւ՝ յեզր ծո	վին ր
ուսուցանէր՝ զբան առա	կին օ
սերմանացան՝ ոմն ել յերկ	րին ր
բանն ՚ի Հօրէ էջ առան	ձին օ
սերմանելով՝ զբանն երկնայ	ին ր
ի սիրտ մարդկան՝ յագարա	կին օ
Ընդ ճանապարհաւն՝ ՚ի միտ չա	ռին ր
ի չար թռչնոց յսիշտա	կին օ
տապով կիզեալն յայառա	ժին ր
զբանն լուեալ՝ գայթագղէ	ին օ
ի մէջ փշոցն՝ ընդունէ	ին ր
է պատրանօք՝ արկանէ	ին օ
Յողւոջ բարւոյ՝ որ բերէ	ին ր
յշտեմարանս՝ ժողովէ	ին օ
Երեսնաւորքն՝ սքք կոչես	ցին ր
նորոգ յերկրի՝ մինչ դասես	ցին օ

վաթանա

"Լուսաւ Տերովդէս՝ ասէ ցնո
 Թէ յովաննէս՝ յարեաւ ինք
 Ձի զնա կալեալ եղ՝ ի բան
 Ը կնոջն Տերովդիայ՝ եղբօր նո
 Յաւուր ծննդոյ՝ լեալ Տերով
 մինչ կաքանէր՝ դուստրն՝ ի խըմ՝
 Նա խոստայաւ՝ երդամբք նը
 զինչ՝ խնդրիցէ՝ տալ լիո
 էր՝ իմօրէն՝ խրատեալ նո
 տուր ինձ ասէ՝ զգլուխ մկրտ
 Առաքելով՝ դասիճ նը
 և գլխատեայ՝ զնա՝ ի բան
 "Եջ իբաղաքն՝ տր՝ ինայ
 զմիամօրն՝ յարոյց զոր
 Եւ ա՛հ կալաւ՝ զամենե
 յարեաւ ասեն՝ մեծ ոմն յերկ
 "Փարիսեցւոյն՝ իտան բազ
 ՚իսեղանին՝ մինչ ճաշա
 կին մի պոռնիկ՝ առ նա դի
 իւղով նարդեան՝ զգլուխն օծա
 Առոտան անկեալ՝ լայր արտաս
 Տերով իւրով՝ զոտան ջըն
 Յայնժամ Յս՝ ինա հայ
 Թողեալ լիցին՝ մեղք քո ա
 Հնգեակ հայիւ՛՛ ձկամբք՝ երկ

սին
 նին
 տին
 ըին
 դին
 բին
 մին
 վին
 ըին
 ջին
 մին
 մին
 ին
 դին
 ոին
 ըին
 մեր
 կեր
 մեր
 ներ
 շեր
 եր
 սեր
 քին
 ուր

ար Տինգ Տազարքն՝ կերակրէ
 Չկոտորոցն՝ նշխար նո
 երկոտասան սակառ բար
 Մինչ առ ծովուն՝ զՅն տե
 ինչ առաջօք՝ էր կարծէ
 Անկեալ ՚ի ծով պետրոս ինք
 ՚ի յընկղմելն՝ գոչեաց ուժ
 Յն կալաւ՝ զձեռն նո
 Տանդարտեցաւ՝ ալիք ծո
 Անկեալ նմա՝ երկիրպա
 ք գեհննեասրէթ անտի ան
 Աղաղակէր քանանու
 պատասխանի ո՛չ ետ նը
 Մինչ զՏաւատս ետես յան
 նա բժշկեաց զդուստր նո
 "Չկինն կարկամ առնա ա
 զնա բժշկեաց յախտէ ան
 Կաղ կոյր Տամերս միակողմա
 նա բժշկեաց զամենե
 Նկանակէ յեօթանց ան
 չորեք Տազարքն կերակրէ
 Չկոտորոցն նշխարս ա.
 եօթն զամբիւղ նորա բար
 "Փարիսեցիքն առ նա ե
 յորմէ նշանս անդ խնդրէ

ին
 ցին,
 ձին.
 սին,
 ին.
 նին,
 գին,
 ըին,
 վին.
 գին,
 ցին.
 Տին,
 մին.
 ձին,
 ըին.
 ծին,
 ձին.
 նին
 սին.
 տին,
 ին.
 ուին,
 ձին.
 կին,
 ին.

Պատասխանի՛ տրն ետ նո
 նշանն յովանու՛ եդ առ նո
 "Յաշակերսն՛ Տարցեալ նո
 զ" ոք զինէն՛ ասեն նո
 Ոմն յով՛Տաննէս՛ ցնա ասէ
 կամ եղիայ՛ այլք կարծե
 Յայնժամ Յս՛ ասէ ցնո
 դուք զո՛ ասէք՛ իցէ որ
 "Պատասխանի՛ տն ետ ինք
 սիմոն պետրոս՛ վէմն անու՛ա
 Դու ես Քսն՛ տէր կենդա
 և աստուծոյ՛ ընտրեալ որ
 Պատասխանի՛ տրն ետ նը
 ասէ ցնա՛ քեզ երա
 Քեզ ո՛չ յայտնեայ՛ արիւն մար
 այլ Հայրն իմ՛ ո՛ր է յեր
 Ձի դու ես՛ վէմ՛ յայդը վի
 եկեղեցիք՛ իմ շինես
 տայ քեզ փականս՛ դրանց՛ երկնայ
 իշխանութի՛ ամենև
 Ձորս միանգամ՛ կապես յերկ
 կապեալ յերկինս՛ միշտ եղի
 Արձակեսցես՛ զորս յերկ
 նոքա յերկինս՛ արձակես
 "Յետ վեց աւուր՛ լը մարկո

ցին
 սին
 ըին
 քին
 ին
 ցին
 սին
 դին
 նին
 ճին
 նին
 դին
 սին
 նին
 մին
 կին
 մին
 ցին
 ին
 ին
 ըին
 ցին
 ըին
 ցին
 սին
 և

և յուր աւուրց' լը զուկայ	ին.
Մինն զաւուրս' յայտնէ մի	ջին.
միւսն վերջին' և առա	ջին:
Առնու զպետրոս' պերանէ	լին.
լը զեբեթեայ' որդւոց նո	ցին.
Յայտնէ զփառս' աստուածայ	ին.
թէ ճշմարիտ' տէր է վե	րին.
բը եղիա' լը մովսէ	սին,
տն առաջի' որ խօսէ	ին.
Յուցանելով' չէ' ինո	ցին.
այլ ճշմարիտ' տր երկնայ	ին.
Բանն' ի յերկուց' ստուգես	ցին.
և յերեցունց' հաստատես	ցին.
Արդ երկոքումքք' ի հնոց ան	տին,
երեք նորովքս' ճշմարտէ	ին:
Ամպ լուսաւոր' լեալ հովա	նի.
հօրն իւր ձայնիւ' նա վկայ	ի.
"Դա է որդի' իմ սիրե	լի.
ղմա լուարուք' լը ամենայ	նի:
Աչակերտացն' ոչաթա	փեալ.
անկան յերկիւր' իբր զմե	ռեալ.
Չնոցունց Յս' բուռն հա	րեալ.
յարուցանէ' յոտն կա	ցեալ.
Մի ինչ ասել' ցնոսա ա	սէ.
'ի մեռելոց' մինչ յարի	ցէ.

Պատմէր նոցա՝ զեղիայ
 զերկրորդ գալուստն՝ իւր յարդա
 Յերուսաղէմ՝ երթալ պարտ
 ինձ չարչարիլ՝ ինոցա
 Առնու պետրոս՝ զնա յինքե
 մի՝ եղիցի քեզ՝ տր ւ
 Յայնժամ Յս՝ նմա սաա
 և խոչ սատան՝ զնա կո
 Տէր զմանուկն՝ սրբեաց ինք
 զոր աշակերտքն՝ ո՛չ կարա
 եւ՛ հրամայեաց՝ նա պետրո
 զձուկն՝ իծովէ՝ ունիլ նո
 "Առնուլ սատերն՝ որ ինը
 զերկրորամեանն՝ տալ իսկ նո
 "Փարիսեցւոյն՝ իտան բազ
 զ ջրգողեալն՝ նա բժրչ
 Օրինական ոմն՝ անդ յառ
 զնա փորձելով՝ բանս հարցա
 Ջին՝ չ գործեցից՝ վա՛րդապե
 Դառանգեցից՝ զկեանս ա
 Ջինչ գրի յօրէնս՝ տր հարցա
 սիրել զԱ՛ճ՝ պատասխա
 ուղիղ դատիս՝ զնա տր ւ
 ապա առակս՝ նմա յուշ առ
 ՚ի գաւառ էն՝ իսաղի

որ օրինակ էր եդե
 'ի յերիբով ոմն իջա
 մինչ նախահայրն յաշխարհ դի
 Անկեալ 'ի ձեռու աւազա
 պատրեաց սատան մինչ զնախ
 Մերկայուցեալ զնա խոցե
 և կիսամահ թողեալ գնա
 որով բնութիս մեր մարդկայ
 իսկ գրանեցաւ ի մեղօք չա
 Մեկքիսեդեկ ըստ բնակա
 որ քահանայ տն էր ինք
 մովսէս և այլքն ի գրանակա
 որ զւտացիք անունն է
 տեսեալ զնա զանց արա
 զի ի մեղօքն գրանեալ է
 Սամարացին տր կոչե
 որ և բնութես ողորմե
 Եւ մատուցեալ զվերս պա
 արեամբն իւրով զոգիս փրը
 'ի յուս խաչին զմեզ Ե
 յեկեղեցին պանդոկ է
 Քահանայից զմեզ յանձ
 արեամբն իւրով իսկ դարմա
 Յորժամ յերկինս նմա համբար
 զկտակարանս հին նոր տը

մայ
 ներ,
 մեր
 կին,
 նին
 ցին,
 ցին
 ին,
 ըին է
 նին,
 նին
 նին,
 ին
 ըին,
 ին է
 ցաւ
 ցաւ
 տեաց,
 կեաց
 բարձ,
 ած
 նեաց,
 նեաց է
 ձեալ,
 ունեալ,
 Չհաւա

Ի տուն նորա՝ յեկեղէ
 Ե՛ւ զայլ ծառայս՝ նա առա
 զհրաւիրեալն՝ դարձեալ կո
 Է զո՛ւարակս՝ պատրաստ ա
 յանմահ խորհուրդն՝ իւր հրաւի
 Այլ յուլայան՝ յայնժամ՝ նո
 ոմն յագարակ՝ մուտ աշխար
 Ոմանց կալեալ՝ զծառայս նո
 վիրաւորեալ՝ իսկ սպա
 Յոյժ բարկայեալ՝ Թագաւո
 Ի դպրութեց՝ ջնջէ զնո
 Յանցս առաքեալ՝ Ճանապարհ
 զորս միանգամ՝ գտեալ նո
 Չչարս և բարիս՝ Ի միա
 Ի հարսանիսն՝ նորօք ԼԸ
 Չաւետարանս՝ քարոզէ
 Է արարածս՝ յամենե
 Չհեթանոսս՝ հրաւիրե
 ղեկեղէցիս՝ նորօք ԼԸ
 Յայնժամ մտեալ Թագաւո
 զբազմականօքն՝ հայելնո
 Ո՛չ էր մաքրեալ՝ ոմն իւր զո
 յանմահարար՝ հայ բաժա
 Յայնժամ եհան՝ զծառայ չա
 և զնա՝ ի հուրն՝ արկ գեհե

ցին ։
 քեաց ։
 չեաց ։
 սաց,
 րեաց ։
 քին,
 հին.
 ըին,
 նին ։
 ըին,
 սին.
 հին,
 ըին.
 սին,
 ցին ։
 ցին,
 սին.
 ցին,
 ցին ։
 ըին
 ըին.
 գին.
 կին.
 ըին,
 նին.

Բազումք ասէ՛ աստ կոչես
 յորոց սակաւք՝ անդ ընտրես
 Տան բորոտք որ սրբե
 զիարդ ինունքն՝ փառս չը
 "Յանժամ Յս՝ ասաց նո
 զառակն հարիւր՝ այն ոչխա
 Մինն բնութիս՝ մեր մարդկայ
 մոլորեցաւ՝ խաբամբ չա
 Ջինստուն և զինն՝ յանապա
 զհրեշտակս եթող՝ նա ՚ի յեր
 Ջկորուսեալս՝ գտեալնո
 եբարձ զնա՝ ՚ի յուս խա
 Եւ խնդալով՝ ած ՚ի յեր
 ուրախ եղեն՝ հայր և հո
 Ո՛չ են կամք շօրն՝ երկնաւո
 Թէ կորիցէ՝ փոքունցս ըզ
 "Թէ մեղիցէ՝ եղբայրդ յերկ
 յանդիմանեա՛ զնա առան
 "Թէ ո՛չ լուիցէ՝ սաստեա նը
 քեզ եղիցի՛ իբր ատե
 Ջորս կապիցէք՝ դուք յաշխար
 կապեալ յերկինս՝ մի՛շտ եղի
 Արձակիցէք՝ զոր դուք յերկ
 նոքա յերկինս՝ արձակես
 Ուր յիմս անուն՝ ժողովես

յին
 յին
 ցան
 տան
 յին
 ըին
 ին
 ըին
 տին
 կին
 ըին
 չին
 կին
 Գին
 ըին
 մին
 ըին
 ձին
 մին
 լին
 հին
 ցին
 ըին
 ցին
 ցին
 անդ

անդ եմ և ես՝ իմէջ նո
 "Ասէ ցտր՝ պետրոս ինք
 Թէ մեղիցէ՝ եղբայրս յերկ
 Քանիցս անգամ՝ նմա առան
 մինչև ցեօթն՝ թողից նը
 Ասէ ցնա տր՝ ո՛չ եօթնե
 եօթանանիցս՝ եօթնեակ կըր
 "Արքայութիւն՝ նմանեաց նո
 առն մեծի՝ Թագաւնո
 Բիւր քանքարոյ՝ պարտապա
 գթացեալ եթող՝ զփոխ նո
 նմա ո՛չ թողեալ՝ ծառայակ
 վանն հարիւր՝ դահեկա
 Ապա լուճեալ՝ տն նո
 յոյժ բարկացեալ՝ մատնեաց դահ
 Նոյնպէս հայրն իմ՝ որ է յեր
 ձեզ արասցէ՝ լա՛ ձեր սըր
 "Կնոջ նմանեաց՝ եկեղե
 հաւատապեալք՝ դրամք կոչես
 Թէ վրիպեսցի՝ յորոյ և
 նա հոգասցէ՝ վանն նո
 Ուրախութի՛ յերկինս լի
 յապաշխարեւն՝ մեղաւնո
 "Յայնժամ Յն՝ ասաց նո
 առակ որդւոյ՝ անառա

ցին :
 նին :
 ըին :
 ձին :
 մին :
 կին :
 կին :
 ցին :
 ըին :
 նին :
 ըին :
 ցին :
 նին :
 ըին :
 ձին :
 կին :
 տին :
 ցին :
 ցին :
 մին :
 ըին :
 ցին :
 ըին :
 ցին :
 կին :

Երկու

Երկու որդիք՝ առն է
 Տրեշտակք և մարդ՝ որ կոչէ
 Ասէ ցհայրն՝ կրտսեր որ
 տուր ինձ բաժին՝ յընչից քոյ
 Նա բաժանեայ՝ զկեանս նո
 առեալ գնայ՝ յաշխարհ Տե
 Այլ ոչ բազում՝ աւուրք ան
 չ՝ մեղօք բնութիս՝ անկաւ չա
 Ընդ անառակսն՝ վատնեալ նո
 զորս ընկալաւ՝ անդ ՚ի դրախ
 Ձխողս արածէր՝ նա յաշխար
 աշխատելով չէ կամս չա
 Ընուլ զորովայնն՝ ցանկայր նո
 զոր յեղջերէն՝ խողքն ուտէ
 Այլ ոչ նմա՝ անտի տայ
 նա սովամահ՝ լլկէր յան
 Եկեալ ՚ի միտս՝ ասէր կր
 ՚իտան Հօր իմ՝ յայնմ աշխար
 Քանի վարձկանք՝ յագենայ
 աստ կորնչիմ՝ ես չարա
 Եկն առ Հայրն՝ իւր առա
 առ տր բնութիս՝ դարձաւ կր
 Հայրն տեսեալ՝ գթացաւ նր
 ել չէ առաջ՝ Կրկեայ զոր
 Ասէ ցհայրն՝ յայնժամ՝ որ

ին
 ին
 գին
 ին
 ցին
 լին
 ցին
 ըին
 ըին
 սին
 հին
 ըին
 վին
 ին
 ին
 ձին
 կին
 հին
 ին
 գին
 ջին
 կին
 մին
 դին
 գին
 մեղայ

մեղայ յերկինս՝ քո առա
 Յոյժ գթացաւ՝ Հայրն նր
 ետ պատմուճանն՝ իւր առա
 Ձայն որ կորոյս՝ խաբամբ չա
 զնոյն զգեցոյց՝ նմա վերըս
 Ձեզն պարարակ՝ զենեաց նր
 Ը փրկութե՛ մարդկան ազ
 Եկն ծանեաւ՝ երէց որ
 Թէ իւր եղբայրն՝ դարձաւ կըր
 Յոյժ բարկացեալ՝ ապա նո
 ո՛չ մտանել՝ կամէր ինք
 Յայսժամ արտաքս՝ եւ Հայր նո
 ասէր սիրով՝ ցերէց որ
 Պարտ է խնդալ՝ վն նո
 զի էր մեռեալ՝ եկեաց կըր
 "Էր մեծատուն՝ ոմն յաշխար
 զգենոյր բեհեզս՝ և ծիրա
 Դնէր ոմն աղքատ՝ զազարն յերկ
 վիրաւ որեալ՝ առ դրան նո
 Ի փշրանացն՝ ցանկայր հա
 Իսեղանոյն՝ որ ցրու է
 Այլ հանապազ՝ անդ շունք գայ
 և լեզուին՝ զվերս նո
 Ի մեռանելն՝ զազարո
 յաբրահամու՝ գոգն հանգու

ջին
 մին
 ջին
 ըին
 տին
 մին
 գին
 դին
 կին
 ըին
 նին
 ըին
 դին
 ըին
 կին
 հին
 նին
 ըին
 ըին
 ցին
 ին
 ին
 ըին
 սին
 ցին
 Եւ

զձեզ յերկրի՝ սպանանի
 Սուտ մարգարէք՝ յոյժ յարի
 որ զբազումս՝ մոլորես
 Վասն աւուրն՝ կատարա
 և իժամու՝ յաւուր վեր
 Ոչ ոք գիտէ՝ և ոչ որ
 բայ հայր միայն՝ բան և հո
 երկու աղալ թէ եղի
 և կամ երկու՝ գող ՚ի յան
 ՚ի բայ մարմնոյն՝ առ-ցի հո
 թողցի յերկրի միայն մար
 Ուր գէշն իցէ՝ ասէ ցնո
 անդ արծուիք՝ ժողովես
 "Եր դատաւոր՝ իբաղա
 որ անձնի շխան՝ կամք մեր կո
 Նայ Աստուծոյ՝ ոչ երկըն
 ՚ի մարդկանէ՝ ոչ ամա
 Բանզի այրի՝ է մեր հո
 բնութե մերում՝ իբաղա
 Իստ արա ինձ՝ ասէ ինք
 ՚ի յոտիսէ՝ կամայ չա
 Փարիսեցին՝ իտաճա
 մինչ աղօթէր՝ ցասմամբ սըր
 Բախեալ զկուրծս՝ մաքսաւո
 քաւեան զմեղս՝ տղի՝ իման

ցեն.
 ցեն.
 ցեն.
 ծին,
 ջին,
 դին,
 գին,
 ցին,
 դին.
 գին,
 մին.
 սին,
 ցին,
 քին,
 ջին,
 չէր.
 չէր.
 գին,
 քին.
 նին,
 ըին,
 ըին,
 տին,
 ըին,
 ձին,
 արդարա

աչակերտօքն՝ ի՛ միա	սին :
”Ի յերեքով՝ դարձան կըր	կին,
յեսունայ զանէծս՝ եբարձնո	վին :
”Ի տուն զաքեայ՝ մտեալնո	րին :
եդ զըկողայ՝ զօրէնս ինք	նին :
”Ի բեթանեայ՝ տան սիմո	նին,
մինչ բազմեցան՝ իսեղա	նին :
Առեալ մարիամ՝ իւղ նարդո	սին,
նովան էօծ՝ զոտս Յիսու	սին :
Յաչակերտացն՝ որ անդ է	ին,
տր առաքեայ՝ զերկուսնո	յին :
Որ յաւանակ՝ է իշոյն ա	ծին :
տրն՝ ի վերայ՝ նոտաննո	յին :
էշն յօրինակ՝ հրէից ազ	գին,
հեթանոսայ՝ յաւանա	կին :
Ոստս ի ծառոց՝ հատանէ	ին :
զճանապարհանն՝ արկանէ	ին,
Նմա օրհնութե՛ երգս երգէ	ին,
օրհնեալ որ գաս՝ արքայդ վե	րին :
Չեգիտ պտուղ՝ ի թղե	նին :
որ ցամաքեայ՝ բանիւննո	րին :
”Եւ ի տաճարն՝ յորժամե	կին :
ծերք և՛ դպիրքն՝ հարցանէ	ին :
Իշխանութե՛ որով գոր	ծես :
կամ ո՛վ ետքեզ՝ ասա դու	մեզ :

Պատասխանի՛ տրն ետ նո
 զբան յովհաննուռն՝ եդ առ նո
 "Զառակս զայս՝ ասաց նո
 երկու որդիք՝ առն է
 Եւ նա ասէ՝ ցառա
 որ անդրանիկ՝ հրեայք է
 երթ աշխատեա՛ գու ՚ի յայ
 նա ո՛չ անսաց՝ հօր հրամա
 Եւ առ միւսն՝ մատեաւ յե
 որ հեթանոսք՝ կրտսեր կո
 Լուան նոքա՝ հօր հրամա
 չոգան յայգի՛ յեկեղե
 Արդ հեթանոսք յառաջաս
 յարքայութի՛ քան զձեզ նո
 "Արդ լուարուք՝ այլ առա
 որ տանուտէրն՝ տնկեաց այ
 Պատեաց ցանգով՝ շուրջանա
 փորեաց հնձան՝ եկեղե
 Բարձր աշտարակ՝ շինեաց ՚ի
 զոր ամրացոյց զօրօք վե
 Իւր մշակացն՝ նա ետ զայ
 Ինքն չոգաւ՝ յաշխարհ հե
 Եւ ՚ի ժամու՝ պտղոյ նո
 Կճառայս յղեաց՝ նա առ նո
 Զպատուղ շնորհայ՝ զի ընկալ

ցին
 սին
 ցին
 ին
 շին
 ին
 գին
 նին
 տին
 շին
 նին
 ցին
 ցին
 ցին
 քին
 կին
 գին
 կին
 ցին
 նսին
 քին
 գին
 ուին
 քին
 սին
 ցին
 զնոսա

զնոսա ունայն՝ արձակե	յին :
Դարձեալ յլեայ՝ զայլս առնո	սին :
նոյնպէս նոցա՝ ևս արա	րին :
Յետոյ յլեայ՝ նա առնո	սին,
զբան և զորդի՝ իւր միա	ծին :
Ամաչեսցեն՝ գուցէ նո	քին :
հաւատասցեն՝ բանից նո	րին :
Իբրև ժառանգն՝ նորա տե	սին :
հանեալ արտաքս՝ զնա սպա	նին :
Արդ տր արգւոյն՝ մինչ եկես	ցէ,
զմշակայն՝ զինչ արաս	ցէ :
Զչարսն չարաւ՝ նա կորուս	ցէ,
այլ մշակայ՝ զայգին տո	ցէ :
Շինողքն զվէմն՝ անարգե	յին :
նա գլուխ անկեան՝ եղև ինք	նին :
Արքայութիւն՝ ի ձէնց բարձ	ցին,
այլոց ազգայ՝ ասէ տա	ցին,
Ոյք ի վերայ՝ վիմիս անկ	ցին :
ոյ փոշի՝ խորտակես	ցին :
Նստան յաթոռ՝ ըն մովսէ	սին :
փարիսեցիք՝ դպիրք նո	քին :
կամաւ չոգան՝ զհետ չա	րին :
կարան զանէծս՝ յիւրեանց ան	ձին :
Արքայութիւն տն երկնայ	ին,
տաան կուսանց՝ նմանես	ցին :

Ջլապտերս իւրեանց՝ առեալնո
 Է առաջ ելին՝ հարս փեսայ
 Հինգն յիմարք՝ իւղ ո՛չ բար
 հինգն իմաստունք՝ լապտերս ա
 Եւ՝ ի յամեւն՝ անդ փեսայ
 ամենեքեան՝ ի քուն մը
 Եղև բարբառ՝ ի գիշե
 Է առաջ արիք դուք փեսայ
 Յարեան կուսանքն՝ ամենե
 զլապտերս իւրեանց՝ պատրաստե
 Տուք մեզ յիւղոյդ՝ չարքն ասէ
 բարիքն ետուն՝ պատասխա
 Ո՛չ բաւական՝ մեզ ձեզ լի
 երթայք գնեսջիք՝ ի վաճա
 Կոքա գնել՝ մինչ գնա
 Եկն փեսայն՝ առագաս
 Յայնժամ պատարստքն՝ Է նմա մը
 Ե փակեցաւ՝ դուռն նո
 Բայց մեզ յիմարքն տէր ասէ
 զձեզ ո՛չ գիտեմ՝ ասէ ցնո
 "Արթուն կայեք՝ դուք յաշխար
 զի ո՛չ գիտեք՝ զժամ ձեր վեր
 Ասէր առական՝ նոյն քանքա
 զոր ծառայիցն՝ ետ Է կար
 Եւ յաշխարհն՝ յոյժ գուլէ

ցին
 ին
 ձին
 ուին
 ին
 տին
 ըին
 ին
 քին
 ցին
 ին
 բարիքն
 նին
 ցին
 ուին
 ցին
 տին
 ըին
 ին
 սին
 հին
 ջին
 ըին
 գին
 ին
 հան

Հան՝ի խաւարն՝ Թաղօղն յերկ	ըինօ
Յորժամ գայցէ՝ մարդոյ որ	դինս
նասցի յաթոռ՝ փառօք վե	ըինօ
Իւր առաջի՝ ժողովես	ցինօ
ազգ և ազինք՝ ամենե	քինօ
Յաջակողմանքն՝ պսակես	ցինս
ձախակողմանքն՝ հրոյ մատնես	ցին ։
Յայնժամ Յս՝ ասէ ցնո	սինս
Թէ մատնեսցի՝ մարդոյ որ	դինօ
Բայց քահանայքն՝ խորհուրդ մը	տինս
զի սպանցեն՝ զՅս նո	քինօ
Յս՝ իտուն՝ գայ սիմո	նինօ
մատեաւ առ նա՝ կին մի ինք	նինօ
Որ նա ունէր՝ իւղ ծանրա	գինս
Թափեաց ի գլուխն՝ անդ Յս	ին ։
Յաջակերտաց՝ ոմն առան	ձինս
յուրա անուն՝ սկարիտլտա	ցինօ
Չոգաւ մատնել՝ վարդապե	տինս
՛ն երեսուն՝ սոսկ արծա	Թինօ
Հինգ շաբաթու՝ երեկոյ	ին,
երկոտասամքն՝ ՚ի միա	տինօ
Ի վերնատանն՝ մինչ բազմէ	ին,
Յս լուաց՝ զոտս նո	ցինօ
Եւ բազմեցան՝ ՚ի սեղա	նինս
նորա զատիկն՝ մինչ ուտէ	ինօ

Յայնժամ Յս' ասէ զնո
 մի ոմն' ի ձէնջ' մատնէ զոր
 "Մինչ դեռ նորա' զայն ուտի
 առեալ Յս' հայ բաղար
 Օրհնեայ եբեկ' և ետ նո
 կերա՛ք ասէ' այդ իմ մար
 Առեալ բաժակ' տրն' ի ձե
 և զայն օրհնեայ' և ետ նո
 Արբէք ասէ' ամենե
 այդ իմ արիւն' նորոյ ուխ
 ելից զօրհնա' ըն մովսէ
 տուօղն օրինայ' Աճայ
 Չհինն' ի նորս' փոխեալ նո
 զճշմարտութիւն' լէ ստուէ
 Գառն Աստուծոյ' էջ միա
 նուիրեցաւ' փոխան գա
 ետ զմարմինն' իւր երկնայ
 և սք զարիւնն' Աճայ
 "Առեալ պատառն' անդ յուգայ
 և ել արտաքս' ՚ի գիշե
 եւ ժամ պատկան' գտեալ նո
 գնայ առ ժողովն' հրէից ազ
 Առեալ զինուորս' պիղատո
 փութով դարձաւ' առ տր կըր
 "Տէր խօսեցաւ' լէ պետրո

սին
 դին
 ին
 ջին
 զին
 մին
 ուին
 զին
 քին
 տին
 սին
 ին
 ըին
 ըին
 ծին
 ուին
 ին
 ին
 ըին
 ըին
 գին
 սին
 կին
 սին
 գուրա

զուրացութեան՝ երից նո ըինս
 Ասուպանէր՝ նա զնո սինս
 'ի ձիթեմեայն՝ անդր 'ի լե ըինս
 "Չբանն կենայ՝ պատմէր նո չինս
 զոր յովհաննէս՝ գրէ լիո վինս
 Հայր ապրեցո ժամէ ա տինս
 բարբառ յերկնից՝ եկն առ որ դինս
 "Չքեզ փառաւոր՝ առնեմ յան ձինս
 Եւրարից՝ դարձեալ կրո կինս
 Լեալ որոտումս՝ որ ասէ ինս
 Տրեշտակ խօսի՝ թէ լե նը մինս
 "Նոր պատուիրանն՝ տրն ետ նո չինս
 զի զմիմեանս՝ սիրել նո քինս
 Եւ գիտասցեն՝ ամենե քինս
 Թէ աշակերտք՝ իցեն բա նինս
 "Սիրտք ձեր յերկրի՝ մի՛ խռովէս չինս
 հաւատացէք՝ յԱՏ՝ ինք նինս
 Չեզ պատրաստել՝ երթամ տե ղինս
 անել ընդիս՝ 'ի միա սինս
 Ես ոչ խօսիմ՝ յանձնէ ինք նինս
 զի ես 'ի Հայր՝ Հայր է յոր դինս
 Չոր խնդրեցէք՝ յանուն բա նինս
 զայն ընկալ ջիք՝ Հօրէ յան ձինս
 Եթէ սիրէք՝ զիս յաշխարհ Տինս
 զպատուիրանս՝ պահէք յան ձինս

Աղաչեցից՝ զՀայրն երկնայ
 մխիթարիչ՝ տալ ձեզ նր
 Չճմարտութե՝ Հօր սբ Հո
 բնակել ՚ի ձեզ՝ ՚ի միա
 Չի ո՛չ աշխարհս՝ կարէ ինք
 գիտել զնա՝ ամենե
 Չոր խօսեցայ՝ լէ ձեզ առան
 մինչ եմ առ ձեզ՝ ես յաշխար
 Հայր առաքէ՝ զսբ հո
 ձեզ ուսուսցէ՝ զամենե
 "Չիւրն ճճմարտիտ՝ որթ անու՛ւ
 զհայրն իւր մշակ՝ կայուցա
 Ռու՛ն ՚ի նմա՝ նա սրբես
 զի առա՛ւել՝ պտուղ բեր
 "Թե ո՛չ երթայց՝ առ Հայր յեր
 ո՛չ եկեսցէ՝ առ ձեզ Հո
 Չի առնուցու՝ յիմմէ ան
 ձեզ ուսուսցէ՝ զամենե
 ելի Հօրէ՝ եկի յաշ
 Թողում զաշխարհ՝ երթամ առ
 Այժմիկ գիտեմք՝ ասեն նո
 եթէ գիտես՝ զամենե
 Չէ ինչ պիտոյ՝ քեզ բնա
 ոք հարցանեալ՝ վս բա
 "Չայս խօսեցա՛ւ՝ տր ընդ նո

Չոր զիս սիրեսդ՝ սիրով նո
 զի սիրեսի՝ ես զնո
 Մինչ կատարեսայ՝ տր լն նո
 զբանն կենայ՝ Աճայ
 "Չպետրոս առեալ՝ ՚ի միա
 լն երկուց որդւովքն՝ զեբեդէ
 Մուտ ՚ի պարտէզն՝ նա առան
 որով՝ ՚ի դրախտն՝ եմոյծ նախ
 եւ տրտմեցաւ՝ ՚ի պարտի
 կամաւ կրէր՝ զերկիւղ յան
 Տրտմեալ հոգւով՝ խօսի լն նո
 կայէք յաղօթս՝ ասէ ցնո
 "Չոգաւ յառաջ՝ նա առան
 անկեալ յերկիր՝ տն առա
 Աբբա՛ Հայր տր՝ կամիս ե
 փրկեւ մարդկան՝ թէ հնար ի
 Չբաժակըս զայս՝ յինէն անց
 ապա թէ ո՛չ արբից ա
 Դարձաւ եգիտ՝ զնոսա ՚ի
 ասէ ցնոսա՝ կայէք ար
 երկից երիցս՝ կրկնեալ ՚ի
 նոյնպէս եգիտ՝ զնս՝ ՚ի
 Յորմէ քրտուքն՝ ելանէ
 հեղեալ յերկիր՝ ուրոգէ
 երկեցաւ՝ հրեշտակ նը

վին
 սին
 սին
 ին
 սին
 ին
 ճին
 նին
 զին
 ճին
 սին
 սին
 ճին
 ջին
 թէ
 ցէ
 ցէ
 սէ
 քուն
 թուն
 նոյն
 քուն
 ին
 ին
 մին
 զօրա

զօրացուցեալ՝ զնա՝ իմարմ	նին՝
Բանն անմարմին՝ աստուածայ	ինչ
զգեցաւ բնութիս՝ մեր մարդկայ	ին՝
Եւ միացեալ՝ բանն՝ իմարմ	նին,
կրեաց զկիրս՝ մեր մարդկայ	ինչ
Ոչ ոմն հզօր՝ Ածայ	ինչ
ոմն տկար սոսկ՝ մարդկայ	ին՝
Այլ միաւոր՝ բան և մար	մին,
կրէր զկիրան՝ իմիա	սին օ
Հասեալ է ժամ՝ ասէ ցնո	սինչ
զի մատնեսցի՝ մարդոյ որ	դին օ
Օն արիք արդ՝ գնասցուք աս	տին,
յիս մերձ եղև՝ մատնիչս յերկ	րին օ
Մինչ զայս խօսէր՝ տր լէ նո	սին,
եկն յուդա՝ լէ ամբօ	խին օ
Տամբուրեցից՝ լէ որում ինք	նին օ
զնա ունիցիք՝ ասէ ցնո	սին օ
Հարեալ սրով՝ անդ պետրո	սին,
զուսկն եհատ՝ չար ծառայ	ին՝
մատեաւ առ նա՝ տր առան	ձին,
և բժշկեաց՝ զուսկն նո	րին օ
Զ Յս կալեալ՝ պինտ կապե	ցին օ
նախ առ աննայ՝ զնա ա	ձին օ
Անտի ի տուն՝ քահանայ	ինչ
կայիախայ՝ որ կոչէ	ին՝
	իւր

զքեզ ո՞վ է՝ Տար՝ չնա ասէ
 Իբր այգ եղև՝ լէ խորհուրդ մը
 առ պիղատոս՝ զՅսւ
 Հարցեալ զնա՝ պիղատո
 պատասխանի՝ ո՞չ ետ նը
 Գիրն լցեալ՝ մարգարէ
 "եղէ զերթ համը՝ իմէ շնո
 Առ հերովդէս՝ նա առա
 "նոյնպէս և նա՝ արհամար
 Չձորձս սպիտակ՝ զնովաւ ձը
 առ պիղատոս՝ անդրէն յը
 Վէմն անարգեալ՝ իգլուխ ան
 լէ Չօր հաշտեցոյց՝ բնութիս մարդ
 Արով նոքա՝ նախ հաշտե
 ապա բնութի՝ ազգի մարդ
 Յայնժամ յուրա՝ ետես ինք
 եղև մտտնիջ՝ վարդապե
 Ընկէց զարծաթն՝ իտաճա
 "չոգաւ՝ իխեղդ՝ նա զիւրո
 Մեղայ ասէր՝ զի մատնե
 զարիւն արդար՝ յերկիր հե
 Առեալ պարծաթն՝ ապա նո
 գնեն զագարակն՝ բրտի նո
 'Ի գերեզման՝ օտար ա
 բանն լցաւ՝ մարգարէ

ին՝
 տին,
 ծին.
 սին,
 մին.
 ին,
 զին:
 քեայ,
 հեայ.
 գեայ,
 ղեայ:
 կեան,
 կան.
 զան,
 կան.
 նին,
 տին.
 ըին,
 վին.
 զի,
 ղի.
 զին,
 վին.
 ղին,
 ին.
 Թէ

"Թէ երեսուն՝ արծաթ ա
 ետուն բրտի՝ ագարա
 Հարցեալ զԺերան՝ պիղատո
 զին՝ և չար գործեայ՝ դա առան
 Աղաղակեն՝ դարձեալ նո
 զդա հան՝ իխաչ՝ ցնա ասէ
 Լուսայեալ զձեռս՝ պիղատո
 գտանիլ անպարտ՝ յորմէ նո
 Եւ զբարաբբայն՝ եթող նո
 ետ ի պատիժ՝ զՅս խա
 Յայնժամ զինուորքն՝ դատաւո
 զՅս առեալ՝ մերկացու
 Յորմէ սպիտակն՝ իբայ ար
 զբղամիդ կարմիրն՝ զգեցու
 Նա որ զգեցաւն՝ զի եր կըր
 միաւորեալ՝ բանն իմարմ
 Սպիտակ բնութեն՝ Աճայ
 արեամբ ներկեալն՝ եր մարդկայ
 "Զպսակ իփշոյ՝ իգլուխն ե
 զեղէգն ետուն՝ յաջոյ ձե
 ՚ի ծունր իջեալ՝ կատակէ
 ո՛ղջ եր արքայդ՝ ցնա ասէ
 Յահէ փառայն՝ Աճայ
 երկինք երկիր՝ յոյժ սարսէ
 Յարարածոյս՝ տըն երկնայ

ուր
 կին
 սին
 ձին
 քին
 ին
 սին
 րին
 զին
 րին
 ցին
 կին
 ցին
 կին
 զին
 ին
 ին
 զին
 ուր
 ին
 ին
 ին
 ին
 վարկ

վարի 'իմահ' անպարտե
 եւ զիւրն հարդերձ' նմա ագու
 ածին զնա 'իմահ խա
 կալան զսիմոն' կիւրենա
 զի նա բարձրէ' զխաչ նո
 'ի գողգոթայ' զնա մինչ ա
 կառափելոյ' յայնմիկ տե
 ետուն նմա' զմուսեալ զի
 զտրն փառայ' 'ի խաչ հա
 Ջնորին հանդերձս' բաժանե
 "Ե պատմու ճանին' վիճակս ար
 Յս ասէր' Հայր Թո՛ղ դո
 չ'գիտեն թէ զին' չ' գործեն դո
 Ազգն ապիրատ' զնա ո՛չ տե
 բայ 'իմիոյ' աւագա
 "Յիշեա՛ զիս տր' յասել նո
 զնա 'ի դրախտն' ընկալաւ վե
 եդեալ 'ի գլուխ' տն խա
 զգիւ փնասու' գրեալ նո
 Սա է Յս' նազովրե
 և թագաւորն' հրէից ազ
 Ջնովաւ անցեալ' հայհոյ է
 զգլուխս իւրեանց' յոյժ շարժէ
 Թէ է Բսն' իսրայէ
 Թո՛ղ փրկեսցէ' զանձն ասէ

լին
 ցին
 չին
 ցին
 ըին
 ծին
 ղին
 նին
 նին
 ցին
 կին
 ցին
 քին
 սին
 կին
 ըին
 ըին
 չին
 ըին
 ցին
 գին
 ին
 ին
 լին
 ին
 կայր

"Կայր առ խաչին՝ մայր Յիսու
 և մարիամ՝ քոյր մօր կու
 Տեսեալ զմայրն՝ մինչ Յս
 և զաշակերտն՝ իւր սիրե
 Ասէ ցմայրն՝ տրն՝ ի խա
 կին դու ահա՛ դա՛ քո որ
 Ցաշակերտն՝ նոյնպէս կըր
 մայր քո ասէ՛ դա առան
 Եին կոչեացի՛ եկեղե
 Տաւատայեալքս՝ նմա յանձ
 Եւ յովհաննու՝ որդիք կո
 աւազանաւն՝ ոյք ծնա
 "Եր ուրբաթու՝ ժամ երրոր
 յոր ժամ զտրն՝ ի խաչ Տա
 Յորում ժամու՝ պատրեալ օ
 զմիտս նախնւոյ՝ մօրն և այ
 " Ի վեց ժամէ՛ ցինն յերկ
 խաւարեցաւ՝ արեւ լու
 Յորում ժամու՝ տրն՝ ի խա
 զմեղս ջնջեաց՝ նախաստեղ
 Մինչ ի դրախտէ՛ ելեալ նո
 նա զաւազակն՝ մոյծ ի տե
 Խաւարեցաւ՝ արեւ ինք
 Իբրև արիւն՝ եղև լու
 Նա լէ քողովն՝ արկ ստուէ

սին
 սին
 ին
 լին
 չին
 դին
 կին
 ձին
 ցին
 ջին
 չին
 նին
 դին
 նին
 ձին
 ին
 լին
 սին
 չին
 ծին
 լին
 շին
 սին
 լին
 զմե

զմերկութի՛ն նախնեաց նո
 'ի յինն երրորդ՝ ժամու վեր
 յս գոչեաց՝ էլի է
 'ի սոյն ժամու՝ տրի՛ ի խա
 մահունամբն ելոյ՛՝ զմահ նո
 Ապա գոչեաց՝ տրն՛ ի խա
 թէ կատարեալ է բնա
 "Եմ ծարաւի՛ ասաց կըր
 գիրն լյաւ՛ մարգարէ
 Ընդ լեղևոյ քացախ՝ նմա մատու
 նա որ բղխեաց՝ զգետս՛ ի յա
 Մինչ զքացախն՝ առեալ նո
 հօրն աւանդեաց՝ զիւր սք շո
 "Եւ վարագոյր՝ հնոյ ստունե
 յերկուս յելաւ՛ ի տաճա
 Յոյժ շարժեցան՝ հիմունք երկ
 պատառեցան՝ վեմք ահա
 Եւ գերեզմանք՝ բացան յերկ
 յարեան մարմինք՝ սքց նախ
 Ըստ փրկութե՛ն՝ մարդկան ազ
 կամաւ մեռաւ՛ տրն՛ ի խա
 Աերաթեաց՝ երկրէ յեր
 ընծայեաց զոգիս՝ հօրն երկնայ
 Չի բանն հօր՝ Աճայ
 'իսք կուսէն՝ զգեցաւ մար

յին
 ջին
 լին
 ջին
 յին
 ջին
 լին
 կին
 ին
 յին
 դին
 ըին
 գին
 ըին
 ըին
 ըին
 ըին
 գին
 ըին
 կին
 գին
 ջին
 կին
 ին
 ին
 մին

քան զօրինակս՝ ՚ի վեր դա
 Անձն մարմնով՝ էր ՚ի խա
 և ք աջմէ՝ հօրն ՚ի յեր
 Եդաւ՝ ՚ի սոր՝ գերեզմա
 բաշմեալ յաթոռ՝ Ածայ
 ՚ի դժոխոց՝ վայրս ստո
 գէր ՚ի վերոյ՝ էր քան զեր
 Չարչարեցաւ՝ Թէպէտ յերկ
 նա ՚ի զօրացն՝ պաշտէր վե
 Եւ նոյն հոգւովն՝ որ ՚ի խա
 զոր աւանդեաց՝ առ հայր յեր
 Հանդերձ բնութքն՝ Ածայ
 էջ ՚ի հոգիան՝ ՚ի խոր բան
 Աստուածապէս՝ յարեաւ ինք
 նա որ մարմնով՝ մեռաւ յերկ
 Ոչ ՚ի ծոցոյ՝ իւր ծնո
 եղև Թափուր՝ բանն միա
 Նա որ մեռաւ՝ Ած կո
 գործք հիացման՝ է հրաշա
 Նա ՚ի մահուն՝ էր կենդա
 բայց մահ սորա՝ է հաւա
 Ո՛չ սկիզբն՝ Ածու
 և ո՛չ վախճան՝ իւր մարդկու
 Ոչ երեկ՝ այսօր նր
 նոյնպէս է միշտ ՚ի յաւի

ւի ։
 չին,
 կին.
 նին,
 ին ։
 ըին,
 կին,
 ըին,
 ըին ։
 չին,
 կին.
 ին,
 տին.
 նին,
 ըին.
 ղին,
 ծին ։
 չի,
 լի,
 նի,
 տի ։
 Թեան,
 Թեան.
 ման,
 տեան ։
 Ի

"Ի զինունորայ՝ ոմն առան
 տիգաւ խոյեայ՝ զկողնո
 եւ ՚ի կողէն՝ Ածայ
 արիւն և ջուր՝ ՚ի միա
 Զուրն ՚ի լուսացումն՝ աւազա
 արիւնն յարբումն՝ կենարա
 կողին խոյամամբն՝ տրն ՚ի խա
 զմեղս ջնջեայ՝ նոյն կողած
 Զեկեղեցի՝ շինեայ յերկ
 մեզ պարգևեայ՝ փոխան դրախ
 "Պարգևատուն՝ ամենայ
 անդ յովսեփայ՝ պարգև շնոր
 Մաքուր կտաւօք՝ յորմէ պա
 դնի ՚ի նոր՝ գերեզմա
 Խունկ և զմուռս՝ նմա բե
 որով մարմինն՝ սբ օծա
 Աստ բանն հօր՝ ստեղծող բա
 ՚ի բարբառոյ՝ ի քնին լլ
 Արդ արեգակն՝ արդարու
 ծածկի ՚ի գուբ՝ նսեմա
 Ննջէ մարմնովն՝ ՚ի գերեզ
 արարածոցս՝ լեալ պահա
 երկինք նմա՝ չէր բաւա
 պարագրեցաւ՝ ՚ի նոր տա
 Թէպէտ եղաւ՝ ՚ի գերեզ

ձին
 բին
 ին
 սին
 նին
 բին
 չին
 նին
 բին
 տին
 նին
 հին
 տին
 նին
 բին
 նին
 ռին
 նին
 նին
 ռին
 Թեան
 կան
 ման
 պան
 կան
 պան
 ման
 Լնդ

Է հօր և հողւոյն՝ շէր զատա
 Ննջէ առիւծն՝ ինոր տա
 և շղթայիւք՝ կապի գա
 Ցահէ նորին՝ աստուածու
 յոյժ սարսէին՝ զօրք վերնա
 Մեռաւ մարմնով՝ վն մարդ
 որով մեռեալք՝ կենդանա
 Նա որ զծնունդ՝ ըս ադա
 յափշտակէր՝ ի հուր գե
 իւրաստեղծին՝ զկապուտն և
 զհսկայն արգել՝ ի խոր զըն
 Աւար արար՝ զտուն գերո
 գարձոյց զոգիս՝ առհայր յեր
 Եւ յետ երից՝ աւուրց նո
 որ կնքեցաւ՝ ի տապա
 "Ընդ մէջ գիշերի՝ կիւրակէ
 յարեաւ փառօք՝ մարմնով նո
 Ծագեալ յերկրէ՝ լոյսն երկնայ
 Լուսաւորեաց՝ զազգ մարդկայ
 Զի թիւ երից՝ աւուրց նո
 ի յուրբաթու՝ սկսեա
 Ամբողջ աւուրք՝ նոյն շաբա
 Է կիւրակէիւն՝ կատարեա
 Պետրոս յովհան՝ ի միա
 ի գերեզմանն՝ ընթանայ

կան :
 պան :
 զան :
 Թեան :
 կան :
 կան :
 ցան :
 մեան :
 հեան ,
 հան :
 դան :
 դին :
 կին :
 ցին :
 նին :
 ին :
 վին :
 ին :
 ին :
 ցին :
 ցին :
 Թին ,
 ցին :
 սին ,
 ին :
 Լոկ

Լող զկտաւն՝ անդէն տե
 Թէ զին՝ չ եղեն՝ զարմանայ
 Ոպ ծնեալ՝ իկոյս մօ
 զկուսուին՝ իւր ոչ խախ
 Նոյնպէս յարեալ՝ գերեզմա
 զվէմն կնքեալ՝ ամբողջ պա
 Աստուծապէս՝ յիսուս յա
 նովին մարմնով՝ որ նա մե
 Մարիամու՝ երեւե
 և ը նմա՝ տր խօսե
 Մի մերձենար՝ առիս ձայ
 չև ևս առ հայր՝ ելի յանձ
 Ծառս կենայ՝ որում ա
 նախ ադամեանցն՝ մերձիլ պարտ
 Ոչ և այի՝ ձեռն ձը
 յանձառ փառայն՝ զադամ հա
 հայր ինձ բնութք՝ հայր կոչես
 և ձեզ շնորհօք՝ աւագա
 հայր ինձ շնորհօք՝ Աճ կո
 բնութք Աճ՝ ձեզ անուա
 "Չայնիւ հնչմամբ՝ հրեշտակն եր
 և իսկ կանանցն՝ նա աւե
 Մի՛ զարհուրիք՝ քաջալե
 յարեալ խաչեալն՝ ցնոսա ա
 Ի գալիլեայ՝ դուք փութա

սին
 ին
 ըե
 տե
 նե
 հե
 ըեաւ
 ու
 յաւ
 յաւ
 նե
 նե
 սե
 ե
 գե
 նե
 ցե
 նի
 չի
 նի
 գե
 տե
 ըե
 սե
 ցե
 աշ

աշակերտացս՝ նախ պատմե	յէք՝
Անդ զյիսուս՝ տեսանի	յէք՝
զիս յաշխարհի՝ քարոզէ	յէք՝
Յայնժամ զինունորքն՝ ելեալ գնա	յին՝
զայն հրէից՝ նախ պատմե	յին՝
Զորս արծաթով՝ կուրացու	յին՝
Թէ գողացաւ՝ մարմինն նո	րին է
”Երեւցաւ՝ երկուց նո	յին՝
կղէովպեանցն՝ լէ ճանապար	հին.
Ոյք լէ միմեանս՝ մինչ վիճէ	ին,
վն անցիցն՝ զորմէ ան	յին է
Նա զգրելոցն՝ պատմեաց նո	յին՝
զոր վն ինքեան՝ գուշակե	յին.
’ի բեկանել՝ անդէն հա	յին,
նա ծածկեցաւ՝ յաչաց նո	յին.
Յերուսաղէմ՝ դարձան նո	քին,
մետասանիցն՝ զայն պատմե	յին է
Միաշաբաթու՝ երեկոյ	ին,
դրօքն փակեալ՝ մուտ առ նո	սին է
”Զսք հոգի՝ փչեաց’ի նո	սին,
զայն որ կորոյս՝ մարդն նախ	կին.
Ի շխանութի՝ նա ետ նո	յին,
Թողուլ զմեղս՝ ոյք զղջաս	յին է
Չէր անդ թովմաս՝ իմիա	սին,
ոչ հաւատաց՝ բանից նո	յին է
	Յետ

Յետ ութ աւուրց՝ դարձեալ կըր կին
 երևեցաւ՝ յիսուս նո ցին
 Տուցեալ զկողն՝ իւր թովմայ ին
 նա հաւատայ՝ յԱճոր գին
 "Եւ աշակերտքն՝ յայնժամ գնա ցին
 ուր ժամադիր՝ եղևնո ցին
 ՁՅս տեսեալ՝ երկիր պա գին
 երկուայեալ՝ յոմանց նո ցին
 Անդ խօսեցաւ՝ տր լէ նո սին
 առաքելով՝ զնոսա ինք ցին
 "Բարոզեացեն՝ զբանն յաշխար ցին
 և մկրտել զամենն սին
 "Նոյն եմ մարմնով՝ զոր նախ է ի
 զայն՝ ի յառնելս՝ ոչ կորու սին
 Զպատուհրանն՝ զոր ուսու ցին
 քարոզեցէք՝ մարդկան ազ գին
 ես լէ ձեզեմ՝ լն ամենայ նին
 ՚ի կատարած՝ մինչ աշխար հին
 Տեր յայտնեցաւ՝ դարձեալ նո ցին
 ՚ի տիբերեայ՝ ծովեզե ըին
 Արկէք զուռկանսդ՝ ասէ ցնո սին
 ՚ի յաջակողմն՝ ուղիղ նա շին
 Անդ աշակերտն՝ իւր սիրե լին
 ցպետրոս ասայ՝ տէր է ինք նին
 Իբր ՚ի ցամաք՝ նորա է լին
 կայր

կայր խորովեալ ձուկն՝ ի կրա
 Հայ նորաստեղծ՝ անդր իտե
 նա հրամայեայ՝ բազմելն
 Ճաշակելով տի լէ նո
 թէ ստոյգ յարեալ՝ մարմնովն
 "Յպետրոս եհարց՝ երից բա
 զուրացութեցն՝ երից նե
 Չհօտս արածել նմա ստի
 հովիւ հօտին՝ կայուցա
 Չկնի իւր նմա՝ տի հրաճի
 նմա խաշակից ինքեան առ
 եւ յովհաննու՝ զի յոյժ սի
 կալ դմա մինչ ես եկից ա
 ՚ի ժամանակս՝ յաւուր վեր
 լէ ենովքայ՝ եղիայ
 կատարեսցի՝ ի միա
 "որպէս գրէ՝ յիւրում բա
 "Մինչ յաւուրս՝ քառամնե
 յս շրջե՝ մարմնով յերկ
 Ուսուցանէր՝ զամենե
 արքայութի՝ տն երկնայ
 եւ ՚ի լրման՝ քառամնե
 լէ ձկան խորիսիս՝ եկեր վեր
 ՚ի բեթանիա՝ հան զնո
 զնոսա օրհնեայ՝ ՚ի միա

կինս
 ղին
 ցին
 սին
 վին
 տեր
 ըեր
 պեր
 ներ
 ըեր
 ներ
 ըեր
 պեր
 ջին
 ին
 սին
 նին
 կին
 ըին
 սին
 ին
 կին
 ջին
 սին
 սին
 եւ

Կտուէն իւր շինեաց՝ զեկեղե
 Չայն խորհրդեամբն՝ եօթանե
 Տիմնեաց բանիւն՝ Աստուածայ
 Է գերազանց՝ և քան զեր
 Ի հրեղինացն՝ պաշտի վե
 Բաշխի արիւնն՝ Աստուածայ :
 յոյժ առաւել՝ քան հաբե
 "Չի այս դշտոյ՝ եկեղե
 զկեանս տայէ՝ յաւետ երկ
 Տապան է իմն՝ զարմանա
 Ի կենցաղոյս՝ ալեաց փրը
 Աստուածածնին՝ պատկեր գը
 նշանաւ խաչին՝ պսակես
 Աճս ոմանս՝ տն ծնա
 պատկեր միոյն՝ տն Յիսու
 "Նորոգ ծննդեամբն՝ աւազա
 յսկզբնական՝ մեղաց սըր
 "Եւ սք իւղովն՝ մինչ օծա
 յորդեգրութի՝ Չօրն ընծայ
 "Խոստովանօղքն՝ մեղաց սըր
 ապաշխարօղքն՝ զվարձս ընկալ
 Էւ ճաշակմամբ՝ մարմնոյ նո
 "որով յաստուած՝ միաւո
 Եւ խորհրդեամբն՝ օծման վեր
 Ի մոռացեալ՝ մեղաց սըր

ցին.
 քին,
 ին :
 կին,
 ըին :
 ին,
 լին :
 ցի :
 նի :
 լի :
 կն :
 ըի :
 ցի :
 նի :
 սի :
 նին :
 բին :
 նին :
 ին :
 բին :
 ղին :
 ըին :
 ըին :
 ղին :
 բին :

"Չուգակցութք՝ սք պսա
 զարդարեացի՝ աշխարհ նո
 Մինչ քահանայք՝ տն օծա
 "Իշխանութի՛ յանձն ընկալ
 Աճայինն՝ խորհուրդ մատ
 անմահ զենմամբն՝ պատարա
 Համայն խորհուրդք՝ Աճայ
 յորոյ՝ իձեռն՝ կատարես
 Հաշտեցուսցեն՝ զոգիս նո
 Է Հօրն Աստուծոյ՝ երկնաւնո
 "Չորս արձակեն՝ կապեն յերկ
 նոյնպէս յերկինս՝ նոքա գլտ
 Իշխանութի՛ կալան յան
 Թողուլ զմեղս՝ մարդկան ազ
 Հաւատապեալքս՝ պարտիմք ինք
 Է հաւատովս՝ լինելսո
 Եւ զայսոսիկ ընդունիլ յան
 որ՝ ի հնարիցն՝ փրկիւլ չա
 Այլ հաւատալ՝ պարտ է նո
 Է խորհրդովս՝ և ոյք գլտ
 "Թէ յարութի՛ գայցէ վեր
 մեռեալք մարմնով կենդանաս
 Որով մարմնով՝ ոյք ննջե
 են յառնելոց դարձեալ նո
 Եւ ակնունիլ՝ դատաստա

Կին
 վին
 նի
 Կին
 ջին
 Գին
 Ին
 Կին
 Բին
 Ըին
 Կին
 Ջին
 Գին
 Նին
 Վին
 Ջին
 Ըին
 Կին
 Կին
 ջին
 Կին
 Վին
 Նին
 զէ

Գի լի գործոցն՝ զվարձս ընկալ
 Որպէս յերկրի՝ ի միա
 զչարս և բարիս՝ որ գործե
 Ի յարութեն՝ նոյնպէս նո
 լի անցնիւր գործոց՝ զվարձս ընկալ
 Ջի յարութեն՝ յուսով նո
 կացցեն ի բայ՝ մեղաց նո
 Իբր լի սանձիւք՝ միշտ քարչես
 որով յԱճ՝ շաղկապես
 Մեզ հաւատալ պարտ է կրը
 Կարքայութի՝ տն երկնայ
 Արժանացեալքն՝ զայն ընկալ
 մառօք յերկինս՝ պտակես
 Որով զլուծ՝ պատուհիրա
 Ի սոքրկացեալ՝ թեթեաս
 Եւ առապարն՝ հարթ եղի
 նեղ և անձուկն ընդարձակես
 Լի անթերի՝ այսու սո
 բանք հաւատոյս՝ քարոզես
 Եւ առ հիմամբն՝ հաստատես
 առաքելոց՝ տն բա
 Առանց գործոց՝ ունայնաս
 որով հաւատք՝ տկարաս
 Քանզի հաւատն՝ Աճայ
 մաքուր ոսկւոց՝ նմանես

ցին ։
 սին,
 ցին •
 քին,
 ցին •
 վին,
 քին •
 ցին,
 ցին •
 կին,
 ին •
 ցին,
 ցին •
 նին,
 ցին •
 ցին,
 ցին •
 վին,
 ցին •
 ցին,
 նին •
 ցին,
 ցին •
 ին,
 ցին

Ազնիւ ահանց՝ գործըք բա
 պսակ արքային՝ ընծայես
 Որով արդարք՝ պսակես
 յարքայութե՛ տն երկնայ
 Ոյք չ սովին՝ բանիւ գլտ
 աստու՛նածեղէն՝ հիմամբ շի
 "Ո՛չ ՚ի հողմոց քայքայես
 կամ յանձրեաց՝ կործանես
 Է պատու՛ական՝ ամենև
 անձն բանիւն՝ քան զմար
 Իմանայի՛ գոլով նո
 պատկեր եղեալ՝ տիրակա
 Եռամասնեայ գոլով Հո
 բան և ցասումն՝ չ ցանկակա
 Ընդ հրամանաւն՝ լեալ արար
 որ բանականն՝ ուղղի նո
 Քանք է գործ՝ խոհակա
 զլաւն յանարգէն՝ ընտրել նո
 Ողջախոհիւն՝ սիրել բա
 արիութքն՝ ընուլթե
 Լեալ անձնի շխան՝ բանակա
 ցասմնականն՝ իշխի նո
 Յորմէ իշխեալ՝ ցանկակա
 այլքն յինքենէ՛ ո՛չ իշխես
 Արդարութիւն՝ մասն վեր

բին
 ցին
 ցին
 ին
 ցին
 նին
 ցին
 ցին
 ին
 վին
 ըին
 նին
 գին
 նին
 ջին
 վին
 նին
 ըին
 ըին
 ըին
 նին
 վին
 նին
 ցին
 ջին
 այլքն

այլքն յիւրմէ՝ միշտ ուղղես
 Ձի բանականն՝ գործէ նո
 որով ուղղին ամենե
 խորհել զուղիդն՝ բանակա
 արդարութքն՝ տրոհես
 Եւ ցանկականն՝ չ խոհակա
 ույ գազան՝ շուն ընտա
 Բանականէ՝ յանտի նո
 յառաջ շարժեալ՝ ցանկակա
 Սէր ողջախոհ՝ անուանես
 որ առ բարիսն՝ միշտ շարժես
 Սէրն առաւել՝ քան զնո
 'ի հին և նոր՝ յօրհնա գր
 Սերել զԱԺ՝ սիրով նո
 Իբրևանձին՝ սէր ընկե
 Թէ ուղղութք՝ գտեալ սո
 բնաւքն անսխալ՝ կատարես
 Եւ մինչ սոքա՝ վրիպես
 Իւրաքան չիւրքն՝ կործանես
 "Այս անիրաւ՝ դատաւն
 գտեալ բնութես՝ 'ի քաղա
 Ուր Աստուծոյ՝ ոչ երկրն
 'ի մարդկանէ՝ ոչ ամա
 Ձի ոչ տերամբ՝ զբարին խոր
 կամ իրաւամբք զբանա դա

ցին
 վին
 քին
 նին
 ցին
 նին
 նին
 ըին
 նին
 ցին
 ցին
 սին
 ըին
 վին
 ըին
 ցին
 ցին
 ցին
 ցին
 ըին
 քին
 չին
 չին
 հին
 տին
 Ի

Ի տան մարմնոյս՝ ելումը
 Լաւ և վատթարք՝ դրամքք սո
 ելումտուքս՝ բերիմք յան
 Պարտիմք զի մեք՝ միշտ առան
 զայնս փակել՝ ի դէմ չա
 Նոյնպէս բանալ՝ և առ բա
 յշտեմարանս՝ ընդունելան
 Եւ ժառանգել զփառս երկնայ
 դասակցելով՝ ի սքս վե
 Մատուցանել զփառս արար
 նմա որ բնակէ՝ գէր քան զեր
 Փառք համագոյ՝ անհաս է
 յերրորդութիւն՝ երբեակ ան
 Ի հայր յորդի՝ իսք հո
 այժմ յաւիտեանս՝ յաւիտե

Ամէն։

տինս
 վինս
 ձինս
 ձինս
 ըինս
 ըինս
 ձինս
 ինս
 ըինս
 ջինս
 կինս
 ինս
 ձինս
 գինս
 նինս

'Ի Յարու-Ըենե' 'Ի ասհա Կեանչ
 Ընդ Նաշայեցայ' աշանոս Բեանո
 Չեանո ոգեալ' աղերսս Կանչ
 յԱստուածո-Բիւնն' երբբոլա Կանչ

քէն հայեմք' հայրդ բա
 Աստուած' և տէր' ամենայ
 Ե՛ւ պաղատիմք' արտասու՛նա
 Թող զյանցանո՛ մեր վշտա
 Յա՛նիտենից' բան հօր որ
 ստեղծօղ և՛ տր' ամենայ

ըն
 նի
 լի
 լի
 դի
 նի

Արեամք

Արեամբ գնեալոք՝ փրկեալերի	րի:
զի գրաւեցաք՝ չարին գե	րի:
Առատութուղիս՝ հօր սբ հո	գի:
տէր արարիչ՝ ամենայ	նի:
Զմեղուցելոյս՝ մարքրեա զո	գի:
որ յոյժ մեղօք՝ չարին եմ	լի:
Բաբուն բարիդ՝ ամենայ	նի:
երբեակ անձամբ՝ խոստովա	նի:
Մի տէր Աստուած՝ մեզ պաշտե	լի:
կիցս էակ՝ անձառե	լի:
Ողբերգական՝ ճայնիւ հնչ	մամբ,
քեզ պաղատիմ՝ յոյժ տոչոր	մամբ:
Կանգնեա զանկեալս՝ չարին խաբ	մամբ:
կեցո՛ զիս տր՝ քով գթու	թեամբ:
Ինամամբ բանիւս՝ աղերսա	կան:
գոչեմ առ տրդ՝ արարչա	կան:
Լուր մաղթողիս՝ իսկ հեծու	թեան:
թող զյանցանս՝ իմ ամե	նայն:
Թախծեալ մեղօք՝ անհնա	րին:
եմ ընկղմեալ՝ ի գուբ խո	րին:
Հաս օգնութի՝ քում ծառայ	ին:
գին եմ արեանդ՝ Աստուածայ	ին:
Եւ արդ անկեալ՝ քո առա	ջին:
յոյժ հառաչմամբ՝ արտատուա	գին:
Կեցս զիս տր՝ աջով քոյ	ին:

'ի խաթոճածոյ՝ մահաբե
 Նսեմայեալ՝ եմ՝ իմարմ
 արբեալ գինեալ՝ չար և մո
 Փոխան բարեայ՝ չար նիւթե
 "զփուշ մեղայ՝ յիս հերկե
 Ե՞ր աղագալ՝ ունայնա
 զհետ չարին՝ կամալ չո
 Թեպէտ բազմիցս՝ քե խրատե
 այլ ո՛չ յանձն՝ զգաստա
 Ինքնայօժար՝ ես իւրո
 զկորստեան՝ դուռն ինձ բա
 'ի քնոյ մեղայ՝ մահացը
 ես ո՛չ զարթեայ՝ յիմում մարմ
 Սուտ կենցաղոյս՝ ես խաբե
 Ինքնայօժար՝ լէ մեղս ան
 Ըստ երանելոյն՝ ձայնի յո
 "ի ճանապարհ՝ անդարձ չո
 Աղաղակեմ՝ առ տրդ երկ
 լուր մաղթանայս՝ իմում ձայ
 Զմեղս՝ ի վերայ՝ իմ գիզե
 "զորդանց մարմինս՝ պարարե
 Համբոյր եղէ՝ մահուն չա
 "զլապտեր հոգւոյս՝ իմ շիջու
 Յառագաստին՝ մուտ փակե
 Ընդ դեմ հոգւոյս՝ իմ եղկե

ըն
 նի
 լի
 ցի
 ցի
 ցայ
 գայ
 ցայ
 ցայ
 վի
 ցի
 ու
 նի
 ցայ
 կայ
 բայ
 ցայ
 նի
 նի
 ցի
 ցի
 ըի
 ցի
 ցի
 լի

Արդարեւ

Արդարեւ ես՝ անձամբ ան
 հետեւեցայ ընկամաց չա
 Ջիա՛րդ զերծայց՝ ի գբոյ ներ
 ո՛վ պարտաւորս՝ հրոյ գեհե
 Կերպարանօք՝ մարդ ձեւ
 բայց անասնոյ՝ նմանե
 Ո՛չ զբարութի վարս ստա
 կամաւ չարին՝ հետեւե
 Ես բանական՝ այր կո
 բայց անբանից՝ նմանե
 Ձլոյսն որ յիս՝ մթացու
 զդրուեսս իմաստից՝ ինձ փակե
 Աւաղ անձինս՝ իմ եղկե
 զի զարարիչս՝ բարկացու
 Մեծ են յանցանքս՝ անբերե
 քան զհողային՝ գունտ աշխար
 Նուաղեալ մեղօքս՝ մոլեգնա
 այրս յիմարեալ՝ վարանա
 "Տնտեսս չար՝ տարտամա
 եմ բանականս՝ իբր զգա
 Ըստ անառակի՝ ձայնին գո
 "անկեալ առ հայրդ՝ աղաղա
 Լուր ինձ մեղօքս՝ յոյժ նուա
 Թողուլ զմեղս՝ իբէն մաղ
 Նոր նորոգեա՛ զհինս մե

ձին,
 ըին.
 քին,
 նին:
 ցայ,
 ցայ.
 ցայ,
 ցայ:
 չեի,
 ցի.
 ցի,
 ցի:
 լի,
 ցի.
 լի,
 հի:
 կան,
 կան.
 կան,
 զան:
 չեմ,
 կեմ.
 դեմ,
 թեմ:
 դօք,
 գի

զի գրաւեցայ՝ և չարին կա
 Առ քեզ գոչեմ՝ հեծեծա
 յանձն իմ հայեաց՝ լի եմ վի
 Գարման մատո՛ վիրաց հոգ
 տր իմ սրբեա՛ զչարաւ մար
 Չձայն քո լու՛ն՝ մեղուցե
 հաս օգնութի՛ տառապե
 Չնչեա՛ զմեղս՝ իմ յանցա
 յիս հաստատեա՛ զյոյս քա
 եւ զիս սրբեա՛ ՚ի հնոյ մե
 վերածելով՝ և կեանս փա
 Ողորական բանիւ՛ հընչ
 առ քեզ գոչեմ՝ յոյժ տոչոր
 հաւաքեկեալս՝ ՚ի ծով ծրի
 զերծո՛ զիս տր՛ քով գթու
 Իւրծեալս մեղօք՝ տարժանա
 սուզեալ ՚ի խորս՝ յանդնդա
 Չայնիւ՛ հնչմամբ՝ աւաղա
 գոչեմ առ տէրդ՝ արարչա
 Ղօղեալ մեղօք՝ կորստա
 չարին եղէ՛ ես գրաւա
 եմ ընկղմեալ՝ ՚ի ծով ա
 զերծո՛ զիս տր՝ ՚ի հրոյն գե
 Ապիկար չարս՝ ես յիրա
 վատնիչ գանձուցդ՝ եմ արքու

մօ
 նօք
 րօք
 այս
 մնոյս
 լոյս
 լոյս
 նայ
 րեաց
 լայ
 րաց
 մամբ
 մամբ
 մամբ
 Թեամբ
 կան
 կան
 կան
 կան
 կան
 կան
 րեան
 հեան
 շի
 ՚ի
 Բիւր

"Բիւր քանքարոց՝ վատնօղ յերկրի, երե,
 չունիմ կշիռ՝ մէն մի ուն կիւ:
 Յոյժ անպիտան՝ եմ յաշխարհ Տին,
 եղէ բարժին՝ տարտարո սին:
 Կամ ընկղմեալ՝ ի գուբ խո րին:
 յոյժ տոչորիմ՝ Տրով գեճե նին:
 Եղականացս՝ հակ բա րե,
 ստեղծօղ և տր՝ ամենայ նի:
 Չքեզ աղաչեմ՝ տնդ մե ծի,
 մի՛ տար դու զիս՝ չարին գե րի:
 Ցաւօք լցեալս՝ անհնա րին:
 քեզ պաղատիմ՝ Մօրդ յիսու ին:
 Բարեխօսեա՛ք քոյդ միած նին:
 Թողցէ զմեզս՝ իմ վշտա գին:
 Ի իւսմամբ մեղօք՝ անտանե լի:
 զձաշակ մահուն՝ իսիրձ ա ռի:
 Բրայս տեսական՝ ո՛չ շիջա նի:
 սլաքաւ նետից՝ սիրտ իմ խո յի:
 Ողբամ ձայնիւ՛ աւաղա կան,
 կական բարձեալ՝ հառաչա կան:
 Չձառ մեղանացս՝ անբաւու թեան,
 յառաջ եդեալ՝ Հօրդ գթու թեան:
 Յուրի վատթարս՝ մեղօք յոյժ լի:
 գոչեմ առ տրդ՝ ամենայ նի:
 "Չբան սաղմոսին՝ յիմեքոր դի,
յանձին

յանձին իմում՝ անթիւ բեր
 Արդ անձնադատս՝ անձամբ ան
 գերի եղէ՝ մահու չա
 Գողչեմ առ քեզ՝ տր երկնայ
 մի՛ զիս մատներ՝ մահաբե
 Ղեկավար տր՝ ճարտար բա
 ալեօք ծփեալս՝ լէ ծով աշխար
 Յօդեա՛ զ շինուած՝ մարմնոյս նա
 առաջնորդեայ՝ լէ տուն քո երկ
 Ահաւոր հօրդ անքննե
 և իսկական՝ որդւոյդ բա
 Հողւոյդ սթջ՝ կենարա
 փառս տրեսցի՛ անբաւէ
 ”Նոյն համագոյ՝ երրորդու
 հօր և որդւոյ՝ հողւոյն հա
 Փառք և պատիւ՝ անզրաւա
 յաւիտենից՝ ի յաւի
 Ողորմութի՛ քով երկնայ
 տր այց արա՛ քում ծառայ
 Միջնորդութի՛ քոյդ միած
 Թող զ յանցանս՝ իմ չարա
 Ի իւճեալ դիմօք՝ աւաղա
 ՚ի ծունգս անկեալ՝ խոնարհա
 Երկրպագեմ՝ քեզ տր մի
 Թող զ յանցանս՝ իմ ամե

ըրի
 ձին,
 ըին
 ին
 ըին
 ըրի
 հի
 շի,
 շի,
 ըրի
 ըի
 Թեան
 մայն
 կան,
 տեան
 ին,
 ին
 նին,
 գին
 կան,
 կան
 այն,
 նայն
 Բոտին

Բոտին եղեալ՝ յոյժ անալի
 յախտս անկայ՝ մոլեգնա
 Ստեղծայ հոգի՝ ես բանա
 զվարս ստացայ՝ անասնա
 Ես ապիկարս ատտիկե
 որդիացեալս՝ չար կայե
 Եւ չարագործս՝ քանանա
 մատնիչ եղէ՝ նման յուրայ
 Անկայ՝ իմեղս՝ յոյժ աղտե
 բաժին եղէ՝ տարտարո
 Զպատուհիրանաւ՝ քով տր ան
 զօրն իմ վերջին՝ ոչ խորհե
 Նշաւակ եղէ՝ ես յաշխար
 զմեղս ի վերայ՝ իմ բարդե
 Որով զոգիս՝ խոցոտե
 յանձին իմ ում՝ մեղապար
 Զերեսս յերկիր՝ տարածա
 բարերարիդ՝ ծունր կրկ
 Զձեռս իմ առ քեզ՝ տր կարկա
 առ բարերարդ՝ աղաղա
 Բազում ողորմ՝ տր երկնայ
 "ստեղծօղ էիցս՝ զ յոյժ անքըն
 Օրհնաբանեալդ՝ ամենե
 'ի հրեղինացն՝ դասուց վե
 Արդ սլաղատիմք աղերսս

տան,
 կան,
 կան,
 կան:
 ցի,
 նի,
 ցի,
 ի:
 զի,
 սի,
 ցի,
 ցի:
 հի,
 ցի,
 ցի,
 տի:
 նեմ,
 նեմ,
 ուեմ,
 կեմ:
 ին,
 նին,
 ին,
 ըին:
 լի,
 առ

առ տր Աճդ՝ ամենայ	նի
Ընկալ զաղաչանս՝ մեր ողբա	լի
Թող զյանցանս՝ մեր վշտա	լի
Նորոգեա՝ տր զհնայեալ հո	գիս
որբեա՝ զմարմին ախտաժե	տիս
Թող զյանցանս՝ մեղաւո	րիս
մատո դարման՝ քոյդ պատկե	րիս
Սրովբեական՝ ձայնիւ վե	րին
օրհնաբանեմք՝ զհայրդ անքըն	նին,
Որ ես պատճառ՝ որդւոյդ բա	նին,
բղիսող հոգւոյդ՝ աստուծայ	ին
Ոգեալ զբանս՝ աղերսա	կան
յերրորդութիդ միանա	կան
Երիւք անձամբք՝ գոլ զանա	զան,
միով բնութք՝ զոյգ և նը	ման
Գեր քան զերկինս՝ յաթու նը	տիս,
ի հրեղինայ՝ օրհնաբա	նիս
Երբեակ անձամբք՝ խոստովա	նիս,
մի տր Աճ՝ բնութք պաշ	տիս
Եղականացս՝ անքննե	լի,
ի հրեղինայ՝ անձառե	լի
Ստեղծող էիցս՝ ամենայ	նի
աստուծ միայն՝ ես պաշտե	լի
Անձառ ծնունդդ՝ բան հօր վե	րին,
մտեր ՚ի սենեակ՝ յարգանտ կու	սին

Զանա

Չանապահան՝ ձիւլեալ մար
 "բնութք մարմնով ծնար մարդկայ
 Լոյս՝ի լուսոյ՝ ծագումն ան
 եղևգոյիցս՝ ինքն պատ
 "Բղխումն Հօր՝ անքննա
 բաշխի յորդւոյն՝ անհատա
 Ամենակալ՝ աջով քոյ
 զչօղ անձրեացոյ Աստուծայ
 Ցօղեա՛ հոգւոյս՝ քում պատկե
 գիս՝ի Թիւնիցն՝ սրբեա՛ օ
 Ղամբար լուսովդ՝ աստուծայ
 լուսաւորեա՛ զիս վերբա
 "Ձի մի՛ լապտերս՝ ՚ի գրո՛ւա
 շիջցի փշմամբն՝ չար գազա
 եւ՛ արդ տր՛ իմ՝ տր՛ երկնայ
 Թող զյանցանս՝ իմ վշտա
 Չկործանեալ՝ շինու՛ածս ան
 յիս նորոգեա՛ տր՛ վերբա
 Բոտին եղէ՛ ես եղկե
 գայ հասանէ՛ օրն իմ յերկ
 "Մանգարն առ հունձս՝ հասկ հասա կիս,
 առ դատաւորն՝ քարշէ զո
 Սրբեա՛ զիս տր՛ ՛ք մեղօք հո
 ապահանեալ՝ քոյդ պատկե
 Այլարդ յօդիմ՝ ՚իկարգ բա

մին,
 ին։
 Ճառ։
 Ճառ։
 բար,
 բար։
 ին,
 ին։
 ըինս,
 ձին։
 ին,
 տին։
 նին,
 նին։
 ին,
 գին։
 ձին,
 տին։
 լիս,
 ըիս։
 կիս,
 գիս։
 ըիս։
 նիս,
 զձայն

զձայն աւետեացոյ՝ ը բողոք գու
 Արդարև ես ես չարս եղկե
 կատակ եղէ՝ տանս աշխար
 Ջի՛արդ կայից՝ քո առա
 յասեղ աւուրն՝ դատաստա
 կամաւ չարին՝ հետևե
 զիս ը նովին՝ ՚ի պարտ վար
 Ջհատուցման՝ պատիժ կա
 ՝ողորմութե՛դ՝ յիս անխայ
 Աղաղակեմ՝ առ Հայրդ երկ
 ըստ ձայնի որդւոյն՝ անառա
 Մեղայ յերկինս՝ քո առա
 չեմ արժանի՝ կոչիլ որ
 Նկուն եղեալս՝ ը ամենայ
 գոչեմ առ Հայրդ՝ յոյս իմ բա
 Միջնորդութե՛ք՝ քոյդ միած
 որ ել՝ ՚ի խաչ՝ վս աշխար
 Յոյժ վշտագնեալս՝ ես անպի
 բաղխեմ զդուռնդ՝ ողորմու
 ինձ ողորմեա՛՛ Հայր գթու
 օրհնեա՛ զանութս՝ քո բանա
 Աճապէս՝ հրաշագոր
 տի արարիչ՝ երկնից ար
 Նման անկերոյն՝ ՚ի բազմա
 ՝ի սրահին՝ ՚ի բեթհեզ

ժիս
 լի
 հի
 ջի
 նի
 յայ
 կայ
 լայ
 ես
 նի
 կի
 ջի
 դի
 նի
 ըի
 նի
 հի
 տան
 թեան
 թեան
 կան
 ծեան
 քայ
 մեայ
 դայ
 Սու

Մուսերբ բանիւնդ՝ Աճայ
 խզեան զկասյ՝ իմոյ ան
 Ջի արգելու՝ հոգիսնո
 Ի չար բանտի՝ մահաբե
 Տակաւ տակաւ՝ մի՛ զիս ազ
 մի՛ յօրյաւուրց՝ երկար ձը
 Ջի ծանրութի՛ մեղացս ազ
 զիս կորացոյց՝ չ՛հայել Ի
 Ա՛ չ՛իկոծելն՝ ես ուլբա
 Կամ՝ իփողելն՝ կաքաւե
 Ըստ կենսատու՝ քո սք բա
 նմանեցայ՝ դպրին չա
 Ի իւսեալ՝ իմեղս՝ անչքա
 Է՛ ի չարիս՝ յոյժ պնդե
 Ջքո՛ օրհնութիդ՝ որ ստա
 համառօտել՝ զայն փութա
 Ահաւասիկ՝ ծնունդս մե
 Էառաջինս՝ ամբարըշ
 Նմանեցայ չար գազա
 կոխան եղէ՛ իսկ թշնա
 Ծառայ եղէ՛ չարին մե
 զհետ քարշեցայ՝ նորին կա
 Յիս յաւելի՛ զսպիս վի
 զգեցայ զկեղծեալ՝ քօղ երե
 Աղորմեան տի՛ մեղապար

ինչ
 ձին
 վին
 ըին
 դեր
 գեր
 դեր
 վեր
 ցի
 ցի
 նի
 ըի
 ցայ
 ցայ
 ցայ
 ցայ
 զայ
 տայ
 նայ
 մեայ
 զայ
 մայ
 ըայ
 սայ
 տիս
 Թշու

թշուառայեալ մարմնոյ Տի
 Կայքայեցեալ տան իմ յաբ
 արն դարման՝ քում պատկե
 Ի իւծեալ ՚ի մեղս՝ անհնա
 ՚ի ստորանկեալս՝ և մեղօք չա
 Ձի արդ վրիպեալ՝ եղէ յան
 զպատուհրանաւ՝ քով տի նո
 Թեաքօղեա՝ զիս վերջս
 և խնամով քո սք՝ քառաթե
 Ընկալ զիս տի՝ բանդ Հայրա
 միջնորդութի՝ մօր քո կու
 ՚ի մաստութի՝ բան Հօր վե
 Ինձ ողորմեա՝ խնամով քոյ
 Ձի երկրածինս՝ տկար մար
 վրիպեցայ՝ ես վերջս
 Ի իւթս մեղայ՝ մահաբե
 կորստական՝ որդիս չա
 Ձի արդ զերձայց՝ յանձնէ ինք
 մահուն մատնեալս՝ հրոյ գեհե
 Նաւաբեկեալս՝ ՚ի ծով խո
 ալէ կոծեալ՝ ճիւղմ ուժ
 Ե ընկղմեալ՝ մարմնոյս նա
 ՚ի ծով մեղայ՝ տանս աշխար
 Նաւապետ տի՝ Յս բա
 Լեր ապաւնէն՝ իմում մարմ

գիւ
 կիւ
 ըիս
 ըին
 ըին
 ճին
 վին
 տին
 ին
 ճին
 սին
 ըին
 ին
 մին
 տին
 ըին
 ըին
 նին
 նին
 ըին
 գին
 լին
 Տին
 ըի
 նի
 Ընդ

Ընդ մեղօք հազարս իմ խղճս
 արն դարման՝ զի կորրն
 եւամ ախտիւն տոչորս
 զքնդամ հոգւովս՝ իխոր զքն
 Գոչեմ առ տրդ՝ արարչա
 զեքծն զիս տր՝ ի հրոյն գե
 թոտին բանիւն՝ աղէքս
 ձայնիւ հնչմամբ՝ հառաչա
 Լուք տր ձայնիս՝ աւայա
 պա անարգեալ՝ եղէ խո
 թոտին եղեալս՝ ամենե
 գոչեմ առ քեզ՝ բան Հօր վե
 Գինեմ արեանդ՝ աստուածայ
 մի՛ տար դու՝ զիս գերի չա
 Ողբերգական՝ ձայնիւ հրնչ
 գոչեմ առ Հայրդ՝ յոյժ տոչոր
 Ընդ մեղօք անկեալս՝ չարին խաբ
 ընկալ զիս տր քով գթու
 թոտեմ՝ ի քէն՝ տր երկնայ
 և հառաչեմ՝ արտասուա
 Միջնորդութի՛ քո սք խա
 թող զ յանցանս՝ իմ չարա
 Պատաւնոր տր՝ բան երկնայ
 փրկեա զհոգիս՝ յորսոյ չա
 Միջնորդութի՛ Մօր քո կու

վի
 ջի
 կան,
 դամ,
 կան,
 հեանե
 կան,
 կան,
 կան,
 ասանե
 ին,
 ըին,
 ին,
 ըին,
 մամբ,
 մամբ,
 մամբ,
 թեամբ,
 ին,
 գին,
 ջին,
 գին,
 ին,
 ըին,
 սին,
 ամենօր

ամէնօրհնեալ Աճաճ
 "Աղաչանօք՝ մեծ մկրտ
 սք յովհաննու՝ կարապե
 Պսակ անուն՝ նահատա
 սք գրիգորի՝ լուսաւոր
 Եցորդակիցք՝ բանիդ կե
 առաքելոյն՝ սք Երջան
 Մարգարէից՝ քոյ տեսո
 արեամբ ներկեալ՝ մարտիրո
 Ազանց սքց՝ Ճգնաւո
 սրբազնագործ՝ վարադապե
 Միջնորդութք՝ վերին զօ
 թող զյանցանս՝ մեղաւո
 Նոյն համագոյ՝ Երրորդու
 Հօր և Որդւոյ՝ Հոգւոյն հա
 Աճութեն՝ միասնա
 փառք և պատիւ՝ անզրաւա

նին
 չին
 տին
 կին
 չին
 նայ
 կայ
 դայ
 սայ
 լայ
 տայ
 լայ
 լայ
 Թեան
 մայն
 կան
 կան

Նորին շէանն՝ ներթողա չան,
 ոգեալ՝ ի գայան՝ տերուան չանօ
 Գլխապատիւսն՝ այժէնա չան
 շափեալ ոտիսն՝ հո՛ւերա չան ։

ստո՛ւած ընկալ խաչ պատու՛նս կան
 փայտդ կենայ՝ անմահու թեանօ
 Արեամբ ներկել՝ տէրունս կան
 Է դէմ դի՛նայ՝ սուր անսա տան ։
 Բարեբանեալ՝ փայտ փրկու թեանօ
 ամէնօր հնեալ՝ յաղթօղ նը շանօ
 Պար

Պարծանք եղեր՝ ազգի մարդ
 յօրհնաբանեալդ՝ ի յաւի
 Գովեալ նշան՝ տերունա
 պարգև տուար՝ ազգի մարդ
 "Ըստ իմաստնայն՝ կանխապար
 փայտ կոչեցար՝ արդարու
 Իրո՞ւտանեալ ես՝ նշան տերու
 զբազանք շի՛ւ քառանկու
 Գովեալ բանի՛ւ՝ սրով բեա
 ւով պանծայի՛ փայտ փրկու
 Երանեալ ես՝ նշան փա
 պաշտպանեալդ՝ ի հրեշտա
 Յանմահ գաւուց՝ հողեղի
 օրհնաբանեալ՝ փայտդ կե
 Զօրացեալ ես՝ նշան պաշտե
 փառօք պատուեալ՝ անդատմե
 Գերազանցեալ՝ տունկդ զգա
 քան զկենաց՝ ծառն՝ դրախ
 Կակցին շօր՝ նշան պանծա
 պատուեալ փառօք՝ իմանա
 Ճառագայթի՛ս՝ լուսով երկ
 յօր երևման՝ սնն մե
 Ընդ սք մարմնայ՝ տն Յիսու
 Խորհուրդ Խաչիդ՝ միա՛նո
 Աճ մարմնով՝ մերս զգա

կան
 տեան,
 կան
 կան
 Թեան,
 Թեան
 նեան
 սեան
 կան,
 Թեան
 ուայ
 կայ
 նայ,
 նայ
 լի,
 լի,
 լի,
 տի,
 լի,
 լի,
 նի,
 ծի,
 սի,
 լի,
 լի

'ի պատկերիդ՝ քու՛մ չարչա
 թագ անթարչամ՝ նոր սիով
 որ եօթն արիեան՝ լուսով երկ
 Ճառագայթիս՝ դու՛ յաշխար
 'ի գալստեան՝ սք միամ
 Ժողովելոցս՝ նշան պաշտե
 կենաց ծառոյն՝ ուղէջ բա
 Մխեալ արեամբ՝ տն Յիսու
 զէն փրկչական՝ ան յաղթե
 'ի յանմատոյց՝ լուսոյ ան
 լուսաւորեալ՝ նշան տէրու
 'ի քեզ Ա՛ճ՝ տրն ամե
 յօդաւորեալ՝ միաւո
 Լուսով երկնից՝ իմանա
 լուսաւորիս՝ նշան Յիսու
 Դու պահպանիչ՝ մարդկան ազ
 լէ դէմ չարին՝ մահաբե
 խորհուրդ խաչիդ՝ Ա՛ճայ
 'ի մեր մտաց՝ է անբլն
 "Պարծանք եղեր՝ դու պողո
 քե զօրայաք՝ լէ դէմ չա
 Ծնանող իմահն՝ զմեզ վերըս
 նորագ ծննդեամբ՝ աւազա
 Ընդ քե մկրտեալքն՝ յախտէ սրբ
 յորդեգրութի՛ շօրն ընծայ

ըն
 նի
 նի
 Տի
 նի
 լի
 ըն
 սի
 լի
 տի
 նի
 նի
 ըն
 լի
 սի
 գե
 ըն
 ին
 նին
 սին
 ըին
 տին
 նին
 բին
 ին
 կենաց

կենաց

Կենաց ծառոյն՝ ոստդ բա
 զէն փրկչական՝ անպարտե
 Գօտեորեալ՝ բանն՝ ի մարմ
 զմեզ քե տիրեաց՝ նա յաշխար
 Հզօր զօրութիւն՝ բանն երկնայ
 քե կործանեաց՝ զթշնա
 Արտաքսեցեալ՝ դրախտէ նախ
 ընդ ինքեան եմոյժ՝ զնոյն վերըս
 Ձիաւորեալ՝ ի քեզ գա
 ընծայեցաւ՝ Հօրն երկնայ
 Քե փրկեցաւ՝ ազգ մարդկայ
 ՚ի յանիծիցն՝ նախաստեղ
 Ղամբար անշէջ՝ Աստուծայ
 ողջակիզեալ՝ ի քեզ գա
 Քե զբնութիւն՝ ադամայ
 Է Հօրն հաշտեցոյց՝ Աստուծա՛ որ
 Ճառագայթեա՛ լուսով վե
 քան զարեու՝ ակն աշխար
 Ձի քե արդարք՝ յոյժ զօրաս
 ՚ի քննութիւն դատաստա
 Մաքրիչ մեղաց՝ մերոյ ան
 նշան կենսատու՝ Աստուծայ
 Ձէն շնորհեցար՝ մարդկան ազ
 քե զօրացաք՝ Է դէմ չա
 Յաղթող նշան՝ Աստուծայ

ըն
 լի
 նի
 հի
 ին
 մին
 նին
 տին
 ռին
 ին
 ին
 ծին
 ին
 ռին
 ին
 զին
 ըին
 զին
 ըին
 ին
 փայտ

փայտ փրկութի՛ն նախաստեղ
 Ք և մեք ծանեաք՝ զԱստու՛ած որ
 ՚ի կապանայն՝ զերծաք չա
 Նշան փառաւոր՝ Աստու՛ածայ
 բացօղ երկնից՝ ճանապար
 եղեր ուղղիչ՝ երկրէ յեր
 ոյք պաշտամամք՝ քեզ հետև
 Շնորհատու՝ փայտ կեցու
 որ ՚ի տարերցս՝ եղեր քա
 Սակայն ՚ի վեր՝ մեր իմաս
 և ՚ի մտայ՝ մերոց բա
 Աղոգումեան՝ երգով հա
 օրհնաբանեալ՝ յաղթօղնը
 Աստու՛ած բանին՝ դու բնակա
 եղեր աթոռ՝ տերունա
 Չորից ծագայս՝ տիեզե
 եղեր կնիք՝ երկիւղա
 Ահայուցիչ՝ ի դէմ դի
 յոյս ապաւնէն՝ մեղաւոր
 Պայծառափայլ՝ շահ երկնայ
 անպարտելի՛ նշան փրկի
 Ք և պսակի՛ եկեղե
 ծնանելով՝ զմեզ վերջս
 Չահ լուսատու՝ Աստու՛ածայ
 աւագանաւ՝ մօլն արգան

ճին.
 դին,
 ըին:
 ին,
 հին.
 կին,
 ին:
 ցիչ,
 ուից.
 տից,
 նից:
 մայն,
 շան,
 ըան,
 կան:
 ըաց,
 ծաց.
 լաց,
 ըաց:
 ին,
 չին.
 ցին,
 տին:
 ին,
 տին.
 Ծնանիս

Ծնանիս զանձս՝ նարոգ յերկ
 մաքուր պատկեր՝ միոյ Բս
 Ռաս կենսաչու՝ ճանապար
 դու դրանց երկնից՝ ես բանա
 Հաւատացեալքս՝ քե յաշխար
 մտցուք՝ ի տունն՝ Իմանա
 Սուր տիրամուխ՝ արեամբ փրկ
 յեսանեցար՝ աջով բա
 Բառասարեան՝ քով բերա
 աւար արկեր՝ զտուն գերո
 Ա՛՛մ՝ հաւատոյս՝ քրիստոն է
 "տարսոնական՝ փայտ գովես
 Գայթագղութի՝ եղեր հրէ
 յիմարութի՝ անհաւա
 Տաճար եղեր՝ Ա՛՛ճ բա
 բնակեաց՝ ի քեզ՝ բանն երկնայ
 Չի քե բնութիս՝ ադամայ
 ՚ի կապանացն՝ զերծաւ չա
 Բախճանական՝ ձայնիւ վե
 օրհնեմք զփայտո՛ Ա՛՛ճայ
 Հաւատացեալքս՝ ՚իմիա
 երկրպագեմք քոյդ պատկե
 Ցանգ օրինացն՝ Ա՛՛ճայ
 բացօղ երկնից՝ ճանապար
 Հաւատացեալքս՝ ամենե

ընն,
 ին,
 հին,
 լին,
 հին,
 լին,
 չին,
 նին,
 նին,
 ղին,
 եյ,
 տիյ,
 եյ,
 տիյ,
 նին,
 ին,
 ին,
 ընն,
 ընն,
 ին,
 սին,
 ընն,
 ին,
 հին,
 քին,
 քե

քեզ վերածիմք՝ Ե փառս երկնայ
 Ի իւսել պսակ՝ զարմանա
 զէն յաղթութե՛ն՝ անպարտե
 Բնակեաց՝ ի քեզ՝ բանն Հայրե
 քե նորոգեաց՝ զաթող դաւ
 Փայտ փրկութե՛ն՝ դու յաշխար
 ՚ի քեզ Յս՝ պտղաբե
 Որով բնութիս՝ մեր զերծա
 ՚ի կապանաց՝ մահուն չա
 Քս ահան՝ Խաչ պաշտե
 երրորդութիս՝ ՚ի քեզ հանգ
 Հայր և Որդի՛ և սբ Հո
 այժմ և յաւիտ՝ յանզրաւե
 Ամէն։

Ին։
 Լ։
 Լ։
 Նի։
 Թի։
 Տի։
 րի։
 Նի։
 րի։
 Լ։
 չի։
 գի։
 Լ։

Ս. ՆԵՐՍԵՍ ԵՆՈՐԱՆԻ

ԳՐԱԴԱՐԱՆ

Ս. Ամենափրկիչի վանք

Նոր Հայդա

Դրձեւ

Դարձեալ շէտն՝ ներքոյս իմն,
 Գլխապատեալն՝ նորին մն ռճմեհ:

սկզբանէ՝ Հայրն երկնայ
 բանի՛նն իւրով Աստուծայ
 Եւ սբ Հոգւովն՝ կենարա
 " նախ զառաջինն՝ արար զեր
 Յաւիտենից՝ անբաւ բա
 'ի յանէից՝ նախ քան գոյ
 Էացուցեալ՝ զզօրս անմար
 զիմանալեաց՝ դասս վե

ին
 ին
 ըին,
 կին
 ըին,
 ին
 մին,
 ըին
 Արար

Արարչական՝ բնութք բա
բան հանձարոյն՝ Աստուածայ
Նախ սահմանեաց՝ զծագս աշխար
յորմար ձեռով՝ քառաթե
"Բարուն բարին՝ ամենև
ստեղծ զագամ՝ զՀայր մեր նախ
Զմայրն եայ՝ կողէ նո
"զձառն կենաց՝ եդ՝ի դրախ
Ա՛վ կենսատու՝ խաչ տիրա
ճառոյն կենաց՝ համանը
Օրինակեալ՝ Քչմարտու
փայտդ կենաց՝ անմահու
Իւսմամբ բանիւ՝ ներբողա
զխաչդ օրհնեմք՝ տէրունա
կենդանակիր՝ փայտ փրկու
եղեր գործի՝ Աճու
Թագաւորին՝ տիեզե
գովաբանեալ՝ նշան փա
Անպարտելի՝ զէնդ կե
ահացուցիչ՝ Է դեմդի
Էդեմական՝ տունկդ շնոր
շառաւիղեալ՝ ճառոյն կե
Ա՛վ գերարիւիդ՝ լուսով փա
գերազանցեալդ՝ Ի հրեղի
Նշան պանծալի՝ տէրունա

րին
ին.
հին,
ին:
ին,
նին,
րին,
տին:
կան,
ման.
թեան,
թեան:
կան,
կան.
թեան,
թեան:
րաց,
ուաց,
նաց,
ւաց:
հաց,
նաց,
ուաց,
նաց,
կան,
կառք

կառք լուսեղէն՝ քառակու
 Բազմեալ Բանին՝ անու
 սլայեալ ՚ի փառս՝ իւր Հայրա
 Երես Էակն՝ անքաննե
 խաչեալ մարմնով՝ ՚ի քեզ յերկ
 Քե փրկեցաք՝ մեք յաշխար
 ՚ի յանիծիցն՝ նախաստեղ
 ՚ի քեզ քազմեալ՝ բանն երկնայ
 եղեր Աթու աստուճած բա
 Ջփայտդ ներկեայ՝ ան որ
 արեամբն իւրով՝ Աստուճայ
 Սքանչելի խորհուրդ բա
 քե յայտնեցաւ՝ մեզ յաշխար
 խորհուրդ խաչիդ՝ Աստուճայ
 ՚ի մեր մտայ՝ է անքրն
 Անեղ անմահ՝ անձն բա
 մեռաւ բնութքս ադամայ
 Պատարագեալ ՚ի քեզ գա
 նունէր մատուցեալ՝ Հօրն երկնայ
 Հաւատայեալքս՝ ամենե
 երկրպագեմք՝ քոյդ պատկե
 Քե յայտնեցաւ՝ մեզ յաշխար
 մարմնառութե՝ խորհուրդ բա
 Աստուճային՝ խաչ պաշտե
 փայտ փրկութե՝ մարդկան ազ

սեպու
 Թեան
 կան
 լին
 ըին
 Տին
 ծին
 ին
 նին
 դին
 ին
 նին
 Տին
 ին
 նին
 նին
 ին
 ռին
 ին
 քին
 ըին
 Տին
 նին
 լի
 գի

Աստուճ

Աստուճած մարմնով մերս զգա	լի
չարչարեցաւ թ քում պատկե	րի :
կենաց ծառոյն ուղէչ բա	րի :
մեզ շնորհեցար պարգև ձը	րի .
Ներկեր զմեզ դու յաշխար	հի :
'ի գոյն արեան կերպ որա	կան :
երանեցար փայտ փրկչա	թեան .
անպարտելի զէն յաղթու	կան :
Բնակեաց 'ի քեզ բանն Հայրա	տեան :
անմեկնելի 'ի յաւի	թեան :
Ամենաթ փայտ փրկու	թեան :
կնքեալ անուճամբն Երրորդու	րան :
Ընկալաք 'ի մեզ զքոյգ կերպա	պան :
հոգւոյ մերոյ լեր պահա	ին :
Նշան կենսատու Աստուճայ	տին :
"պարծանք եղեր դու պողո	նին :
Քև ծնանիմք մեք վերրս	նին :
լուճացմամբ 'ի ջուրս անաղա	կան :
Ուղէչ ծառոյն անաղա	թեան .
"փայտդ կենաց անմահու	կան :
Քև ծանուցաք զբանն Հայրա	կան :
խաչեալ մարմնով վն մարդ	ին :
Գառն անարատ Աստուճայ	չին .
'ի քեզ զէնաւ նուէր արար	չին :
Մատամբ ցուցեալն մեծ մկրտ	քև

Բէ նա եբարձ՝ զմեղս աշխար
 Երրորդական՝ անուամբ կըն
 բանիւ նորին՝ տնագը
 Գառն անարատ՝ իբեզզե
 Տօրն Աստուծոյ՝ ողջակի
 Անմահ գենմամբ՝ սբ միած
 զհնազանդութե՝ ճարպ իւր հո
 Բե ճենճերեալ՝ Հօրն երկնայ
 նուէր հաշտութե՝ ձգեայ յեր
 Լուսաւորեայ՝ զմեզ վերըս
 շնորհիւ խաչիդ՝ Աճայ
 Չճաշակումն՝ կենայ հա
 քե ընկալաք՝ իմեր հո
 Չարմանահրաշ՝ փայտ փրկու
 քրիստոսաձիր՝ յաղթօղ նը
 Բաւեա՛ զմեղս՝ մեր ամե
 մեղաւորացս՝ լեր օգնա
 Բանին եղեր՝ դու բնակա
 մեզ ճանապարհ՝ ճշմարտու
 Բե վերածիմք՝ ի հանգրօ
 յերկնից՝ իսխառս՝ աբբայու
 Ամենագօր՝ փայտ փրկու
 որ իտարերցս՝ լեալ նիւթա
 Սակայն ի վեր՝ բան զամե
 ՚ի հանճարոյ՝ մտայ մարդ

հին
 քեալ
 ըեալ
 նեալ
 զեալ
 նին
 գին
 ին
 կին
 տին
 ին
 ցին
 գին
 Թեան
 շան
 նայն
 կան
 բան
 Թեան
 տեան
 Թեան
 Թեան
 կան
 նայն
 կան
 Նշան

Նշան փառաւոր՝ Աճայ
 ՚ի յայտնութե՛ն տեսանո
 Ձիաւորեալ՝ ՚ի քեզ գա
 քե կործանեայ՝ ըզթշնա
 Սուր տիրամու՛խ՝ Աճայ
 զէն յաղթութե՛ն լէ զէմ չա
 ՚ի սորհրդաւոր՝ կառք միած
 քե ճախրեցեալ լէ փառս Հայրե
 Նշանագիր՝ սք մատե
 տախտակ եղեր՝ Տն կտա
 Աւանդ նորոյս՝ սք սիով
 գրեալ մատամբ՝ տեսուն Յս
 եղեր նշան՝ Աճայ
 մեզ գրաւական՝ դու յաշխար
 Հաւիղ կենայ՝ ճանապար
 քե վերածիմք լէ փառս Հայրե
 Բամից վերնոց՝ օրհնաբա
 ՚ի հրեշտակայ՝ երկրպա
 Աջն Հայրական՝ զքեզ ընկա
 ՚ի գէմն մեր՝ տնագր
 Բնակեայ՝ ՚ի քեզ՝ բանն Հայրա
 փայլակնաճև՝ յաղթող նը
 Դու գրաւական՝ եղեր մարդ
 ընդ արարածս՝ Տն հաշտու
 Ա՛վ փառաւոր՝ նշան տէրու

Ինչ
 զին
 ուին,
 մին
 Ինչ
 ըին
 նին
 նին
 նին
 կին
 նին
 Ին
 Ին
 Տին
 Տին,
 նին
 նեալ
 գեալ
 Լեալ
 ըեալ
 կան,
 շան
 կան
 Թեան
 նեան
 եղեր

եղեր կնիք՝ պահպանու	Թեան:
Առհաւատչեայ՝ խաղաղու	Թեան,
Տօրն լէ բնութեան՝ մեղանչա	կան:
Ղեկ փրկութեան՝ իմոյս նա	ւին,
Տփեցելոյ՝ լէ ծով աշխար	հին:
Քե նաւաբեկքս՝ լէ տուն տապա	նին,
Ժողովեցաք՝ յեկեղե	ցին:
Անտխակալ՝ Տօրն հաշտու	Թեան,
ընդ արարածս՝ մեղանչա	կան:
Ծառդ կենաց՝ անմահու	Թեան:
եղեր պատճառ՝ խաղաղու	Թեան:
կնիք եղեր՝ պահպանու	Թեան:
փրկչին մերոյ՝ զէն յաղթու	Թեան:
Քե ընկալաք՝ մեզ ապաս	տան:
զմարթացեալ՝ բանն Հայրա	կան:
Անսկզբան՝ Տօրե վե	րին:
սկզբնաւորեալ՝ բանն Հայրա	ծին,
՚ի սկզբանց՝ անտի Հո	գին:
լէ փայտդ կնքեալ՝ համբուրես	ցին:
Նոյն համագոյ՝ երրորդու	Թեան,
երից անձանցն՝ Աճու	Թեան:
հօր և Որդւոյ՝ Հոգւոյն հա	մայն,
փառս տաչուք՝ ՚ի յաւի	տեան:

Ամէն:

Ներքոշնիան՝ Բռնս ո	Գեւը
ուս իոյսն որորն՝ ամհնօրհ	նեւը
Գլխապատիւտն՝ երգո շո	Գեւը
այնէնանիան՝ Գծի- շո	Բեւը

	ատուճածաճին՝ մայր Բրիստո սի,
	Հայրսդ մաքուր՝ սք փեսայ Է,
	Արեցեր՝ Էքում՝ յորովայ Ըի,
	զտը և փրկիչն՝ ամենայ Ըի:
	Բանին եղեր՝ Մայր ցանկա Լե,
զԱԾ մարմնով՝ ծնար յաշխարհ Զե,	
	Դու

Գու Տարան եղեր՝ Հօրն Յիսուս
 ստեղծողին՝ ամենայ
 Գովաբանեալ՝ ես յաշխար
 կոյս անարատ՝ մայր միած
 Ուղղափառացս՝ եկեղէ
 Երկրպագէ՝ քում պատկէ
 Դրախտ նորատունկ՝ բոյսդ բա
 Լանդաստան՝ կենաց Տա
 ծառ երկնուղէ՛ ծաղկեալ՝ յերկ
 պտղաբերեալ՝ զբանն յաշխար
 Ես երանեալ՝ մայր սրբու
 եղեմական՝ տունկդ բա
 Զբանն մարմնով՝ ծնար զգա
 "սեպհականեալ՝ զաթոռ դաւ
 Զարմանահրաշ՝ յարկ օրո
 արփիափայլ՝ ակն աշխար
 Աստղ արուսեակ՝ առաւօ
 ճշմարտաճառ՝ տառ օրի
 Եիցս էակն, անճառե
 պարագրեցեր՝ քում յարգան
 ԶԱԾ մարմնով՝ ծնար յերկ
 սնուցեր կաթամբ՝ զտէրն ամե
 Ըղձակերտեալ՝ մայրդ զգա
 եղեր տաճար՝ իմանա
 Հարան լուսոյ՝ առագաս

սի,
 նի,
 Տի,
 նի,
 ցի,
 ըի,
 ըի,
 ցի,
 ըի,
 Տի,
 Տե,
 ըի,
 լի,
 թի,
 նի,
 Տե,
 տի,
 նի,
 լի,
 դի,
 ըի,
 նի,
 լի,
 լի,
 տի,
 եկե

եկեղեցւոյս՝ նոր սիով	նի :
Թագ լուսելէն՝ անդրդուէ	լի :
մօրն լուսոյ՝ սք սիով	նի :
Պրու մորենի՝ անկիզե	լի :
Պրեցեր զԱՃ՝ իքում մարմ	նի :
Ժամանակեայ՝ յայսմ աշխար	հի :
զանժամանակն՝ ծնար քեզ որ	գի :
Մայր կոչեցար՝ տն արար	չի :
Պեղմն խորհրդեան՝ իմանա	լի :
Պքէն հայցեմք՝ սք տիրու	հի :
գերամաքուր՝ արբայու	հի :
Բարեխօսեա՝ քոյդ միած	նի :
Թողու զմեզս՝ մեր վշտա	լի :
Լուսաւորեալ՝ դու յաշխար	հի :
լուսով երկնից՝ իմանա	լի :
Բանն հայրական՝ մարմնով զգա	լի :
գրկեալ բաղկաւ՝ մօրդ միած	նի :
Խաւարելոյս՝ լոյս գերար	փի :
խորան բանին՝ իմանա	լի :
Երրորդութեն՝ խոր Թագրս	տի :
խորհրդակից՝ եղեր յայտ	նի :
Ծածկեալ խորհուրդն՝ անքննե	լի :
քե յայտնեցաւ՝ մարդկան ազ	գի :
Բանն ԱՃ՝ մարմնով զգա	լի :
բնութք մերով՝ ծնար յաշխար	հի :

Կոյս անարատ՝ սք տիրու
 եղեր բանին՝ մայր ցանկա
 Դու հարսնարան՝ սք փեսայ
 խորհրդաւոր՝ եկեղե
 Հաւատացեալքս՝ մեք յաշխար
 առ քեզ դիմեմք՝ մօրդ Յիսու
 Բարեխօսեա՛ քոյդ միած
 զմեզ փրկեսցէ՛ ՚ի հրոյն չա
 Չայնիւ հնչմամբ՝ լէ զօրսն երկ
 օրհնաբանեմք՝ զկոյսդ իսկու
 Երկրպագիմք՝ քոյդ պատկե
 մօրդ Աստուծոյ՝ երկնաւո
 Ղամբարափայլ՝ յարկ տենչա
 կերտեալ բանիւն՝ յոյժ հրաշա
 Դու տապանակ՝ նորոյս կտա
 սափոր ոսկեայ՝ մանանայ
 Ճառագայթեալ՝ դու յաշխար
 զբանն յղացար՝ ՚ի քում մարմ
 Մեռւցեր կաթամբ՝ քով մայրե
 զ տր արարիչն՝ ամենայ
 Մայր կոչեցար՝ մարմնով յերկ
 տն հաստողին՝ ծագաց երկ
 Մեղուցելոյ՝ մօրն ևայ
 ծնար զաւակ՝ յոյժ գովե
 Յարկ տիրաշէն՝ յոյժ հրաշա

ՏԲ,
 ԼԵ
 Ե,
 յԻ՞
 ՏԻ,
 սԻ
 նԻ
 ըԻ՞
 նԻ,
 ՏԻ,
 ըԻ՞
 ըԻ՞
 ԼԻ՞
 ԼԻ՞
 կԻ՞
 Ի՞
 ՏԻ,
 նԻ՞
 նԻ,
 նԻ՞
 ըԻ՞,
 նԻ՞
 Ի,
 ԼԻ՞
 ԼԻ՞,
 եղեր

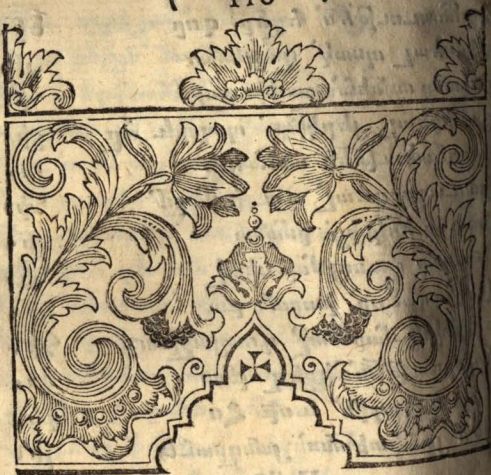
եղեր տառան՝ իմանա
 Դու քաւարան՝ մարդկան ազ
 մուրհակ պարտուցս՝ քե ջնջես
 Նաւաբեկեալքս՝ լէ ծով աշխար
 ծիփիմք ալեօքն՝ մահաբե
 Արդ պաղատիմք՝ մօրդ միած
 Լեր բարեխօս՝ վն աշխար
 Շառաւիղեալ՝ տունկդ բա
 ՚ի յարմատոյն՝ ոստոյ դաւ
 Ձէմմանուէն՝ ծնար զոր
 զոր գուշակեաց՝ մեծն եսայ
 Ուրախացիր՝ մայր սրբու
 եղեր խորան՝ իմանա
 Ծառդ կենաց՝ ծաղկեալ յերկ
 պտղաբերեալ՝ զբանն յաշխար
 Չարին գերեալքս՝ մեք եզկե
 քեզ պաղատիմք՝ մօրդ Յիսու
 Լեր բարեխօս՝ քոյդ միած
 զմեզ փրկեսցէ՝ յորսոյն չա
 Պսակ սրբութե՝ սք սիով
 եղեր տաճար՝ զարմանա
 Դու մարմնարան՝ Հօրն իսկակ
 տայուք քեզ փառս՝ մեք յիրա
 Չահ լուսատու՝ ծագեալ յերկ
 եօթնաճաճանջ՝ լուսով երկ

ԼԻ.
 ԳԼԻ
 ԿԻ:
 ՏԻԿ
 ԸԼԻ.
 ՆԻ,
 ՏԻ:
 ԸԼԻ,
 ԹԻԿ
 ԴԻԿ
 Ի:
 ՏԻ,
 ԼԻ.
 ԸԼԻ,
 ՏԻ:
 ԼԻ,
 սԻ.
 ՆԻԿ
 ԸԼ:
 ՆԻ,
 ԼԻ.
 ԿԻԿ
 ԸԼ:
 ԸԼ,
 ՆԻ.
 ԲԼ

մարմնառութեն՝ եղեր գոր
 Իւսեալ պսակ՝ զարմանա
 յականց ազնիւ՝ շափուղայ
 Նուիբեալ յերկինս՝ պարգև ճը
 աստուածութեն անճառե՝
 Փառազարդեալ՝ դու ՚ի մարմ
 փառօք երկնից՝ իմանա
 Դուստր լուսոյ մօր սիով
 խորհրդաւոր՝ խորան բա
 Քրովբէ մարմնով՝ դու յաշխար
 երրորդութեն՝ ՚իքեզ բնա
 Հայր և Արդին՝ ևսք Հո
 այժմ՝ յաւիտեանս՝ յանզրաւե
 Ամէն :

Տի
 լի
 Ի
 ըն
 լի
 նի
 լի
 նի
 նի
 Տի
 կի
 գի
 լի

Դարձեալ զԵմնո՛ շերճողա չա՛ն,
 Գլխապատարեալն՝ անուամբ իո լայն՝

յանմարմին՝ վերին զօ
 սրովբեհական՝ դասուց փա
 Անճառե լին՝ յիմանա
 օրհնաբանեալն՝ ի՛հրեշտա
 Յողնասանճար՝ փառաբան
 վերնաթուիչ՝ հոգեղի
 Հոգիանիւթ՝ սբ հրեշտա
 երգաբանեալն՝ հրեղէն Լեզ

լայ,
 ռայ՝
 Լայ՝
 կայ՝
 ջօբ՝
 նօբ՝
 կօբ՝
 լօբ՝
 Անհաս

Անհաս մտայ՝ ՚ի հրեզի
 անքննելին՝ տեսակա
 Զգալի մարմնով զտրն փա
 ՚ի հողեղէն՝ յարկն իւր պա
 Բախճանական՝ բանիւ վե
 օրհնաբանեմք՝ զմայրդ միած
 Ծնող անարատ՝ անբա
 կաթնամատոյց՝ ստեղծո
 Աւրախայիւր՝ մայր սրբու
 վարժեալ խաչիւն՝ քառաթե
 Անձնատուչոր՝ լեալ ՚ի սրբ
 ողջակիզեալ ի քում միած
 Ի իւսմամբ բանիւ ներբողա
 օրհնեմք զկոյսդ՝ անապա
 եղեր պատճառ՝ մարմնառու
 սատոււած բանին՝ ճշմարտու
 Թագանթարչամ՝ յոյժ գովե
 եկեղեցւոյս՝ նոր սիով
 Ի ուստը վերին՝ առագաս
 օրհնաբանեալ վեհդ ՚ի մարմ
 եղեմատունկ բոյսդ բա
 ՚Շառաւիղեալ յոստոյն դաւ
 Ծառդ կենայ՝ ծաղկեալ յերկ
 պտղաբերեալ զբանն յաշխար
 Նկարագրեալ Հայրն անքրն

նայ
 նայ
 ուայ
 տեայ
 ըին,
 նին,
 նին,
 ղին:
 հի
 ի
 տի
 նի
 կան,
 կան.
 Թեան,
 Թեան:
 լի
 նի
 տի,
 նի:
 ըի.
 Թի.
 ըի
 հի:
 նին,
 պատկեր

պատկեր փրկչին՝ ի քում ան	ճին.
Ո՛վ գերահրաշ՝ մայր միած	նին.
յարկ լուսեղէն՝ Աստուճած բա	նին.
Եիցս էակն՝ անքննե	լին.
տարար ի քում՝ սք յարգան	դին.
՛ի զանգուճանոյ՝ դու մարդկայ	ին.
գէր քան սրովբէ՝ և անմար	մին.
՛ի քեզ կրեցեր՝ զբոյսն հայրա	կան.
կենաց հացին՝ դու անդաս	տան.
Անեղ լուսոյն՝ լեալ օթա	րան.
և վառարան՝ հօր կայծա	կան.
Սաղարթաբեր՝ տունկ բանա	կան.
ծառդ կենաց՝ եդեմա	կան.
Ծաղկեալ զծաղիկըն՝ հայրա	կան.
զպտուղ բերեալ՝ անմահա	կան.
՝Ասող լուսատու՝ առա՛ւօ	տեան.
ակն աշխարհի՝ արիիա	կան.
Եղեր գործի՝ դու պատուճա	կան.
սք մարգարտին՝ գոյացու	թեան.
հարսն անարատ՝ հօրն հաճու	թեան.
աստուճած բանին՝ յարկ բանա	կան.
Եղեր հոգւոյն՝ դու օթա	րան.
երրորդութեն՝ սք բնակա	րան.
Անեղ բանին՝ աստուճածու	թեան.
Եղեր տաճար՝ յարկ սրբու	թեան.

Պատճառ բանին՝ մարդեղու	Թեան
պարծանք եղեր՝ ազգի մարդ	կան :
Կոյս անարատ՝ անապա	կան,
օճեալ բանին՝ սք իւլա	րան
Դու խառնարան՝ աստուճածու	Թեան
ընդ բնութես՝ ազգի մարդ	կան :
եղեր երկիր՝ դու անձնա	կան
անեղ բանին՝ Աստուճածու	Թեան .
Ամենասք՝ Երրորդու	Թեան
խորհրդակից՝ խոր Թաքնու	Թեան :
Անժամանակ՝ ճնունդն Հայրա	կան,
ճնար մարմնով՝ մարդ բանա	կան .
Բանն լէ բնութես՝ արարչա	կան,
միաճորեալ՝ անապա	կան .
Նստեալ յաթոռ՝ լն մարդկու	Թեան
հօրն իւր դաւթայ՝ ՚ի յաւի	տեան,
Սեպհականեալ՝ զազգս մարդ	կան
յերկնից՝ ՚իմառս՝ արքայու	Թեան :
՚ի քէն աճեալ՝ բոյսն Հայրա	կան,
եղև միջնորդ՝ խաղաղու	Թեան .
Չճնունդս ադամայ՝ մեղանչա	կան
լէ Հօրն հաշտեցոյց՝ աստուճածու	Թեան :
Նախաստեղծին՝ զարմ օրհնու	Թեան .
զմուռս լէ տաշխին՝ դու խառնա	րան .
Բորբորեցել՝ Ղհոտ սրբու	Թեան,
	ընդ

Է հոտոտելիս՝ Հօրն հաճու
 Ուրախացիր՝ մայր սրբու
 կըթեալ վարուք՝ քրովբեա
 Ի զգալեացս՝ մեր եղա
 դու միայն մաքուր՝ անապա
 Րամից վերնոյ՝ հոգեղի
 երանեցար՝ պսակ փա
 Սլացար յերկինս՝ իմանա
 յերանական՝ փառան կե
 Ջինջ և մաքուր՝ հոգւոյն թե
 վերաչո՛ւնեցեր՝ յերկինս փա
 Ջիմանալիսն՝ դու զգա
 քեզ գրաւեցեր՝ անեղծ կե
 Ո՛վ երջանիկ՝ մայր սրբու
 աւտու՛ած բանին՝ ընդունա
 Գու զհարազատ՝ ծնունդն Հայրա
 ծնար որդի՝ քեզ սեփհա
 Ի իւտեալ զբանն՝ իբրև մարմ
 ծնար մանուկ՝ զանհայր որ
 ”Ժառանգակիցք՝ գտաք յաշխար
 կոչել զլստու՛ած՝ Հայր մեր յերկ
 Ղամբարափայլ լոյս աշխար
 լուսա՛նորեալ լուսով երկ
 Սափոր ոսկեայ՝ մանանայ
 ”գեղմն եղեր՝ իմանա

Թեան,
 Թեան,
 կան,
 կան,
 կան,
 նայ,
 ուայ,
 Էայ,
 նայ,
 օք,
 ոօք,
 Էօք,
 նօք,
 Թեան,
 բան,
 կան,
 կան,
 նի,
 դի,
 հի,
 ըի,
 հի,
 նի,
 ի,
 լի,
 Արմա

Արմատայեալ տունկոբ բա
 'ի յարմատոյ՝ ծառոյն կե
 "Աստղ յեսեայ՝ յերկրի ծաղ
 զօծեալ փրկիչն՝ պողաբե
 Յոյժ հրճունօք՝ գովաբա
 դաստիարակաւ՝ խաչին կըր
 Միատեակ՝ վիշտս կը
 Է միածնիդ՝ ողջակի
 Երկրէ յերկինս՝ նունէր մատու
 "իսեղանոյդ՝ գառն զե
 Մօրդ Է որդւոյդ՝ ողջակի
 հօրն Աստուծոյ՝ պատարա
 Ցաւօք որդւոյդ՝ նահատա
 պարք հրեշտակացն՝ պաշտպա
 Առաքելոյն՝ 'ի խումբ կը
 զաստուճածամայրդ՝ օրհնաբա
 Իւծեալ դիմօք՝ մերձ առ խա
 տոջորէիր Է՛ քում միած
 Մինչ աւանդէր՝ զիւր սք շո
 զմայրդ յանձնեալ աշակեր
 Աղոթական՝ բանիւ սո
 առ քեզ գոչեմք՝ արտասունա
 Մայր անարատ՝ Աստուճաճ բա
 բարեխօսեա՛ քում միած
 Յանմարմնական՝ զօրայ վե

րեայ
 նայ
 կեայ
 րեայ
 նեալ
 Թեալ
 րեալ
 զեալ
 ցեալ
 նեալ
 զեալ
 գեալ
 կեալ
 նեալ
 ցեալ
 նեալ
 չին
 նին
 գին
 տին
 վին
 գին
 նին
 նին
 ըին
 օրհ

օրհնաբանեալ մայրդ միած
 Քեզ դաւանողքս՝ Աստուածա
 ծուներ կրկնեմք՝ քում պատկե
 Աւետաւոր՝ խորան բա
 լուսաւորեալ լուսով վե
 Աթու եղեր՝ Աստուածայ
 բազմեալ ՚ի քեզ՝ բանն երկնայ
 Ղամբար լուսոյն՝ աստուածայ
 տարար ՚ի քում՝ սք արգան
 Նա որ ունէր՝ յիւրում ձե
 զերկիր զերկինս՝ ամենև
 Արդ երանեն՝ մօրդ միած
 ազգք և ազինք՝ ամենե
 "Ըստ դաւանութե՛ք՝ քում սք բա
 սկզբնարարդ՝ մեծ խորհրդ
 Նոյն անդրանկացս՝ եկեղե
 ՚ի քէն ծնեալ՝ բանն ՚ի մարմ
 Համազատիւ՛ լս ամենայ
 Ը Հօր և Հոգւոյն՝ խոստովա
 "Ուրախացիր՝ մայր սրբու
 "Ճերն հին աւուրց՝ ի քէն գըր
 Կառք անձնաւոր՝ իմանա
 "բնակեաց ՚ի քեզ՝ բանն ՚ի մարմ
 Ի իւսմամբ բանիւ ներբողա
 արդ երանեմք՝ զմայրդ ըղձա

նին
 ծին
 ըին
 նին
 ըին
 ին
 ին
 ին
 ղին
 ուին
 ին
 նին
 քին
 նին
 ղին
 ցի
 նի
 նի
 նի
 հի
 հի
 կան
 կան
 քև

Բեմարդայաւ՝ բանն Հայրա
 առեալ ՚ի քէն՝ զմեր կերպա
 թամեալ բանիւն՝ ներբողա
 օրհնեմք զմայրդ՝ անապա
 Ջանսարադիր՝ զբանն Հայրա
 բարձեր բազկաւ՝ քով զգայա
 Եդեմական՝ դրախտ ցանկա
 դու անդաստան՝ բարեաց երկ
 Բանն ան՝ մարմնով զգա
 կրեցեր ՚ի քում՝ սք յարգան
 Արդ երկրաւորքս՝ Է զօրսն Լու
 ձայնիւ երգով՝ հնչմամբ փո
 Ջմատակարարդ՝ մեծ խորհրդ
 միշտ երանեմք՝ մօրդ աստու
 Նախագուշակն՝ ՚ի սք տա
 նա որ զերկինս՝ Է ինքեամբ ու
 Ա՛չ ենթադրեալն՝ ՚ի սահմա
 տարար ՚ի քում՝ սք յարգան
 Յօդեա՛ ոգւոյս՝ իմ վշտա
 զցօղն երկնային՝ մանանայ
 Մերկացելոյ՝ մօրն և այ
 փառք կոչեցեալդ՝ անկապտե
 Ատակ օրինացն՝ անայ
 կրեցեր ՚ի քեզ՝ ամենեւ
 ՚ի քէն ծնեալն՝ անոր

կան,
 բան,
 կան,
 կան,
 կան,
 կան,
 Լի,
 նի,
 Լի,
 դի,
 սոյ,
 զոյ,
 դոյ,
 ծոյ,
 ուի,
 նի,
 նի,
 դի,
 Լի,
 ի,
 ի,
 Լի,
 ին,
 ին,
 դին,
 Է

է Ճշմարիտ՝ տր Երկնայ
 Ո՛վ գերահրաշ մայր միած
 գեր քան զքրովքէ՝ և անմար
 Ո՛ր քան է մեծ՝ և յոյժ խո
 թ քեզ աւանդեալ խորհուրդ բա
 Չքնաղաշէն՝ յարկ ցանկա
 եղեր խորան՝ իմանա
 Յղայար՝ իբուս՝ սք յարգան
 ծնար մարմնով՝ զբանն յաշխար
 Եղականայս՝ իզգայս
 դու միայն եղեր՝ անապա
 Որ կոչեցար՝ երրորդու
 խորհրդակից՝ խոր Թաքնու
 Ցաւ բնութես՝ ադամայ
 քե սրբեցաւ՝ յախտէ չա
 Ծնար օրհնութե՝ զաւակ յերկ
 մեզուցելոյ՝ մօրն և այ
 Եղականայս՝ անքննե
 կրեցեր՝ իբուս՝ յորովայ
 Չբանն ան՝ տէրն Երկնայ
 ծնար մարմնով՝ մարդ յաշխար
 Լուսուհորեալ՝ լուսով վե
 ոյճնեալ զարդուք՝ անայ
 Պսակ լուսեղէն՝ առագաս
 Եկեղեցւոյս՝ նոր սիով

ինն
 Նինն
 մինն
 ըինն
 նինն
 լին
 լին
 դին
 հին
 կան
 կան
 Թեան
 Թեան
 ին
 ըին
 ըին
 ին
 լին
 նին
 ին
 հին
 ըին
 ին
 տին
 նին
 Ո՛վ

Ա՛լ լուսախալ՝ մայր մաքրու
 պատճառ բանին՝ մարմնառու
 Եղեր զգալի՝ յարկ սրբու
 անեղ բանին՝ անու
 Յաւերթ փառօք՝ անզրաւա
 ձայնիւ՝ երգով՝ ներբողա
 Մտեր՝ ի փառս՝ երանա
 յերկնից՝ ի կեանս արքայու
 Արարչաստեղծ՝ մարդն առա
 "ստեղծեալ պատկեր՝ տիրակա
 Եւ եօթնարիեան՝ շնորհօք վե
 զփառս ընկալեալ՝ յիւրում՝ ան
 Բոտին եղև՝ խաբամբ չա
 "և կորուսեալ՝ զփառս իւր ան
 Բո սք ծննդեամբդ՝ նա վերըս
 զգեցաւ զփառս՝ իւր առա
 Աւարտ կտակին՝ տեսողա
 Տնոյ օրինացն՝ ստուներա
 Եղեր պատգամ՝ դու սրբու
 նոր օրինացս՝ ճշմարտու
 Բաբուն բարին՝ բանն հայրա
 ստեղծող և տրն՝ արարչա
 Բնակեաց՝ ի քեզ՝ անզրաւա
 անմեկնելի՝ ի յաւի
 Եկեղեցոյս՝ նոր սիով

Թեան,
 Թեան.
 Թեան,
 Թեան:
 կան,
 կան.
 կան,
 Թեան:
 ջին,
 նին.
 ըին,
 ճին:
 ըին,
 ճին.
 տին,
 ջին:
 կան,
 կան.
 Թեան,
 Թեան:
 կան,
 կան.
 կան,
 տեան:
 նի,
 եղեր

Եղեր գործի՝ մարմնառու
 անեղ բանին՝ Աճու
 Սրբանունդ՝ մայրդ օրհնու
 դաւանեցար՝ պսակ սրբու
 Ողջագուրեալ՝ գթովն Հայրա
 կոյսդ մաքուր՝ անապա
 Ներբողեալես՝ մայր սրբու
 դու զհարազատ՝ բանն Հօր Որ
 'ի ստորինս՝ կոյս աշխար
 անուցեր կաթամբ՝ քով մայրե
 Ես երանեալ սք Տիրու
 փոխեալ մարմնով՝ քով զգա
 Ըստ նմանութե՝ թռչնոց երկ
 հանգեար՝ ի փառս՝ իմանա
 Րամից վերնոց՝ իմանա
 յանմարմնական՝ դատուց զօ
 Արիիստիայլ՝ լուսով փա
 վերամբարձար՝ լք փառսն կե
 Բնութք մերով՝ ի վեր սլա
 աստի յանանցն՝ դու փոխե
 Ընդ անձառելեօքն՝ խոր ծածկե
 'իստեղծողէն՝ քո յարգե
 Ուրախացիր՝ մայր սրբու
 պսակ սրբութե՝ զարմանա
 Մեղուցելոյ՝ մօրն Լայ

Թեան,
 Թեան,
 Թեան,
 Թեան,
 կան,
 կան,
 Տի,
 դի,
 Տի,
 նի,
 Տի,
 լի,
 նի,
 լի,
 Լայ,
 րայ,
 ոայ,
 նայ,
 ցար,
 ցար,
 ցար,
 ցար,
 Տի,
 լի,
 Եի,
 ճնար

Ռետին վիրայ՝ մօրն և այ	ինչ
մուրհակ պարտուցս՝ քե ջնջես	ցին.
Նորոգ ծննդեամբդ՝ ազգ մարդկայ	ին.
յորդեգրութի՝ հօրն ընծայ	ին :
Արդ այսքանեօք՝ քան սոյնպի	սիս,
ընտրելագոյն՝ բանիւ հիւ	սիս.
Գերազանցեալ դու յաշխար	հիս,
մայր աստուծոյ՝ խոստովա	նիս :
Մայր անարատ՝ աստուճած բա	նին,
անապական՝ ծննդեամբ քոյ	ին.
կապեալ եղև՝ չար թշնա	մին,
յաւար արկաւ՝ տուն գերո	ղին :
Էիցս էակն՝ անքննե	լին.
ընկալար՝ ի քում՝ յորովայ	նին.
Քև անմատոյց՝ հուրն երկնայ	ինչ
անապական՝ ծառքմամբ ծա	խին :
Նկատեցաք՝ քև յաշխար	հինչ
տեսականացս՝ յանկցորդ ե	լին.
Քև ընկալաք՝ զճաշակ գա	ռին,
մարմնոյ արեանն՝ աստուճայ	ին :
Օրհնաբանեմք՝ քև անմա	հին.
հօրն էութե՝ անեղ բա	նին.
Քև դատելոյն՝ ի սիայտ խա	չինչ
երկրպագեմք՝ տր երկնայ	ին.
Բաբուն բարին՝ աստուճայ	ին,

յարարածոցս՝ անքննե
 Եւ զան սահման՝ տրն երկնայ
 քե գգոնեցաք՝ տիօք մարդկայ
 Հօրն աղամայ՝ նորոգ որ
 տեսաք՝ ի չափ՝ հնոյն հասա
 Մուրհակ պարտուցս՝ քե ջնջես
 ընկղմեալ՝ ի ջուր՝ աւազա
 Նորս այս աղամ՝ հնոյն որ
 կենցաղակից՝ մեզ կցոր
 Անժամանակն՝ քե սկը
 "մեզ ՚ի դաւթայ՝ ծնունդ պատ
 Եղականացս՝ մեր պատկե
 անպարագիրն՝ կերպաւո
 Բե անմարմին՝ անձն բա
 գգեցաւ մարմին՝ հողեղի
 Ամէնօր հնեալդ՝ ՚ի յանմարմ
 և երջանիկդ՝ ՚ի գերե ե
 Դու միայն մաքուր՝ ՚ի յեղե
 անաղական՝ ՚ի յանցունա
 Լուսաւորեալ՝ դու յաշխար
 իմանալի լուսով՝ վե
 ՚ի քէն բուսաւ՝ բոյն երկնայ
 բանն կենաց՝ աստուածայ
 Սրբամունդ՝ մօրդ միած
 Ճշմարտութի՝ հօրն երև

Յղայար 'ի քում' յորովայ	նի,
ծնար մարմնով զբանն յաշխար	Տիօ
Ոգևով մաօք նա զարդա	բեալ
մերով բնութքս' կերպան	բեալ
'ի հողեղէն' բազկայ գրը	կեալ
մաքուր շրթամբք քով համբու	բեալ
Իւսամաբ իմի' միան	բեալ
բանն 'ի մարմնի' անշիոթ խառ	նեալ
'ի մարդկային' վարս լնթա	յեալ
յեկցս էակն' քարոզ Ե	ղեալ
Բաբուն բարին' ամենայ	նի
վարդապետէ' զբանն յաշխար	Տիօ
Նոյն պաշտեցեալ տէրն խոնար	Տի,
յարարածոցս' իսկ չարչա	բի է
Բեւեռեցան 'ի փայտ խա	ջին,
մեռան մարմնով վն աշխար	Տին
Փրկեաց զողիսն' որ 'ի բան	տին'
յարեան փառօք' աստուածայ	ին է
Աճապէս' վերամբար	ձեալ
"գեր 'ի վերոյ' յերկինս Ե	լեալ
Ընդ հօրն իւր աջմէ' յաթուր բազ	մեալ
'ի հրեշտակայ' օրհնաբա	նեալ
Սրբամունդ' մայրդ միած	նին
օրհնաբանեմք' լ զօրսն վե	րին
Ծածկեալ խորհուրդն' անայ	ին
	քե

քե յայտնեցաւ՝ մեզ յաշխար	Տիմո
Տաճար եղեր՝ դու երկնայ	ին
խորան բանին աստուճածայ	ին
Քե Տանդերձեալ՝ խորհուրդ բա	նին
արդ յայտնեցաւ՝ մեզ յաշխար	Տիմո
Ուրախացիր՝ մայր սրբու	Թեան
պարծանք եղեր ազգի մարդ	կան
Պսակ փառաց՝ անզուգա	կան
մայրդ մաքուր՝ անապա	կան
Իււամամբ բանիւ՝ ներբողա	կան
զմայրդ օրհնեմք՝ երանու	Թեան
Պսակ փառաց՝ անեղծու	Թեան
եղեր շաւիղ՝ արդարու	Թեան
Արարածոցս՝ փառք տիրա	կան
նախաստեղծին՝ զարմ օրհնու	Թեան
Մօրդ բանին՝ աստուճածու	Թեան
խոստովանիմք՝ մայր սրբու	Թեան
Ծառդ ծաղկեալ՝ եղեմա	կան
պտղաբերեալ՝ զբանն Տայրա	կան
Պարգևեցեր՝ ազգի մարդ	կան
զՏայն կենաց՝ անմահու	Թեան
Արիիական՝ լուսով վա	ռեալ
մաքուր գեղով՝ պճնազար	դեալ
Բոցան շոյլ՝ ակամբ յե	ռեալ
զզօրս երկնային՝ Տիացու	յեալ
	Ծագաց

Ծագայ 'ի ծագս՝ ամենե	քին՝
'ի բարձրութեց՝ և խորս անքրն	նին՝
Բնաւ արարածքս՝ 'ի միա	սին՝
երկրոյագեն՝ մօրդ միած	նին՝
Իմանալի՝ դասուց վե	րին՝
և յանմարմին՝ զօրաց նո	յին՝
Սք մարմնարանդ՝ հօր իսկակ	յին՝
օրհնաբանիս՝ ընդ քում միած	նին՝
Նախաշաւիղ՝ Լեալ յօրին	ման՝
եկեղեցոյս՝ հիմնադրու	թեան՝
եղեր պատճառ՝ մարմնառու	թան՝
անեղ բանին՝ աստուճածու	թեան՝
Նախամեծար՝ մօրդ միած	նի՝
պաղատեսցուք՝ արտասուճա	լի՝
Լեր բարեխօս՝ քոյդ միած	նի՝
զմեզ 'ի չարեն՝ փրկեւ յերկ	րի՝
Մայր անարատ՝ սուրբ տիրու	հի՝
ած բանին՝ յարկ ցանկա	լի՝
"Խորհրդաւոր՝ եկեղե	ցի՝
ծունր կրկնեմք՝ քոյդ պատկե	րի՝
Ազգք և ազինք՝ Լեզուք հա	մայն՝
երանիցեն՝ մօրդ օրհնու	թեան՝
Որդւոյդ ծառայքս՝ քեզ ապաս	տան՝
զերծո՞ զմեզ՝ 'ի հրոյն գե	հեան՝
րամից զօրաց՝ երկնաւոր	րաց՝
	օրհնա

օրհնաբանեալ մայրդ փա
 հայեան յորդուոյդ՝ Ե մեր մե
 զի փրկեսցուք ՚ի տանջա
 ՚ի քէն, հայեմք՝ հայրդ. բա
 ստեղծող և տր՝ ամենայ
 Միջնորդութեն՝ աստուծամ
 թող զյանցանս՝ մեր վշտա
 Արդ պատճառիդ՝ քեզ միայ
 ՚ի պատճառէ՝ միոյդ ՚ի մի
 Եւ ունողիդ՝ զպատճառ մի
 երից անձանցդ՝ Լեալ համա
 Միշտ օրհնեսցուք՝ մեք միա
 երրորդութիդ՝ միամնա
 Չհայր և զորդի՝ զհոգիդ հա
 յաւիտենից՝ ՚ի յաւի

ապ
 զայ
 նայ
 ըի
 նի
 նի
 լի
 նոյ
 ոյ
 ոյ
 գոյ
 բան
 կան
 մայն
 տեան

Ամէն Ե

Նորին

Նոբէն արեւելեան երգի արեւմտեանց աս- ԱՃ Ե

Քէն հայցեմ՝ հայրդ բա
աստուած և տր՝ ամենայ
Բեզ պաղատիմ՝ արտասու՛նա

Թող զ յանցանս՝ իմ վշտա
Յաւիտենից՝ բան հօր որ
ստեղծօղ և տր՝ ամենայ
Գոչեմ առ քեզ՝ յոյս իմ բա
զիս՝ ի չարէն՝ փրկեա՛ յերկ
Առատաբուղիս՝ հօր սք հո
տէր արարիչ՝ ամենայ

Զմեղուցելոյս՝ մարքրեա՛ զո
և մի՛ տար զիս՝ չարին գե
Բաբուն բարիդ՝ ամենայ
Երրեակ անձամբ՝ խոստովա
Մի տր՝ աստուած՝ բնութք բա
յարարածոցս՝ անքննե

Ողբերգական՝ ձայնիւ՛ մե
գոչեմ առ հայրդ՝ արտասու՛նա
Թող զ յանցանս՝ քում ճառայ
գին եմ արեան՝ քոյդ միած
Ի իւժեալ դիմօք՝ աղերսա
անկեալ յերկիր՝ տեառնդ մե
Ըստ անառակին՝ որդւոյ ձայ

րի
նի
լի
լի
դի
նի
րի
րի
գի
նի
գի
րի
նի
նի
րի
լի
ճի
լի
ի
նի
լի
ճի
նի

մեղայ

"մեղայ յերկինս՝ քո առա
Թախծեալ մարմնով՝ ես յաշխար
ընդ կամս չարին՝ Տետե
Ջիմս արարիչդ՝ բարկացու
ընդ դէմ հոգւոյս՝ իմ եղկե
Ես բանական՝ այր կոչէ
արդ անբանից՝ նմանե

ջի
Տի
յի
յի
լի
ե
յի

Մեծ են յանցանքս՝ անբերե
յոյժ քան զաւազ՝ ծովու մե
Նունաստացեալս՝ յոյժ յաշխար
եղէ բաժին՝ տարտարո

լի
ժի
Տի
սի

Գոչեմ առ քեզ՝ արտասունա
ընկալ զիս տր՝ յոյս իմ բա
Էակդ էիցս՝ անճառե
'իմարդկանէ՝ անքննե

լի
լի
լի
լի

Փառս տացուք՝ քեզ յիրա
այժմ և յաւէտ՝ անզրաւէ

լի
լի

Ամէն:

Նորին շէրհողէան Աշօրից:

որժամ յաղօթս՝ կայցես յերկրին
սրբեան զողորմ յախտէ չա ըին:

Մուտ իսենեակ՝ իբրև սրբ

տին,
զդրու

Պղբունսդ փակեա՛ն ի դեմ չա	ընն
Այլ աղօթիւք՝ որ խնդրե	ցին,
Պայն հաւատով ընկալցին յան	ձին.
Որով զերկնից՝ դուռն բա	ցին.
զան ի ինքեանս՝ հաշտեցու	ցին:
Քոտմամբ բանիւ՛ բով թախծա	գին,
Պիշտ աղօթեա՛ն առ տր յեր	կին.
Չի՛ իտնէ՛ կալցիս նո	վին,
զվարձս բարեաց՝ իբրև ման	ձին:
Ոյք աղօթիւք՝ պարսպես	ցին.
յարբայրութե՛ն զվարձս ընկալ	ցին.
Իմանալեօքն՝ աստու՛ածայ	ին.
զարդարեսցի՛ հոգի նո	ցին.
Ի իւսեա զբանն՝ քո թախծա	գին.
ընդ արտասողչաց՝ քոյ աղե	տին.
Որով գտցես՝ զփառս յան	ձին.
յարբայրութե՛ն տն երկնայ	ին:
Թախանձանաց՝ բանիւ՛ քոյ	ին,
Պփառս մատո՛ք բու՛մարար	չին.
Զվարս հաւատոյ՝ զգեցիր յան	ձին.
որ առ հիւսմբ՝ գործքդ եղե	ցին.
Ինքնայօժար՝ կամօք քոյ	ին.
մատո՛ զաղօթս՝ բու՛մասեղծո	ղին.
Պփանձեա յերկինս՝ գանձ քեզ նո	վին.
ուր գուլք ինս՝ ոչ մերձես	դին:
	Ի իւ

Ի իւծեալ զիմօք՝ քով Թախծա
միջ՝ տ աղօթեա՝ յուսով վե
Բաղխեա՛ զդուռնդ՝ մտայ ներ
զի քա՛նեսցի՝ մեղք քո նո
Նովին ձայնի՛ն՝ անառա
անկեալ յերկիր՝ քո առա
Գոչեմ առ տրդ՝ արտասո՛ւն
Թող զյանցանս՝ քում ծառայ

գին
ըին
քին
վին
կին
ջին
գին
ին

Նորին՝ զ՝ հաճախոյս

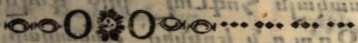
ոյժ գովելի՛ է գլխո
հաճատըն սք անձայ
"Հաստատուի՛ ոյք յուսաս
որով յերկինս՝ պսակես
Այսու հիմամբ՝ ոյք շինես
հաստատութե՛ վէմ կոչես
Ո՛չ ի չարէն՝ յաղթահա
"կամ հեղեղայ կործանես
Բամեալքն այսու՝ յոյժ հրճունես
որով յԱստու՛ած՝ միա՛նո
Առ արարածքս՝ բանի՛ն սո
միտքն ան՝ հնազանդես
Ոյք հաճատով՛ բերին յան

վին
ին
յին
յին
յին
ըին
յին
յին
ըին
վին
յին
ձին
տեառն

տեառն աստուծոյ՝ հաճոյսա
 Սոյն հաւատովս՝ նահապե
 հաճոյ եղեալ տն առա
 Իւրամամբ բանիւն՝ Աստուծայ
 ընդ դէմ կացցուք՝ չար գազա
 Ձի հաւատոյ՝ բանիւ սո
 կործանեսցի չար Թշնա
 Թե հաւատով կրթիսյան
 հաճոյ լիցիս՝ տն առա
 Ի քէն լերիւք՝ բլուրք շարժես
 Ի ծով խորին ընկղմես
 Իսկ հաւատոյ՝ բանիւ սո
 ամենայն ինչ՝ քեզ եղի
 Ընդ քեզ տր կացցէ՝ իմիս
 պատերազմել է դէմ չա
 Իւրաքանչիւր՝ ոք առան
 արդարասցի՝ բանիւ սո
 Այք հաւատոյ՝ շնորհիւ վա
 փառօք յերկինս՝ պսակես
 Նսեմայայ՝ ամենև
 Ի սք շնորհայն՝ անձայ
 Լից հաւատով զիս վերբա
 զգեսցի զիառա՝ իմ առա

ցին
 տին
 ջին
 ին
 նին
 վին
 մին
 ձին
 ջին
 ցին
 ցին
 վին
 ցին
 սին
 ըին
 ձին
 վին
 ըին
 ցին
 ին
 ին
 տին
 ջին

Երկուսն ալ յերկուսն մտնելով զմեզ
 Իսկ արդ գիտես՝ որ ուրիշ չունի
 Թե անցաւ որք՝ են բնաւ զայսմ զիս
 Յորժամ հրամանն հասցէ վե՞ հին
 Բարձրին՝ ի բայ՝ ամենեւ զքին
 Իւրաքանչիւր՝ փառք մարդկայ զայ ին
 յանկարծակի՝ զուր կորն զին
 Ծագայ ի ծագս՝ ամենեւ զքին
 ունայնապիս՝ ի միաս զայս զին
 Նուազեալս յուսոյ՝ ամենեւ զին
 գոչեմ առ տրո՞ արտատուն զայս զին
 Ընկալ զիս տրո՞ յոյս իմ վե՞ զին
 Թող զյանցանս՝ քում ծառայ զայս զին

Նորին Էրեթոշէան Խոնարհութիւն

3 ոյժ գովելի՝ գործ է յերկ զին
 Է խոնարհութիւն՝ ոյք կը թես զին
 Փառաւորի՝ հոգի նո զին
 անճառելեօքն՝ անայ զին
 Ան ո՞ յանդի՝ ատտունամ հո զին
 Թե ոչ ի հեզս՝ ամենեւ զին
 Արով աթոռ՝ եղեն նո զին
 անառն աստուծոյ՝ երկնամ զին

Բամեալքն հոգւով վարուք սո
 զչափ անձանցն՝ ծանեան ինք
 Այք նախագահ՝ լինիլ կա
 յոյժ հնազանդիլ պարտ է նո
 Այք կրթեցան յայսմ աշխար
 Է բարի վարուքս անայ
 Երջանկաբար՝ զփառս ընկալ
 յարքայութե՛ տն երկնայ
 Իւսմամբ վարուքս՝ աստուճածայ
 յոյժ երջանիկ՝ եղեն յան
 հոգւով մարմնով՝ իմիս
 Պիառօք յերկինս՝ զարդարես
 Թեպէտ մարմնով՝ եղեն զլն
 սակայն հոգւով յոյժ գովես
 Չդուռն երկնից՝ ճանապար
 Է դէմ ոգւոյ՝ իւրեանց բա
 ՚Ի տգիտայ՝ Թեպէտ ա
 բայց յիմաստոյոյ՝ յոյժ պատուես
 Արով և իսկ՝ հոգիք նո
 փառօք յերկինս՝ պսակես
 Իւճեալ դիմօք՝ ոյք խոնար
 զբարեայ զարդիւնս՝ բերեն յան
 Ծաղկեալ ծառոյ՝ նմանես
 ՚Ի գնացս ջուրց՝ որ տընկես
 Նսեմացեալս Է՛ մեղօք չա

վին
 նին
 մին
 ցին
 հին
 ին
 ցին
 ին
 ին
 ձին
 սին
 ցին
 ձին
 ցին
 հին
 ցին
 տին
 ցին
 ցին
 ցին
 հին
 ձին
 ցին
 ցին
 ցին
 ըին
 զիս

զիս նորգեա՛ տր վերըս	տին.
Փառաւորե՛լ զտրդ երկնայ	ին.
է իմանալի՛ զօրսն վե	րին.

Պարտաւորութիւն

Մ ի՛ ցանկասցիս՝ ի քու սրը	տին :
զբարս ընդունել Տպարտ չարին .	
Ձի մի գուցէ՛ մեղօք նո	վին .
՝ քեզ ընկղմիլ՝ ի գուբ խո	րին .
Ամբարտաւան՝ բարուք նո	վին .
մի ցանկասցիս՝ Լնիլ յան	ձին .
Քանզի է չար՝ վախճան նո	րին .
որ տանջեսցիս՝ հրովն ահա	գին .
՝ Տպարտութիւն է գործ մո	լի .
որ յիմատնոց՝ յոյժ ատես	ցի .
Սա՛ ի տգէտս՝ ի գործ ա	ծի .
յարանց բարեաց՝ միշտ մերժես	ցի :
Ամբարտաւան՝ չար եղկէ	լին .
՝ Տպարտացեալ՝ է դէմ վե	հին .
Անկաւ յերկնից՝ չարն իւրո՛	վին .
էջ ի դժոխս՝ ի գուբ խո	րին :
Ցնորեալ մոօք՝ ոյք հետե	ին .
՝ երթեալ զհետ՝ կամաց չա	րին .

Չարք

Հարարութե՛ն ծնունդ է նախ
 սրբէս տիկնոջ՝ դուստր աղա
 Ապականի՛ սովաւ հո
 շինունածք մարմնոյն կործանես
 Մողորութեանբա՛ այսու սո
 հոգին մատնի՛ հրոյ գեհե
 Բոտին եղեալքն ախտիւք սո
 ընդ դէմ՝ հոգւոյն՝ մարտնչէ՛
 Ի նախանձու՛ ախտէ չա
 Դիտելի՛ ի բայ՝ հօր սք հո
 Այք է ախտիւն չար վարես
 յոյժ դառնութե՛ք լի են նո
 Հոգւով մարմնով՝ իմիս
 ապականեալ՝ են գլխո
 Իիւսեալքն ի մեղս՝ յանձնէ ինք
 ատեն զաստունած՝ յայտնի նո
 Սպանցեն զանձինս՝ նման յուղայ
 Դո՛ւ չոգաւ՝ նա զիւրո
 Թախծեալքն ի մեղս՝ ամենև
 կոխան եղեն՝ մեղայ չա
 Յայտ է զչարիս՝ ոյք սիրե
 այնու զբարիս՝ անարգե
 Ի նախանձու՛նէ՛ չար բանսարկո
 եմուտ յաշխարհ՝ մահ առան
 Արով զծնունդս՝ նախաստեղ

կին
 խին
 գին
 ցին
 վին
 նին
 վին
 ին
 ըին
 գին
 ցին
 քին
 սին
 վին
 նին
 քին
 ին
 վին
 ին
 ըին
 ցին
 ցին
 ճին
 ձին
 ծին
 ընդ

ընդ մեղօքն անկաւ՝ մահաբե
 Իիւծեալքն հոգւով՝ ամենև
 աշխատեցան՝ ընդ կամս չա
 Չար նախանձութիւն՝ ի միա
 նմանեցան՝ հրէից ազ
 Նախանձեցայ՝ զնախանձ չա
 գերի եղէ՝ մահաբե
 Սրբեա՛ զիս տէր՝ յախտէ աս
 Էնորոգեա՛ զիս վերըս

ըին
 ին
 ըին
 սին
 գին
 ըին
 ըին
 տին
 տին

Նորին Աստուծոյ համբերութեան

ամբերութիւնն՝ է գործ բա
 ՚ի մէջ սրբոց՝ յոյժ գովէ
 Նա որ սովիմբ՝ յանձին կըր
 տեառն եղիցի՝ յոյժ սիրե
 "Այր կատարեալ՝ ոչ թիւրես
 գործ մեծ քան զայս՝ ոչ տեսա
 Սովին յաղթէ՝ միշտ յաշխար
 ՚ի հանդերձեալն՝ վարձատրես
 Մաքրի հոգին՝ որպէս զոս
 լուսով երկնից՝ լուսաւո
 Նման արդարոյն՝ համբերո
 "տեառն յաստուծոյ՝ գովաբա

ըին
 լին
 թին
 լին
 ցին
 նին
 հին
 ցին
 կին
 ըին
 զին
 նին

Բարեօք երկնիցի՝ իմանա	ԼԵ
հոգի նորին՝ զո՛ւարձաս	ԿԻ՝
Սա դրանց երկնից՝ է բանա	ԼԵ՝
սովա՛ւ նմա՛ դուռն բաց	ԿԻ՝
Երանական՝ փառօք երկ	ՆԻ՝
հոգի նորին՝ զարդարես	ԿԻ՝
հոգևով մարմնով՝ զվարձս ընկալ	ԿԻ՝
յերկնից ի կեանսն՝ իմանա	ԼԵ՝
Բախճանական՝ բարեօք երկ	ՆԻ՝
հոգին նորին՝ յոյժ բերկրես	ԿԻ՝
Ընդ այսու յուսով՝ նա որ բե	ԸԻ՝
վերին փառացն՝ արժանաս	ԿԻ՝
Ոք ուղղութեամբ՝ յայսմ աշխար	ՏԻ՝
ը բարի վարուքս՝ թէ կըթես	ԿԻ՝
Ժողովեսցէ՝ զգանձս բա	ԸԻ՝
յարքայութե՛ն՝ տանն հայրե	ՆԻ՝
Իիսէ զպսակ՝ նա արքու	ՆԻ՝
տեառն ընծայէ՝ նո՛ւէր ճը	ԸԻ՝
հոգի նորա՛ լուսա՛ւո	ԸԻ՝
փառօքն երկնից՝ իմանա	ԼԵ՝
Թագա՛ւորին՝ երկնա՛ւո	ԸԻ՝
նա եղեցի՝ յոյժ սիրե	ԼԵ՝
Զոր ինդրեսցէ՝ ըստ ամենայ	ՆԻ՝
յանձին իւրում՝ զայն ընկալ	ԿԻ՝
Երջանկութե՛ն՝ նորին հո	ԳԻ՝
	Ընդ

ընդ իմանալեօքն՝ զոճարձաս	ցի
Երանաւէտ՝ տեառն ձայ	նի
Վերջին կոչմանն՝ արժանաս	ցի
Աղաղակեմ՝ առ հայր երկ	նի
տեառն արարչիդ՝ ամենայ	նի
հոռ ինձ սիրտ սուրբ՝ խոնարհ հո	գի
լինիլ փառայ՝ քոյ արժա	նի
նայն համագոյ՝ անհաս բա	նի
երրորդութեն՝ անձառե	լի
Փառս տայուք՝ անլուե	լի
այժմ և յաւէտ՝ անզրաւե	լի

Ամէն :

Ընդ դէժ Բարկոսէ :

Յոյժ գարշելի՝ գործ համա	րին
չար բարկուին՝ անկարգ ան	ձին
ի նախանձուէ՝ արմատ նո	րին
վրէժխնդրութի՝ ընդ դէմ ընկե	րին
Արք բարկացողք՝ ամենև	ին
”չար գազանայ նմանես	ցին
”Սրտմտութեամբն՝ նման օ	ձին
վիրաւորեն՝ զանձն ընկե	րին
”Բոտին եղեն՝ ամենև	ին
”յք չար մեղացս՝ ծառայե	ցին

Տրամե

Նորին զասն Աւետ-Եւե

Յոյժ գովելի՛ է յաշխար
 արիութիւնն՝ ընդ դէմ չա
 Ջի անձնի շխան՝ կամօք ՚ըր
 "սրբել յանձնէ՛ զախտս ներ
 Արիութե՛ ոյք պճնես
 յաղթեն դիւրին՝ նորա չա
 "Վայել չութիւն՝ զգեցցին յան
 մի յաւիտեան՝ սասանես
 Բոտեն որով զփառս յան
 նորա հոգևով՝ յոյժ զօրաս
 Արիութեան՝ զինու նո
 իսկ յաղթեսցեն՝ զչար թշնա
 Ունակութեամբն՝ արիակա
 յոյժ զօրութիւն՝ զգենու հո
 Իբրև հզօր՝ վառի նո
 ընդ խաղաղութեամբ՝ ինչքն եղի
 Ի իւսեալքն հոգևով՝ Է վարս բա
 յոյժ զօրասցին՝ ընդ դէմ չա
 Արիութեամբ՝ ոյք վարժես
 զայլոն ամենայն՝ դիւրաւ կալ
 Թէ երկիւղիւ՛ լիցին յան
 արիութեամբն՝ յոյժ կրթես
 Ջբարիս գործել՝ հոգևով նո

հին
 ըին
 տին
 քին
 ցին
 ըին
 ձին
 ցին
 ձին
 ցին
 վին
 մին
 նին
 գին
 վին
 ցին
 ըին
 ըին
 ցին
 ցին
 ձին
 ցին
 ցին
 որով

որով յաստուճած շաղկապես
 Ինքնայօժար՝ աստ յաշխար
 արիութեամբ ոյք՝ վարժես
 Յոյժ զօրանոր՝ գտցին նո
 ընդ դէմ հնարից՝ սատանայ
 Ի խճեալ մարմնով ոյք ճնչես
 նոքա հոգևով յոյժ զօրաս
 Արիութեամբն՝ այնու ուժ
 տկարասցի՝ չար թշնա
 Նուաստացեալն՝ ամենև
 գերի եղէ՝ կամաւ չա
 Ջիս զօրացո՝ տէր վերըս
 հանգո՛ իմիառս՝ քո երկնայ

ցին
 հին
 ցին
 վին,
 ին
 ցին
 ցին
 գին,
 մին
 ին
 ըին
 տին
 ին

Վասն Ծուլաւրէ:

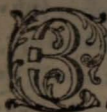
ոյժ գարշելի՝ է իսկ յան ձին
 տրտմեալ մտօք՝ չար ծոյլ մո լին
 'ի շիութմանէ՝ բարեացներ քին,
 իսկ ձանձրասցի՝ որով հո
 Արիութեան ներհակ՝ ուժ
 'ի զօրութեանց՝ զուրկ գլխո
 Յուսահատեալ՝ յանձնէ ինք
 յօգնութենէն՝ աստուճածայ

ձին
 լին
 քին,
 գին
 գին
 վին
 նին
 ին

Բոտին

"ես հեղգացեալս՝ չար ծառայ
Գոչեմառ քեզ՝ արտասուճա
ընկալ զիս տէր՝ ընդ սուրբս քոյ

ինչ
զինչ
ինչ

Նորին սոս ողորմածս

այժ գուլելի՛ է յաշխար
այր ողորմած՝ լ տուրս ձը
"Հոգի խոնարհ՝ սիրտ սուրբ բա
սչ յաստուծոյ՝ արհամար
Արդեամբք գործովք՝ այրն այն բա
"Իբր աստուծոյ՝ նմանես
Անձառեւեօքն՝ իմանա
Հոգի նորին՝ պսակես
Բախճանական՝ բարեօք երկ
Հոգւով մարմնով՝ զոճարճաս
Զի յայլ գործոյ՝ բարեաց ան
սա գերագոյն՝ միայն ընտրես
Ասկէ նկար՝ գեղով երկ
այրն՝ իմարմնի՝ զարդարես
Զի գործս այս՝ ընդ այլ գործ բա
պղինձ ընդ ոսկւոյ՝ համեմա
Իւրամամբ՝ իմի՛ նորին հո
սիրով յաստուճած՝ միայն
Սա է ողպէս՝ բժիշկ բա

հի
րի
րի
հի
րի
յի
լի
յի
նի
յի
տի
յի
նի
յի
րի
տի
գի
րի
րի
ոք

որ դարմանէ՛ ցաւոց սըը
 Թեօք թեթե՛ յերկրէ աս
 վերաթեթէ՛ ընդ փառան երկ
 լուսով երկնից՝ իմանա
 հոգի նորին՝ լուսաւո
 'ի հողեղէն՝ մարմնով զգա
 ձգի՛ ի կեանս՝ իմանա
 Սաքան համայն՝ սուրբս երկ
 է արարչին՝ յոյժ սիրե
 Ի իւսեա՛ զոգիդ՝ այր դու յերկ
 սովին բարեօքս՝ անճառե
 Մինչ՝ իմարմնի՛ ես յաշխար
 մի՛ կասեսցիս՝ յայս գործ բա
 Նկուն եղեալս՝ ես եղկե
 դոչեմաւ տէրդ՝ արտասու՛ւ
 Թող զյանցանս՝ իմ վշտա
 և զիս դասեա՛ ընդ սքսդ երկ

Ա՛ մ գ ա հ ո ճ

յոյժ յիմար՝ այր յաշխար
 փոխեւ անանցն՝ ի անցաւո
 Առչափ վառի՛ սիրով նո
 այնչափ գտցի՛ չար յիւր ան

Տին,
 ըին,
 ըին,
 ձին

Ագաստ

Եւմի՛ տար զիս՛ գերի չա
Գինեմ՛ արեանդ՛ աստու՛ճաճայ
Թող զյանցանս՛ քում ծառայ

ըին
ին
ին

Նրեի զի՛ պարկեշտութե

Յոյժ գովելի՛ եղեն յան
"պարկեշտութե՛ ոյք վարես

ձին
յին
յին
նին

Միշտ գոհանալ՛ պարտ է նո
վն բարեացն՛ զոր ընդու

Առք կատարեալք՛ ոչ թիւրես
չախա՛նորօքն՛ յոյժ լիաս

յին
յին
վին
յին

Առաքինի՛ վարուք նո
զարդարեացի՛ հոգի նո

Բոտին եղեալքն՛ ամենե
լցան բարեօքն՛ աստու՛ճաճայ

ին
ին
վին
յին

Բարեմեռնդ՛ բարուք նո
զանձինս իւրեանց՛ ապրեցու

Ոգւով մարմնով՛ ՚ի միա
զարդարեցան՛ շնորհօք վե

սին
ըին
յին
ձին

Զիառս մարմնոյն՛ անարգե
զվարս բարի՛ ընկալան յան

Իլւծեալ մարմնով՛ յայսմ՛ աշխար
զհետ բարձոյն՛ հետեե

յին
ձին
յին
վին

Պարկեշտասուն՛ վարուք նո

զկեանսն

Յոյժ յագեցայ՝ ախտիւ չա
 և զորովայնս՝ Լյի նո
 Նման անյագ՝ որկրամո
 զՏեա չոգայ՝ աւելոր
 Գոչեմ առ քեզ՝ արտասոււն
 սրբեան զիս տէր՝ յախտէ չա

րին,
 վին օ
 լին
 գին օ
 գին
 րին օ

Նորին ուսող շախտի օ

ոյժ գերագոյն՝ եւ յաշխարհ
 արդ ողջախոհք՝ յիւրենց ան ձին օ
 Ուրբ ընդ Լծով քանակա
 զգէճ ցանկութիւնս՝ նուաճէ
 Արդարութեան՝ գործով նո
 զանձինս իւրեանց՝ յոյժ կըթե
 Երանական՝ փառօք վե
 զերկնից զկեանսն՝ ժառանգե
 Իսխաճանական՝ բարեօք վե
 զոգիս իւրեանց՝ զարդարե
 Առաքինի՝ վարուք նո
 "սուրբքն աստուծոյ՝ նմանե
 Ուրբ ընդ կամօք՝ անձն իշխա
 յանձանց իւրեանց՝ զմեղս Տերքե
 Հաճոյ եղեն՝ հոգևով նո
 անձառ փառայն՝ աստուծայ

Տին
 ձին օ
 նին,
 ցին օ
 վին
 ցին օ
 րին
 ցին օ
 րին,
 ցին օ
 վին,
 ցին օ
 նին
 ցին օ
 քին
 ին օ

Ի իւծեալ մարմնով՝ միշտ յաշխար
 տեառն կամայ՝ հետեւե
 Ջփառւս անցանոր՝ անարգե
 զանանց բարին՝ ժառանգե
 Թեթեւ թեւօք՝ թռուցեալ նո
 վերամբարձան՝ գեր քան զեր
 Հոգւով մարմնով՝ ի միա
 հանգեան՝ ի փառս աստուծայ
 Իմացական՝ մտօք նո
 զանձինս իւրեանց՝ յոյժ ուղղե
 Եւ ողջախոհ՝ բարուք նո
 գեղեցկացան՝ հոգի նո
 Ի իւսեալքն յաստուծո՝ վարուք նո
 յորմէ բնան՝ ոչ մեկնե
 Ժուժկալութեամբն՝ զկիրս ան
 յինքեանց՝ ի բաց՝ փարատե
 Նկուն եղէ՝ ես յաշխար
 մահ զիս տիրեաց՝ ամենև
 Սրբեա՛ զոգիս՝ յախտե չա
 զգեցո ինձ տէր՝ զփառս արա

հին
 ցին
 ցին
 ցին
 կին
 սին
 ին
 քին
 ցին
 վին
 ցին
 վին
 ին
 ձին
 ցին
 հին
 ին
 ըին
 շին

Աս էշ շատ հաս
 ոյժ գարշելի՛ ես յաշխար
 արք բղջախոհք՝ ի միա

հին
 սին
 վ

"Վառեալք բոցով՝ ցանկակա
 ընդ դէմ զինին՝ բանակա
 Ամենեին՝ չարք են նո
 ոյք ընդ ախտիւքս՝ շաղախէ՝
 "Չանձինս իւրեանց՝ պղծեն նո
 աշխատելովն՝ ըստ կամս չա
 րտին եղեալքն՝ ամենե
 լցան ախտիւն մահաբե
 Չար վաճաշութն՝ տուխմամբ նո
 զանձինս իւրեանց՝ զազրացու
 Ոյք ընդ ախտիւս՝ բորբոքէ
 չարին մեղաց՝ ծառայե
 Չար դժոխոց՝ նմանե
 ոյք ընդ բոցովն՝ տոչորէ
 Ի իւծեալ դիմօք՝ ամենե
 ախտին մեղաց՝ հետեւե
 Ջի բանական՝ հոգւով նո
 չար անբանից՝ նմանե
 Թախստեալ՝ որտիւք՝ չարքն ինք
 յախտս մեղաց՝ Թաճալե
 Չոգիս իւրեանց՝ որով նո
 Ի հրոյն գեհեան՝ զուր մատնե
 Իմանալի՝ հոգւով նո
 յախտս մեղաց՝ շաղախէ
 Չօր հանապազ՝ մարմնով նո

նին,
 նին օ
 քին,
 ին.
 վին,
 ըին օ
 ին,
 ըին,
 վին,
 ցին օ
 ին,
 ցին.
 ցին,
 ին օ
 ին,
 ցին օ
 քին,
 ցին օ
 նին,
 ցին օ
 քին,
 ցին օ
 քին,
 ին օ
 վին,
 Գ չար

Աւղիղ վարուք՝ զկարգ աշխար
 ըստ արժանոյն՝ յարդարե
 Ընդ օրինօքն՝ աստուածայ
 զոգիս մարդկան՝ հրահանգե
 Ի իւրաքանչիւր՝ զվարս նո
 յոյժ բարեպէս՝ կարգադրե
 Որով աշխարհ՝ ազգ մարդկայ
 զարդարեցաւ՝ շնորհօք վե
 Թագաւորայ՝ զկրօնս նո
 ընդ ուղիղ կարգաւ՝ յարմարե
 Եւ ժողովուրդք՝ անչիւր ինք
 զարդիւնս իւրեանց՝ ժառանգե
 Իրաւախոհ՝ եղեն նո
 բանիւ իւրեանց տնանկ աղքա
 Արով զգոհար՝ յոյժ մեծա
 ընկալան նոքա՝ ընդ սենեակ սըր
 Ի իւսմամբ վարուքն՝ աստուածայ
 զբարեպայ զարդիւնս՝ կալան յան
 Զփախագս յորոց՝ ոյք խնդրե
 ձրի զպարգեն՝ ետուն նո
 Եովին զգուռն՝ բայ իմ սըր
 Իրաւ առնել իմ ընկե
 Արժանանալ՝ հոգւոյս նո
 քո սուրբ կոչմանն՝ աստուածայ

հին,
 ցին,
 ին,
 ցին,
 ցին,
 ցին,
 ին,
 ըին,
 ցին,
 ցին,
 նին,
 ցին,
 քին,
 տին,
 գին,
 տին,
 ին,
 ձին,
 ցին,
 ցին,
 տին,
 ըին,
 վին,
 ին

Յոյժ գարշելի՛ է յաշխար
այրն անիրաւ՛ չար և մո
"Սրտմտութեամբն՛ նման օ
ընդ գէմ զինեալ՛ իւր ընկե
Մի՛ տար տեղի՛ դու քո սըը
ընդ հրամանաւ՛ լինիլնո
Զի ըստ կամաց՛ սատան չա
մատնի հոգիդ՛ հրոյ գեհե
"Մի՛ անիրաւ՛ գող իփաս
որով հիմունք՛ շարժի երկ
Զի սուրբ հոգին՛ աստուճածայ
փախչի՛ իբաց՛ բանից չա
Մի՛ բնաւ նեղեր՛ տնանկ այլքա
մի՛ գիպեսցի՛ չար քեզնո
Զի անիրաւ՛ք՛ ամենև
"Ոչ ժառանգեն՛ զկեանս երկնայ
Մի՛ ամբարիշտ՛ լինիր յան
է քո վախճանն՛ ի հող երկ
Զի փառք մարդկան՛ բողորո
են ընդունայն՛ յայսմ աշխար
"Մի՛ դու զաղքատս՛ զերկիր յերկ
զի ձեռագործք՛ են արար
"Ի բողորոյ՛ անտի նո

հին
լին
ձին
ըին
տին
վին
րին
նին
տին
ըին
ին
ըին
տին
վին
ին
ին
ձին
ըին
վին
հին
ըին
չին
յին
ժով

Յով և ցամաք՝ յոյժ սարսես
 Մի՛ ժանտ լինիր՝ էքում ան
 նման մահաբեր՝ չար գազա
 Բանզի բարձրեալն՝ ան վե
 քեզ բարկասցի՝ նոյնպէս նո
 Առ քեզ գոչեմ՝ տէր երկնայ
 ընդ մեղօք գրանեալո՛ մահու չա
 Ջիս նորոգեա՛ տէր վերջս
 Թող զյանցանս՝ իմ չարս

ցին օ
 ձին օ
 նին օ
 ըին օ
 վին օ
 ին օ
 ըին օ
 տին օ
 գին օ

Նորէ՛ լասն հշմարտութեան օ

Յոյժ գովելի՛ եղեն յան
 լ՛ ճշմարտութե՛ ոյք վարե
 Երանական՝ փառօք վե
 զկեանս երկնից՝ ժառանգե
 Առք կատարեալք նոքա կո
 որ զիրանունս միշտ խօսես
 Եւ անձնիչխան՝ կամօք նո
 զաստու՛ածայինսն՝ միշտ խորհես
 Բաբունական՝ բանիւ նո
 գխոտորեալսն՝ միշտ ուղղե
 Երջանկաբար՝ յորոց նո
 գերազանցեալ՝ յոյժ պատուէ
 Ուրք ո՛չ երբեք՝ Թիւր խօսե

ձին օ
 ին օ
 ըին օ
 ցին օ
 ջին օ
 ցին օ
 ցին օ
 քին օ
 ին օ
 քին օ
 ին օ
 ին օ
 և

և կամ լսել՝ զայն կամէ
 Ճշմարտութեան՝ բանիւնն
 'ի յիմաստնոց՝ յոյժ գովէ
 Ի իւսեալքն այսու՝ յանձնէ ինք
 են երջանիկ՝ յոյժ յաշխար
 'ի մէջ փշոց՝ դժնեայ վայ
 Իբրև զվարդ՝ բողբոջէ
 Թախծեալ մարմնով՝ միշտ ջանայ
 զճշմարտութիւնն՝ յայտնելն
 Առաքինի վարուք՝ նո
 զաշխարհս համայն՝ հիայու
 'ի մէջ մարդկան՝ յայսմ աշխար
 ոչ գործք բարի՝ քան զայս գլտ
 Ճշմարտութեամբն՝ միշտ յաղթե
 որով՝ իտէր՝ զմեզ յանկու
 Ի իւծեալ մարմնով՝ բուն գործէ
 բարի վարուք՝ զմեզ մարզէ
 Որով զաշխարհս՝ ազգ մարդկայ
 'ի յուղղութիւն՝ միշտ ածէ
 Նիւթ դառնութեանս ամենև
 զաւակ եղէ՝ մեղայ չա
 Ընդ մեղօք՝ մածեալս անհնա
 տէր իմ՝ սրբեա՝ զիս վերբա

ին
 վին,
 ին,
 նին,
 հին,
 ըին,
 ին,
 ին,
 ցին,
 վին,
 ցին,
 հին,
 ցին,
 ցին,
 ցին,
 ին,
 ին,
 ին,
 ըին,
 ըին,
 տին

Երբ գարշելի՛ եղեն յան
 "ոյք ստուգե՛ք՝ միշտ վարե
 Ձի անիրաւ՛ բանիւն նո
 զընկերս իւրեանց՝ զըպարտե
 Արք չարախօսք՝ չար կոչես
 որ անպատիւ՛ք՝ եղեն նո
 Ոյք յինքենէ՛ սուտ խօսե
 "նոքա չարին՝ ծնունդք կոչե
 Բոտին եղեալքն՝ բանիւն չա
 մասնին Տրոյն՝ տարտարո
 Յոյժ չարաչար՝ հոգի նո
 չարչարեսցի՛ Տրոյն ահա
 Ոչ ստախօսք՝ բարիք կո
 կամ ընդունեն՝ զբարիս յան
 'ի մէջ մարդկան՝ 'ի հանդի
 են գարշելիք՝ ամենև
 Ի իւսմամբ բանիւն՝ չար մոլե
 չար կոչեցան՝ որդիք չա
 Յիւրոց անտի՛ սուտ խօսե
 "բանդի էր սուտ՝ և հայր նո
 Թշուառացեալքն՝ յանձնե ինք
 ըստ կամաց չարին՝ հետեւե
 Զոգիս իւրեանց՝ որով նո

ձին,
 ին.
 վին,
 ին.
 ցին,
 վին.
 ին.
 ին.
 ըին,
 սին.
 ցին,
 գին,
 ջին,
 ձին.
 սին,
 ին.
 գին,
 ըին.
 ին,
 ցին.
 նին,
 ին.
 քին,
 անշէջ

անշէջ հրոյն՝ զուր մատնե
 Ի շարաթոյն՝ բանից նո
 Ճշմարտախօսքն՝ յոյժ զգունէ
 Ուստի բարեքն՝ ամենև
 Ընդ շարախօսա՝ ոչ խառնէ
 Ի իւթ շարութեան՝ եղեն նո
 որով զանձինս՝ հրոյ մատնե
 Չիւրդ կարեն՝ ծնունդք չա
 վրկեւ զանձինս՝ Ի հրոյ ան
 Նսեմացեալս՝ ախտիւն նո
 կամաւ չոքայ՝ զհետ չա
 Գոչեմ առ քեզ՝ տէր երկնայ
 սրբեա՛ զոգիս՝ յախտէ աս

յին
 ցին
 ին
 ին
 քին
 ցին
 քին
 լին
 լին
 ին
 արին

Յորին ներքոյն խոհեմաւեանս
 ոյժ գովելի՛ եղեն յան
 խոհեմութեամբ՝ ոյք վարե ին
 Չաստուճայինսն միշտ՝ խորհէ
 որով զանձինս՝ քաջ կրթէ
 Առք հանձարեղք՝ յանձնէ ինք
 տալ մեզ բարիս՝ կարեն նո
 Առաքինի՛ վարուք նո
 Իբր աստուծոյ՝ նմանե
 Բարիւնաբար զբանն՝ երկնայ

ձին
 ին
 ին
 ին
 նին
 քին
 վին
 ցին
 ին
 ոգւոյ

Թագոյ մարդկան՝ ընծայե
 Քանզի գիտեն՝ համայն նո
 զոր կամիցին՝ գործեն նո
 Ազդեալ վարուքն՝ աստուճածայ
 զարդարեցան՝ շորհօք վե
 Խոկալ մահու՝ յօժարե
 զվարս երջանիկ՝ կալան յան
 "Ի իւսմամբ բանիւն աստուճածայ
 յոյժ երջանիկ՝ եղեն յերկ
 Ձի հանձարոյ՝ բանիւն նո
 զաշխարհս համայն՝ զարդարե
 Թարց ստացման՝ շորհայ նո
 ոչ ոք կարէ՝ կեալ յաշխար
 Յոյժ տարժանմամբ՝ ջանալ սլաղ
 մինչ ընդունել՝ զբարիս յան
 Իմանալիս՝ աստուճածայ
 զգալի մարմնով՝ ընդունե
 "Առ ո՞ հանգչի շորհն երկնայ
 նա որ ունի՝ շուրբ հո
 Ի իւճեալ մարմնով՝ ոյք օքնեա
 նաքա միայն՝ զայն ընկալ
 Ձի հանձարոյ՝ բանիւն նո
 զարդարեցաւ՝ հոգի նո
 Նսեմացեալս՝ ընդ մեղօք չա
 գոչեմառ տէրո՞՝ արտասուճա

ցին.
 քին,
 վին:
 ին,
 ըին.
 ցին,
 ձին.
 ին,
 ըին,
 վին,
 ցին,
 ըին,
 հին.
 տին,
 ձին:
 ին,
 ին.
 ին,
 գին.
 ցին,
 ցին.
 վին,
 ցին,
 ըին,
 գին.
 Իմաստ

Իմաստնացո՛ւ տէր՝ զիս նո
քո սուրբ շնորհօքն՝ աստուճածայ

վին
ին

Պարտա սի Գիտութե՛ս

Յ իմարացելքն՝ անձամբք յան ձին
մահուն չարի՛ նմանե
Չարք են նորա՛ ամենե
որ չարութեան՝ հետեւե
Արք անիմաստք՝ չար կոչես
որ յիմաստնոց՝ յոյժ ատես
Չարք ի բարեաց միշտ մերժես
որպէս յարիւնոյն՝ ստուճերք ծածկես
Բոտին եղեալքն՝ ամենե
յիմարութեամբ՝ լի են յան
Անմտաբար՝ չարքն ուժ
ընդ դէմ բարւոյն՝ մաքառե
"Ո՛չ անպիտան՝ գտցի յերկ
քանզ յիմար՝ չար եղկե
"Լա՛ւ է բնակել՝ յանապա
քան յանիմաստ՝ բարեկա
Ի իւթ չարութեան՝ եղեն նո
որով զաշխարհս՝ մահացու
Ի շխանութիւնք՝ ազգաց նո
յոյժ քայքայեալ կործանե

ձին
յին
քին
յին
յին
յին
յին
ին
ձին
գին
ին
լին
լին
տին
մին
քին
յին
վին
ին

Թիւրքն

Թիւրքն մտօք՝ ամենև
 ընդ՝ բարի վարուք՝ ոչ ուղղես
 Ողորմելի՛ կենօք նո
 զոգիս իւրեանց՝ Տրոյ մատնե
 Իմացական՝ հոգւով նո
 չար անբանից՝ նմանե
 Ի չար գործոց՝ անտի նո
 ոչ շահեցաւ՝ ոք յիւր ան
 Ի իսեալքն ոգւով՝ ընդ կամս չա
 նախատանօք՝ լի են յան
 Ձի չարաչար՝ հոգի նո
 լիցի բաժին՝ տարտարո
 Նիւթս մեղաց՝ մահաբե
 յիմարութեամբ՝ լի են յան
 Սրբե՛նա զիս տէր՝ յախտէ աս
 Է.մի՛ տար զիս՝ գերի չա

ինս
 ցին.
 վին,
 ցին:
 քինս
 ցին.
 ցինս
 ձին.
 րինս
 ձին.
 ցին,
 սին:
 րինս
 ձին.
 տին,
 րինս

Նորին՝ Բարեբառն

Յոյժ փառաւոր՝ են յաշխարհինս
 ոյք բարերարք՝ մեզ կոչէ ինս
 Ձի ընկալան՝ զբարիս յան
 որով զոգիս՝ մեր լցու
 Արք բարերարք՝ յայսմ աշխար
 երկրորդ աստուածք՝ մեզ կոչես
 Բանզի

Քանզի զչնորհն՝ աստուճաճայ
 յոգիս մարդկան՝ սերմանե
 Բաբունաբար՝ զբանն երկնայ
 միշտ յաշխարհի՝ քարոզե
 Զգանձս բարեաց՝ աստուճաճայ
 յանձինս մեր՝ ժողովե
 Արպէս գրի՝ ՚ի նոր և
 ՚ի գիրս սուրբ՝ աստուճաճայ
 ՊԹԷ մեր աստուճաճքն՝ մեզ յաշխար
 տուճողք բարեաց՝ անուճանի
 Ի իւթով բարեացն՝ աստուճաճայ
 զոգիս մարդկան՝ պարարե
 Տարածեցաւ՝ համբաւն նո
 յազգ և ազինս՝ յամենե
 Թողչակ բարեացն աստուճաճայ
 ոգւոց մարդկան՝ ընծայե
 Ներբողական՝ բանիւ վե
 որք ընկալան՝ զփառս յան
 Ինքնակատար՝ մեծ ոք ինք
 քան բարերարս՝ ոչ գոյ յերկ
 կառավարի՝ աշխարհ նո
 ըստ՝ իւրում կարգի՝ անձն իւր մար
 Ի իւսեալքն հոգւով՝ Է՛ գործս բա
 յոյժ սիրելիք՝ են արար
 Հոգւով մարմնով՝ ՚ի միա

փառօք յերկինս՝ զարգարես
 Ներբողական՝ բանիւ նո
 ՚իմարդկանէ՝ յոյժ գովես
 Երանական՝ փառօք վե
 ընդ՝ սուրբս Տամայն՝ պսակես

ցին :
 քին,
 ցին :
 րին,
 ցին :

Աւարտութիւն :
 3 Եւ յոյժ գարշելի՝ եղեն նո
 ընդ չար մեղօք՝ ոյք վարե
 Որով չարին՝ Տետեե
 "Ե կոչեցան՝ որդիք չա
 Այլ չարագոծք՝ յանձնէ ինք
 չարին մեղայ՝ ծառայե
 Չողիս իւրեանց՝ չարք նո
 "Տրոյն գեհեանց՝ զուր մատնե
 Բոտին եղեալքն՝ ամենե
 զողիս իւրեանց՝ մահացու
 Չարքն յանձնէ՝ զչար գործե
 որով զանձինս՝ ախտիւք լը
 Ողորմելի՝ կենօք նո
 ընկղմեցան՝ ՚ի գուբ խո
 ՚ի կեանս իւրեանց՝ Ժամ մի յերկ
 զվարս անձանց՝ ոչ ուղղե
 Ի իւժեալքն՝ ՚ի մեղս՝ ամենե

քին,
 ին.
 ցին,
 րին :
 նին,
 ցին :
 վին,
 ցին :
 ին,
 ցին :
 ցին :
 ցին :
 վին,
 րին :
 րին,
 ցին :
 ին,
 գերի

"գերի եղեն՝ մահու չա
 Ջիւրի կայցեն՝ տեառն առա
 յաւուրն ասեղ՝ դատաստա
 Թախծեալ մեղօք՝ անհնա
 ընկղմեցան՝ ի վիճ խո
 Յախտս մեղայ՝ Թաւալե
 որով գործիք՝ ելեն չա
 'ի չար գործոցն որ գործի
 ոչ զղջայան՝ ամենե
 Ինքնայօժար՝ կամօք նո
 ընդ կամս չարին՝ աշխատի
 Ի իւսմամբ բանիւն՝ տղերսա
 գոչեմ առ տերդ՝ արարչա
 Լուր տեր ձայնիւս՝ աւաղա
 Թող ինձ զմեղս՝ իմ ամե
 Նսեմայեալս՝ մեղօք չա
 յոյժ չարութեամբ՝ լցայ յան
 Քեզ պաղատիմ՝ տեր՝ իմ վե
 Թող զյանցանս՝ քում ծառայ

ըն
 ջի
 նին
 ըն
 ըն
 ցին
 ըն
 ին
 ին
 վին
 ին
 կան
 կան
 կան
 չայն
 ըն
 ձին
 ըն
 ին

Նրեի ուսումնական
Յագեալդ բարեօք՝ աստուծային
 փառս մատո՝ քում արար
 Թե գո՛հ լիցիս՝ ի քում սրբ

ձին
 տին
 հան

Տանգիստ գտցես՝ դու յաշխար
 Առաքինիքն՝ յայսմ աշխար
 մինչ ընդ վշտօքն՝ տազնապես
 Ա՛ջի յուսոյ՝ պակասես
 Պունայն գրեն՝ փառք մարդկայ
 Բոտին եղեալքն՝ յայսմ աշխար
 յորժամ ընչիւքն՝ լլցեալ լի
 Ա՛ջ զքարիս՝ բերեն յան
 առատաձեռքն՝ յոյժ գոհաս
 Այք զմարմնոյն՝ փառս ատե
 անանց բարեօքն՝ զու՛արձաս
 Նոքա բարիք՝ միայն կո
 որ ուղղեսցեն՝ զվարս ան
 Իւրաքանչիւր՝ այլ զբա
 ըստ արժանւոյն՝ կալաւ յան
 Միայն առատքն՝ յանտի նո
 զարդիւնս իւրեանց՝ ժառանգե
 Թեպէտ են զուրկ՝ յորոյ յերկ
 Տարկս կայսերց՝ ո՛չ պահան
 Բարւոք է գոհ՝ լինել յան
 գործքս յաստուծոյ՝ յոյժ պատուէս
 Ինչք փարթամաց՝ ցաւք Տամս
 որով զանձինս՝ մահայու
 Ընդ Տամբերութեամբ՝ ոյք վարես
 Ժառանգեսցեն՝ զփառս երկնայ

Տին :
 Տին .
 ցին .
 ցին :
 Ինչ
 Տին :
 Նին .
 ձին :
 ցին :
 ցին :
 ցին .
 չին ,
 ձին :
 րին :
 ձին ,
 ցին :
 ցին :
 րին :
 ջին .
 ձին ,
 ցին :
 րին ,
 ցին .
 ցին :
 րին :

Ի իւթս մեղայ՝ մահաբե
 յանձանց իւրեանց՝ յոյժ սրբե
 Բարի վարուքն՝ աստուճածայ
 աստուճայնոցն՝ հետեւե
 Նաւակ եղեալս՝ մահու չա
 նեղի՛ ոգիս՝ ախտիւ՛ նո
 Գոչեմ առ տէրդ՝ արտասո ճա
 զիս նորոգեա՛՝ դու վերըս

Նոբէն ԺԼԿԻՈՅ

ոյժ անպիտան՝ են յաշխար
 ժլատ մոլիքն՝ անօթք չա
 Ո՛չ յիշեսցի՛ ամենե
 ընդ շարս սրբոց՝ անուն նո
 Այլ թէ զգանձս՝ բնաւ աշխար
 և կամ զփառս՝ սողմո
 Անձամբք յանձինս՝ ընդունի
 չարքն՝ ի մարմնի՛՝ ո՛չ յագես
 Բոտին եղեալքն՝ ամենե
 են ընդ ախտիւքն՝ գրաւեալ չա
 Թէ պէտ կուտեն՝ զգանձս յաշխար
 սակայն է զուր՝ վաստակք նո
 Ունայնայեալքն՝ ախտիւ՛ նո

ըին
 ցին
 ին
 ցին
 ըին
 վին
 գին
 տին
 հին
 ըին
 ին
 ցին
 հին
 ըին
 հին
 ցին
 վին
 ընկղմ

ընկղմեցան ընդ՝ մեղս չա
 թի հրեշտակաց՝ կերպ փոխես
 " ոչ ընկալցին՝ զփառս յան
 Ի իւտեալ մեղօքն՝ անհնա
 գերի եղեն՝ կամաւ չա
 Բանզի նոքա՝ զանանց բա
 ընդ անցաւորիս՝ զուր փոխես
 թի գրաւեսցեն՝ յերկիր նո
 զի շխանութիւնն՝ աղէքսանդ
 Բայց միշտ թափուր՝ գտցին յան
 " իբրև աղքատք՝ զուր շրջես
 Իսկ ողորմածքն՝ միշտ վայե
 զարդիւնս իւրեանց՝ մինչ ժողո
 Սնմիտ ժլատքն՝ իբաց ցլը
 ոչ զճաշակն՝ ընդունիլ կա
 Ի իւթ չարութեանն՝ ոյք ժողո
 նովին զոգիս՝ կորուսա
 Ո՛չ զբարիան՝ վայելես
 " զորմէ և սուրբք՝ իսկ վկայ
 Նսեմացեալս՝ ախտիւ սո
 գերի եղէ՝ կամաւ չա
 Գոչեմ առ քեզ՝ արտասունա
 սրբեան զիս տէր՝ յախտի սա

ըին
 ցին
 ձին
 ըին
 ըին
 ցին
 քին
 ըին
 ձին
 ցին
 լեն
 վեն
 շեն
 ըեն
 վեն
 նեն
 ցեն
 են
 վին
 ըին
 գին
 տին

Նորին զգուշանալի է 'ի շարիմանց' և 'ի գործոց'

Յ որժամ գիտես՝ դու զքա
է՛ր հետեիս՝ լն կամս չա

Սրից հետ երթար՝ կամաց նո
գուցէ հասցեն՝ չար քեզնո

Անասպական՝ քո սուրբ հո
զիա՛րդ մատնես՝ չար գազա

Դու քաջ գիտես՝ յանձնէ ինք
Թէ չարագործքն՝ հրոյ մատնես

Բոտին եղեր՝ ամենև
աշխատելով ընդ կամս չա

է՛ր ո՛չ գործես՝ դու զքա
որով սրբել՝ զախտս ան

Ա՛չ կատարեալ՝ գործքն եղի
"ոյք յերկիւղէ՝ պակասես

Զգուշանալ՝ պարտ է նո
'ի չար գործոց՝ միշտ հեռաս

Ի իւծեալ մարմնով՝ դու յաշխար
է՛ր ընդ լծովն՝ քարշիս չա

Զչար որոմն՝ սատանայ
միշտ սերմանես՝ 'ի քում յան

Թափեա՛ 'ի քոյո՛ւ՝ մտաց ներ
զախտս մեղաց՝ մահաբէ

Մի՛ ընդ կամօք՝ լինի՛ր չա

րին
րին
րին
վին
գին
նին
նին
յին
ին
րին
րին
շին
յին
յին
յին
յին
հին
րին
ին
շին
քին
րին
րին
որով

որով չարիք՝ քեզ դիպես
 Իմանալի՝ քո սուրբ հո
 մի՛ արկաներ՝ ընդ մեզօք չա
 կամ նմանիլ՝ մարդկանց նո
 որք յաշխարհի՛ չար գործի
 Ի իւսեալդ մեզօք՝ մահաբե
 դարձիր՝ ի չար գործոց նո
 "Չարդարութիւն՝ զգեցիր յան
 նովին վանեա՛ զչար թշնա
 Նորոգեա տէր՝ զիս վերըս
 յախտի մեղացս՝ անհնա
 ընկա՛լ զիս տէր՝ ընդ սքսդ վե
 հանգո՛ ի փառս՝ քո երկնայ

ցին օ
 գին,
 րին,
 ցին,
 հն
 րին,
 րին.
 ձին,
 մին օ
 տին,
 րին.
 րին,
 ին օ

Նորին աստուծո՛ ի վր զաշխարհոյն ի նայ օ

ոյ՛ գերագոյն՝ եղեն յան
 արք մեծագործք յայսմ աշխարհին
 Հսկայազունք՝ յաղթօղք յերկ
 մեծամարտիկք՝ ի հանդի
 Արեաբար՝ յանձնէ նո
 տիրապետեալ՝ մարդկան ազ
 Բարեհամբաւք՝ յոյ՛ յաշխար
 և երջանիկ՝ լեալ գլխո

ձին,
 րին,
 սին.
 քին,
 գին.
 հին,
 վին օ

Րոտին

Իբր զգազան՝ չար մոլե	գին.
Գոչեմ առ տէրդ՝ արտասուճա	գին.
Թող ինձ զմեղս՝ իմ չարա	գին.

Նրեհ՝ ՚ի վէ անցունդիս կենս	
Չարմանալի՝ կերտողաճք կանգ նին	
՚ի հրամանէ՝ տն հաստո	ղին.
Թարց սեանց հիման՝ դերքն հաստա	տին,
Չահ լապտերաց՝ զնովաւ վա	ռին.
Ինքնին շրջի՝ գունտ աշխար	հին.
հաստատելովն՝ ՚ի վրա	նին.
Ազգք և ազինք՝ ամենե	քին.
շրջաբերին՝ շուրջ զնո	վին.
"Տէր և իշխան՝ եղեն յերկ	րին.
առ կենդանեօքն՝ ազգ մարդկայ	ին.
Որովք համայն՝ կառավա	րին.
րստ իւրաքանչիւր՝ յիւրում կար	գին.
"Ոմանք իշխանք՝ տեարք յաշխար	հին,
ոմանք ՚ի խոր՝ գերի վա	րին.
Ոմանք փառօք՝ պսակե	ին,
ոմանք արկեալ՝ ընդ հարկօք նո	յին.
Ոմանք իշխեն՝ յանձնէ ինք	նին.
ոմանք իշխեն՝ յահէ նո	յին.
Ոմանք յաղթօղք՝ եղեն յերկ	րին.
	ոմանք

ոմանք 'ի մէջ' Լեալ երկիւ
 Ոմանք 'ի փառս' վերամբար
 ոմանք 'ի ստոր' խոնարհե
 Ոմանք 'ի մէջ' վայելչու
 ըմպնք եղեն 'ի տխրու
 Ոմանք 'ի մէջ' երջանկու
 ոմանք 'ի ջար' ձախորդու
 Ոմանք խաղաղ 'ի հաշտու
 ոմանք անկեայ 'ի խռովու
 Ոմանք փարթամք 'ի հեշտու
 ոմանք թափուրք' յաղքատու
 Ոմանք ուրախ 'ի բարու
 ոմանք տխուր 'ի նեղու
 Ոմանք առողջ' յանախտու
 ոմանք տկարք 'ի խօթու
 Ոմանք հզօրք 'ի մէջ մարդ
 ոմանք նուազք 'ի զօրու
 Ոմանք 'ի գործ' արդարու
 ոմանք 'ի խոր' մոլորու
 Ոմանք փառօք' յոյժ պերճա
 ոմանք անշուք' տգեղա
 Ոմանք են հեզ' և համբե
 ոմանք մոլի' յոյժ բարկա
 Ոմանք խոնարհ' խաղաղա
 ոմանք հպարտ' յոյժ կռուճա

զին
 ճան
 ցան
 թեան
 թեան
 թեան
 թեան
 թեան
 թեան
 թեան
 թեան
 թեան
 թեան
 թեան
 թեան
 թեան
 թեան
 թեան
 կան
 թեան
 թեան
 ցան
 ցան
 բոջ
 ցօշ
 սեր
 սեր
 Ոմանք

Ոմանք զբօսնուն՝ ՚ի պարտի
 ոմանք յերկրի՝ գուր վաստա
 Ոմանք ՚ի գիր՝ յաստուճած կըր
 ոմանք արբեալք՝ ընդ քնով թըմ
 Ոմ հաճատոյ՝ բանիւ վար
 ոմն մոլի՝ մարմնով պըղ
 Ոմանք գովին՝ փառաւնո
 ոմանք բանիւ՝ յոյժ պարսա
 Ոմանք փարթամք՝ յոյժ լիա
 ոմանք կարօտք՝ չքաւնո
 Ոմանք նորոգ՝ յերկրի ծը
 ոմանք ելին՝ ՚ի մէնջ մե
 Մի՛ հաճատար՝ սուտ կենցա
 ՝մահն տիրէ՝ հանկարծ մար
 Աւաղ անձինս՝ չար եղկել
 թշուառացեալ՝ իմում հոգ
 Ջիւրդ կայցես՝ տեառն առա
 յաւուրն ասեղ՝ դատաստա
 Ընկալ զիս տէր՝ յոյս իմ բա
 թող զյանցանս՝ իմ վշտա

զին
 կին
 թին
 ըին
 ժեայ
 ճեալ
 ըեալ
 շեալ
 ըեալ
 ըեալ
 նեալ
 ոեալ
 ղոյս
 ոյս
 ւոյս
 ւոյս
 ջի
 նի
 ըի
 լի

Նորի՛ն ասո՛ր ոճը՛ն է երբ և ոգո՛րն է

Յիմար է այրն՝ որ յաշխար
 չ անցաւ որիս՝ յուսով քե
 ճնդ ունայնութիս՝ զուր վաստա
 մերէ՛ յաշխարհէս՝ ելքն եղի
 Աւետք ծաղկեալդ՝ զերթ պատա
 զուր դեգերիս՝ դու յաշխար
 Ո՛չ նշմարես՝ զօր քո վեր
 որ մերձ եղև՝ քո առա
 Բոտին եղեալդ՝ լի ամենայ
 ո՛չ յագեցար ընչիւք երկ
 Մի աշխատիր՝ յոյժ աւե
 զի մի նովին՝ չար քեզ հաս
 Ունայն է կեանքս՝ այս աշխար
 չ ունայնութի՛ միշտ եղի
 Այլ ջանացիր՝ վաղվաղա
 քեզ կատարել՝ զուխտ քո բա
 Ի իւսեալդ հոգւով՝ չ հոգս աշխար
 ո՛չ յագեցար՝ բնաւ՝ իմարմ
 Թէ քեզ տային՝ գանձք աշխար
 յոյժ ընդ ունայն՝ քեզ եղի
 Թէ գո՛հ լիցիս՝ իբու՛մ սրբ
 կալցես հանգիստ՝ դու յաշխար
 Բարւո՛ք է գո՛հ՝ լինիլ յերկ

Տի
 ըն
 կի
 ցի
 նի
 Տի
 ջե
 ջե
 նի
 ըն
 լի
 ցի
 Տի
 ցի
 կի
 ըն
 Տի
 նի
 Տի
 ցի
 տի
 Տի
 ըն
 բարե

բարեպաշտից՝ գործս համա
 իսկ թէ ես զուրկ՝ իբուժմարմ
 բայց դու զերծեալ՝ զբաղմանց երկ
 Հրաման վէհին՝ մինչ հասա
 մահն տիրէ՝ վաղվաղա
 Իւրաքանչիւր՝ յանձանց ան
 կեանք մարդկային՝ ի բայ բարձ
 Փառս մատո՛ք բուժարար
 մինչ՝ ի մարմնի՛ ես կենդա
 Նա որ ելցէ՛ գործով բա
 արքայութեն՝ արժանաս
 Բանքս այս յինէն՝ քեզ եղի
 Իբր՝ ի ժանգոյ՝ մաքուր ոս

բի
 նի
 բի
 նի
 կի
 տի
 ցի
 չի
 նի
 բի
 ցի
 ցի
 կի

Ս. ՆԵՐՍԷՍ ԵՆՈՐԱՆԻ

ԿՐԱԴԱՐԱՆ

Ս. ԱՆՈՆԱԿՐԵԿԻՅ ՎԱՅԷ

ՆՈՐ ԶԱՊԱ

ԽԱՌԻՆ

Խոստովանաւն արգարեալ անշին. զոր արար է
 քրիստոսնէս շերտարծել՝ քրիստոսն զգործէյեալ իշու
 Իսրէաէլ, և խոստովանել առաջի փայտնայն. որով
 և գործնէ զլուստնն յանցանայ Իսրէաէլ: Հանա
 քեալ՝ Յարաւնն Իսահակէանն ՚ի նոր ջաշայեցայ

աղանարեանց նաչեցելոյ:
 Եղայ ար, մեղայ ար, մեղայ ար,
 մեղայ ամենասք երբորդուք
 Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սք. մեղուցն
 եմ ար, խոստովանիմ առաջի ար, և սրբու
 Հոյ Թճածնին, և առաջի ամ սրբոյ, և ՚ի
 մ. ջ

մէջ սք եկղեցւոյս, և առաջի քո հայր սք,
զամ մեղս զոր գործեալ եմ: քանզի մեղայ,
խորհրդով բանիւ և գործով. կամայ և
յակամայ, գիտութիւն և անգիտութիւն, մեղայ
աստուծոյ:

Գլխովս մեղուցեալ եմ, հայր սք, հպար-
տութիւն ամբարատաւանութիւն, փառասիրութիւն
և կեղծանորութիւն. և իմտանելս յեկեղեցի
սք, լէ դէմ տաճարի խաչի անետարանի
և սքութիւն յերկիր ոչ պագի. և կամ թէ
երկիր պագի ոչ խոնարհութիւն և ջերմե-
ռանդութիւն. այլ և փքայայ լէ դէմ ան, և
ամ սքց նորին. և զամ պատուիրանս նորա
խոտեցի. երկբայեցայ յողորմութիւն նորին.
և յուսահատեցայ ՚ի թողութիւն մեղայ,
երեւցուցի զիս առաքինի, որ ոչ էի. պար-
ծեցայ թէ արարի ինչ բարի: որ ոչ էի արա-
րել փքայայ յաղօթս, ՚ի պահս, յարտատուս
և յողորմութիւնս. յորոյ դատարկ և ունայն
էի. ոչ հնազանդեցայ խրատուց հոգևոր
և մարմնաւոր տերանց ծնողաց ազգականաց
սիրելեաց և բարեկամաց իմոց. զոր պարտ
էի սիրով ընդունել. այլ բարկութիւն շար-
ժելով զգլուխս ՚ի վր նոցին: Արարի երես
սրաշտութիւն այլոց: զի այնու վնասել զնո-
սին

սին. ցանկացայ անպատէՏ 'ի վրէժխնդրո.
 Թի ընկերին, որով Տեղի զգառնութի
 Թիւնից իմոց 'ի վր նորին: Ստացայ զան.
 կարգ փառասիրութի, պատիւ և զմեծութի
 Տեշտացայ սուտ բանից և փառաց աշխար.
 Տի որով բարկացուցի զամբ բարձրեալն
 'ի վր իմ, մեղայ. ւայ.

Աջօքս մեղուցեալեմ, արատ հայելով է
 տես գեղեցիկ կերպարանայ այլոց, արանց
 և կանանց, կենդանեայ և անկենդան պատ.
 կերայ, նաև յոսկի յարծաթ. և յայլ ու.
 տելոց և ըմպելոց յիրս, և 'ի փառս աշխար.
 Տի որոց հայելս՝ ցանկացայ 'ի սրտի իմում
 ջեռան մարմին իմ և զօրացան յիս տա.
 փումն չար ցանկութե մեղայ իմոց. մեղայ
 աստուծոյ.

Ականջօքս մեղուցեալեմ, Տեշտացայ ամ
 չար բնից, զրուցատրուէց, առասպելաբա,
 նուէց, ստախօսուէց, բամբասանայ, շոգմո
 գութեց, բանասարկութեց և ամ չարութեց
 խոնարհեցուցանել զնա. իսկ յամային
 պատուիրանս, 'իսք գրոց. և յաւիտենական
 ընթերցմունս. 'ի պատարագի և 'ի ժամեր.
 գութե, յալօթս և 'ի պաշտամունս ւայ. և կամ
 'ի հոգևոր և 'ի մարմնաւոր ճնորայ խրա.
 տոց

տուցի զոր արարտ էի խոնր հեցուցանել խցի
 զնա ը դէմ նոցին. որով լցայ ամ չարութ
 և բազմադիմի ամբար շտութի մեղայ անց :
 Բերանովս մեղուցեալ եմ յակամայ ուտե-
 լով և ընկելով, խճեցի զորովայն իմ
 և յագեցայ արբեցութեամբ յիսարական
 գինեաւն, խնդրեցի և պատրաստեցի յոյժ
 անուշահամ խորտիկս, և զանազան կերա-
 կուրս, զանազան դեղօք, պէսպէս հա-
 մովք, և բազում ծախիւք, և յագեցայ
 ցանկութի գեր քան զչափն, նախ քան զճաշա-
 կելս և յետ նորին թարց օրհնութե և գոհա-
 նալոյ զտնէ անցի Ս.Ս. և ձանձրացայ ի մեջ
 եկեղէցւոյ և յարտաքոյ նորին՝ յաղօթս,
 ի պահս, ի ժամերգութիս և ի փառաբանու-
 թիս ամային: Ո՛չ աղօթեցի վն սիրելէց և
 թշնամեաց իմոց, և ո՛չ վն այլոց ամենեցուն.
 այլ հանապազ սուտ ասելով բամբասելով
 զրպարտելով լրբաբար ծիծաղելով, զճա-
 ճուկս այլոց յայտնելով և զբարիս նոցին
 չարաչար մեկնելով. կատակ և ծաղր առնե-
 լով զայլս, առ ի ամաչեցուցանել զնոսա
 առաջի այլոց, նաև ամ դատարկ և ունայն
 բանի սուտ և անպատեհ երդմնելով, և
 յերդումն տալով ի քն յամօ և յամ սքս
 նորին

նորին: Այլ և լրբաբար հայհոյելով
զհայր և զմայր, զհեռանոր և զմերձանոր,
զլնտանի և զօտարականս զհարուստ և
ուսմիկ, զազատ և զժառայօ զմեծ և զփոք,
և զայլ ամ ոք. մեղայ ասյ:

Լեզունան մեղուցեալ եմ, լեզուս սուր
յօրինելով ի դեմ ծնողաց, եղբրց, սիրե-
լնց և բարեկամաց իմոց զսիրտան խոցտե-
լով, սուտ ասելով, դատարկ և աղտեղի
խօսելով, բամբասելով, և վայրապար
հայհայելով, և թարց իմիք պատճառանայ
զանպարտան զրպարտելով մեղայ ասյ:

Ընդամբս մեղուցեալ եմ, ամ կերակրեց
և ըմպեցեաց, զանազան ծաղկանց և ամ
չար տեսակ հոտոտեցեաց մերձեմալով ի
նոսին. մեղայ ասյ:

Ձեռօքս մեղուցեալեմ, գողանալով կու-
ղուպտելով զրկելով հարկանելով սպա-
նանելով և ընդ գարշաձեղով յա-
փշտակեցի զինչս այլոց, զարկի զնոսա
ձեռամբ և գաւազանան, տալով նոցին
զհայհոյութիւնս առ ՚ի զայրացուցանելոյ
զսիրտս նոցին, գնացի ՚ի խաղս, և շահեցայ
խորամանկութե, ՚ի չափում, և ՚ի կշռոջ և
՚ի հաշունագրութես՝ աւելի առնելով և
պակաս

պահաս տալով. ի վաճառականութե կարգ
 գեալ զբաժնն և զմաքսն՝ ո՛չ ետու լը իրա-
 ճանց և արդարութե. յապաղեցայ Տատու-
 ցանեւ զպարտա իմում ծնողայ, և այլոց
 ամենեցուն, զոր յառաջագոյն խոստացեալ
 էի վճարել. այլ և ո՛չ ողորմելով յաղքատս,
 և ո՛չ գթալով ի տնանկս, ի քաղցեալս և ի
 ծարաւեալս, ի մերկս՝ և ի հիւանդս ի կա-
 պեալս և ի բանտարկեալս, և յայլ սոյն-
 պիսիս, այլ կտի և լրբաբար շօշափելով
 զայլս, գիրկս առեալ Տամբուրմամբ առ
 ի յորդորել զնս՝ ի մեղս, որով եղէ Տա-
 կառակ ամ պատու իրանայն այ մեղայ այս
 թտիւքս մեղուցել եմ, մշտապէս առ չար
 ճանապարհ ընթանալով, և յամ չարիս դի-
 մելով, և ո՛չ գնալով ի սք եկեղեցիս, և ո՛չ
 ծնրադրութք աղօթելով առ ամ. ո՛չ գնա-
 լով ի տես հիւանդայ, և ո՛չ ի տունս սգա-
 լորայ առ ի միսիթարել զնոսինս մեղայ այս
 Սրտովս մեղուցեալ եմ, ամբարտաւանու-
 թք, խորամանկութք, հեռ՝ նախաճճ՝
 բարկութիւն և զամ ոխ և կնճիւռն անիրա-
 ճութե ի սրտի իմում բարդելով. սիրտ իմ
 ո՛չ ուղղելով առ ամ այլ Տանապաղ զչարիս
 խորհելով, և լը կամայ չարին հետեւ-
 րով

լով. այլ և խոտորեցուցանելով զսիրտ իմ
 'ի պաղատանս անհաւանտից հեթանոսաց
 և հերձուճածողաց. և կամ գիւրանալով ես
 'ի կրօնս նոցին, որք են հակառակ քսի
 և հայհոյիչք անձուք նր. այլ և ներմուծու
 նելով 'ի սիրտ իմ զհայհոյութի և զթերու
 թի 'ի քս' յանձ, յեկեղեցի, և 'ի սք անձաճինն,
 և յայլ անսքս. և 'ի սք խորհուրդս մար
 մնոյ և արեան կենարարին, և կամ յայլ
 խորհուրդս սք եկեղեցւոյ. նախանձեցայ
 ես ը աջողութիս այլոյ, 'ի մեծութիս, 'ի
 հարստութիս, 'ի պօրութիս, 'ի գիտութիս,
 յարհեստս, և յայլ սոյնպիսիս. իսկ յուսա
 նիլս զգիտութի և զարհեստ եղև առ ի թ
 հպարտութե իմոյ. ուրախացայ անաջողու
 թե այլոյ. տրտմեցայ վս պակասելոյ մար
 մնաւոր ցանկութեցս, և վս մեռանելոյ
 մարմնաւոր ազգականացս. նոտայ 'ի սուգ
 տրտմութեան, և ոչ զգիտու մատուցի ա
 բարչին իմոյ, այլ ցանկացայ մեծութե
 հարստութե ոսկւոյ՝ արծաթոյ՝ հանդերձի
 կերտուճածոյ. և այլ մարմնաւոր ստացունա
 ծոյ. և փառաց աշխարհի մեղայնոյ.
 Հոգւովս մեղուցեալ եմ. խորամանկութե
 անզգամութե՝ յանդգնութե և երկչոտութե.

չըայլութբ և ժլատութբ գէխութբ և անի-
րաւութբ, չարահաւանութբ, յուսահատութբ
և թերամըտութբ. մեղայ այ.

Մտօքս մեղուցեալեմ, նենգութբ՝ ատե-
լութբ՝ խեթիւ՝ մախանօք՝ յաչախանօք՝
թուլութբ պոռնկական խորհրդովս,
արուական՝ իգական՝ անսնական՝ գրաստա-
կան՝ գազանական, իգիշերի և իտունընջեն
երազական գիջութբ, և յանըջական գարշ
ախտեղութբ. մեղայ այ.

Այլ և իմէջ եկեղէցւոյ, և ի ժամ աղօ-
թից իմոյ՝ միտք իմ ոչ ուղղելով առ անձ, ի
մայր նի, և առ ան սբս նորին, միշտ հետ
և ելով զբաղմանց Յի, և աշխատելով թե
կամս չարին. և ոչ երբեք հոգւոյս հետեւ
լով. այլ հանապազ զմարմնոյս չար կամքն
կատարելով մեղայ այ.

Կամօքս մեղուցեալեմ, միշտ և հանապազ
հեռնալով ի բարւոյն. կաման մերձեցայ ի
կամս սատանային, և յամ չարիս, ի գողութի,
ի պոռնկութի, ի սպանութի և յայլ ան տեսա-
կա չարութեց որք են հակառակ կամացն այ.
Նաև՝ ձանձրացայ յաղօթս՝ ի պահս՝ ի ժա-
մերգութիս՝ յողորմութիս, և յայլ ան առա-
քինութիս անձային. և ի գործս մարմնաւոր յու-
սումնս

սուսն՝ յարհեստս՝ իբաղաբախն և՛ ի բարոյս
 կան օգտակար տնտեսուհիս. և՛ ի տօնս տե-
 րունական յաւուրս կիւրակէից և՛ ի յիշ-
 տակս ամսրբոց ծուլացայ ընթանալ՝ իսք
 եկեղեցին աս. ձանձրացայ գործել զբարի-
 որոց պարտական իսկ էի հետեիլ. իմել
 եկեղեցւոյ և՛ ի ժամն աղօթից և յըն-
 թերցո՛ւածոց արարի դատարկախօսութի-
 որով և արգելի զայլս ՚ի ջերմեռանդուէ-
 ՚ի լսել զանուն տն մերոյ Յսի քի ոչ խոնար-
 հեցուցի զգլուխ իմ և ոչ երկիրպագի
 անո՛ւան նորին. ոչ ետու զպէտս կարօտե-
 լոց և ոչ գնացի ՚ի տես հիւանդաց ոչ փր-
 կեցի զգերեալսն և ոչ թաղեցի զմարմնս
 աղքատ մեռելոց ոչ խրատեցի զերկ-
 միտան և ոչ միսիթարեցի զտրտմեալսն ոչ
 ուղղեցի զմեղուցեալսն և ոչ ասեց ՚ի զվատ
 թարսն ոչ աղօթեցի վասն սիրելեաց իմոց
 և թշնամեաց և ոչ վս ամենեցուն. փոխա-
 րէն շնորհեալ բարեացն աս և մարդկան
 մոռացեալ հատուցի զչար. զաւուրս
 տէրունական ոչ պահեցի. եղէ պատճառ
 այլոց ևս գործել. զի ոչ երբէք ընթացայ
 է պատուհիրանաւն աս. մեղայ աս.
 Մարմնոյ ցանկուքս մեղուցել եմ հեշտու-

յոյ

ցայ կատարել խորհրդով՝ բանիւ և գործով
 'ի գողութի 'ի սպանութի 'ի պոռնկութի և
 'ի շուտի ցանկացայ լէ գեղ երեսայ այլոց
 որով և խոտորեցաւ սիրտ իմ՝ ջեռաւ
 մարմին իմ և զօրացաւ յիս տուփուսն չար
 ցանկութե մեղայ իմոց. որ և գարշապէս
 շօշափեցի զնս՝ գիրկս առեալ Տամբուր-
 մամբ խօսելով լէ նոսին զաղտեղի և զազ-
 րալի բանս առ 'ի յորդորել զնս՝ 'ի մեղս.
 ուստի լկտի կերպարանօք և անպատշաճ
 շաղաշարութբ խառնակեցայ լէ նոսին.
 այլ և ընկզմեցայ լէ դէմ բնութեան 'ի մեղս
 ստորով մէականին՝ լէ աշուճաց և լէ իգաց. լէ
 հաւատացելոց և յանհաւատից. զի ոչ ար-
 գարութբ անցի, և ոչ սրբութբ պահեցի
 զաւուրս տէրունական տօնից կիւրակէից
 քառասնորդայ պահոցն և յիշատակս ամ
 սբց այլ և անկանելով լէ երազական գի-
 ջութբ 'ի գիշերի և 'ի տուն ջեան 'ի սբ և
 յանսբ տեղիս յանցեայ լէ սաղմնանցութբ.
 որով և բարկացուցի զած բարձրեալն ի
 վր իմ. մեղայ այ:

Այլ և մեղուցել էմ եօթնեքին յանցնօք մա
 հացու մեղօքն, հպարտութբ և մասամբք նո
 ըին նախնձու և մասամբք նորին. բարկութբ
 և մասամբք նորին ծուլութբ և մասամբք նո-

ըին. ագահութի՛ք և մասամբք նորին. Արկա
 մոլութի՛ք և մասամբք նորին. Բըղջատն և
 չար ցանկութի՛ք և մասամբք նորին. մեղայայ
 Այլ և մեղուցեալ եմ ամ յօդուածով
 շինուածոյս և ամ անդամօք մարմնոյս եօթ
 նեքին զգայարանօքս. և վեցեքին շարժ
 մամբքս վերամբարձ ոտնահարութի՛ք և
 վայրաքարչ մեղկութի՛ք յաջ և յահեակ
 խոտորելով. առաջնոցն մեղանչելով. և
 վերջնոցն չար նշանակ գողով. այլ և հն
 գեքին զգայութի՛ք աչօքս՝ ի չարն հայելով
 ականջօքս՝ լսելով. բերանովս զվատթար
 խօսելով ընդամբս՝ ի չարն հոտորելով
 ձեռամբք և ոտիւքս՝ զըկելով և թ գործ
 ածելով և առ չարն դիմելով մեղայայ
 Այլ և մեղուցեալ եմ, ամ պատուիրանացն
 այ յանձնառելեացն և ՚ի հրաժարելեացն
 զի ո՛չ զյանձնառականն կատարեցիս և ո՛չ
 ՚ի հրաժարելեացն հեռացայ. զօրէնս ա
 ուի՛ և յօրինացն հեղգացայ. ՚ի կարգ
 քրիստոնէութի՛ն հրաւիրեցայ և գործովս
 անարժան գտայ, գիտելով զամ չարիս
 կամաւ կորացայ. և ՚ի գործոց բարեաց
 ես ինձէն հեռացայ. վայ է ինձ վայ է ինձ
 վայ է ինձ. զո՞րն ասեմ, կամ զո՞րն խոտոր
 վանիմ. զի անթիւ եմ յանցանք իմ. անասել

են անորէնու թէք իմ. աններելի են ցաւք
 իմ, և անբժ շկելի վէրք իմ, մեղայ այ.
 Ձի ՚ի ծննդենէ սուրբ աւագանին մինչև
 ցայսօր, ըստ որում մարդ եմ սխալական
 ՚ի մեղայ ծնեալ, և մշտապէս ՚ի մեղս շա-
 ղախեալ. անձնի շխան կամօք գործեցի զամ
 տեսակս չար մեղաց, թէ զմահացու և
 կամ զներելի մեղս. և կամ զայսոսիկ ամ
 որ խոստովան եղէ առաջի քո Տայր սբ,
 զոմանս խորհրդով՝ զոմանս բանիւ՝ և
 զոմանս գործով. և դիզեալ բարդեցի զնս
 ՚ի վր իմ, և ես ~~կայ~~ լե ծանր լծով և լե
 ծառայութիւնոցին:

Այլ գործեցի զանագան տեսակս մեղայ,
 զորս ոչ ինչ համարեցի ինձ մեղս, և ոչ պա-
 հեցի ՚իմտի իմումս, զի թէ այժմ խոստո-
 վան լինէի առաջի քո Տայր սբ. ուստի այս-
 պիսի ամ մեղօք մեղուցել եմ, և ամ չարե-
 օք լցեալ արդ՝ ստորջայեալ եմ ես յիմ չար
 մեղացս և ՚ի չար գործոցս, մեղայ այ.
 Տայր սբ զքեզ ունիմ միջնորդ հաշտուե
 և բարեխօս առ միածին որդին այ, զի
 ի շխանութիւն որ տուեալ է քեզ՝ ալ ձա-
 կեսցես զիս ՚ի կապից մեղայ իմոց, աղաչեմ
 զքեզ Տայր սբ թողութիւն շնորհեսցես
 զիս:

Աստի Տժի ուրեմութա, զո շարշարունայ քիտան
 Տերոյ Յո՛ւր Բո՛ւտ. 'ի Եման երեսնայ ուր ասէ: Զի
 ասէ՛մ յոչէն. ամ 12:

Հաւատեալ 'ի Յարութի ե Իտահանէան 'ի նոր շար
 շայեցաոյ աշահոարեանց իոչէցելոյ, 'ի Դասա Տար
 Տընայելոյ Եմանն ամ, Լ 'ի պատի. Եւ շոր նորա ասէ՛ն
 նեալ ուրեմոյ իտա՛րն Տարիա՛սա ամ 12:

ասաւոր և ասրսաիելի խոր
 Տուրդ մեծի ուրբաթու պա
 եքիս, Տողիսպատու՛մ Տրա
 շալ

չալի և հրաշագարդ մարգարէն երեմիան
 տեսեալ ՚ի հեռաստանէ հոգւոյ ակամբ.
 վնյ սարսափմամբ և դողալով, հիացմամբ
 և զարհուրելով. կական բարձել ՚ի դիմաց
 մօր տն մերոյ սբյ կուսին մարիամու անձա-
 ծին, ողբերգկան ձայնիւ գոչէ ասելով.
 ”Չեզ ասեմ, ձեզ ասեմ, անյաւնորք ճանա-
 սրարհայ, դարձարուք՝ հայեցարուք և
 տեսէք, թէ իցեն երբէք զաւր և զսաւոյս
 լեալ որ ՚ի վերայ իմ հասին:

Ո՛վ սարսափելի և զարհուրելի խորհուրդ
 ուրբաթու գիշերի մեծի պատեքիս:

Ո՛վ սքանչելահրաշ և զարմանատեսակ
 խորհուրդ հրաշալի աւուրս մեծի:

Ո՛վ ժամ սոսկալի և ժամանակ կսկծալի
 և ողբալի:

Ո՛վ ամենաչքնաղ և գեղեցկատիպ հարսդ
 հօրն երկնաւորի, բնակարան սբյ հոգւոյն
 այ, և մայր անարատ միածնի բանին այ,
 անձամայրդ մարիամ, զիա՛րդ կաս այսօր ՚ի
 սուգ տրտմութե տրտի:

Ո՛վ խորհրդաւոր խորան, և իմանալի
 տաճար երկնաւոր փեսային, և հոգեծին
 մայրդ մեր սբ եկեղեցի, զիա՛րդ կաս այ-
 սօր ՚ի սուգ տրտմութե մեծի. և ընդէ՛ր
 բարդ

քաղցրանուճագ ձայն քո լռեցել տեսանի
 Ուր են հրաշալի ձայնք օրհնութեցոյ որ
 յերեկոյեան ժամուն ուրախութեբ երգելի
 արդ՝ զիա՛րդ ՚ի քաղցրանուճագ օրհնութե
 երգոց դատարի: Ուր են ձայնք առաքե
 լոց և մարգարեից՝ զիա՛րդ լռեցան: Ուր
 է գեղեցիկ պատմութեանդ լուսեղէն
 զիա՛րդ խաւարեալ այսօր զգեցար ՚իսուգ
 տրտմութե: Ուր է ականակուռ և լուսե
 ղէն պսակդ անման, է՛ր սեւազգեստեալ
 նստիս այսօր ՚իսուգ դառնութե:

Արդ՝ լուսարուք ձայնի սքեյ եկեղեցոյ
 ով հաւատացեալք, թէ զինչ աղաղակե
 և որպիսի բարառնութեբ երգս յօրինե, լայ
 և ողբայ տրտմակից գոլով երկնաւոր
 փեսային իւրոյ, գոչե և աղաղակե բանա
 հիւսութես ասելով: տեսանեմ զի յերկին
 արեգակամբ և լուսնիւ և լուսախալ աս
 տեղօք զարդարեալ: եւ՛ երկիրս ամբա
 ռութե և վայելչութե լցեալ իսկ ստեղծող
 տր և արարիչ նոցին յարարածոցս անար
 գեալ և ՚ի մահ իաչի դատապարտեալ
 տեսանեմ արդ՝ եկեղեցիս ժողովրդով
 հանդիսացեալ և հոգեծինս զաւակօր
 լցեալ բայց Յս երկնաւոր փեսայն իմ: տր

և վարդապետն ձերն ՚ի ձէնջ ՚ի բայ հեռա-
 ցեալ: Այլարդ՝ զհարդ Լայից, և զորպիսի
 որբերգական երգս յօրինեցից այսօր ՚ի
 միջի ձերում: Այլ հոգեծին որդեակք
 իմ սիրելիք: յաւուր ծննդեան փեսային
 իմոյ՝ հրեշտակ յերկնից իջեալ երգէին,
 փառք ՚ի բարձունս այ: Այսօր անօրէն
 ժողովն հրեից, աղաղակէ ՚ի խաջ հան
 զդա: Յաւուր ծննդեան երկնաւոր փե-
 սային իմոյ՝ Թագաւորք եկեալ երկրպա-
 գութի մատուցանէին նմա: Այսօր ամենա
 չարն հերովդէս, զնա ծաղր առնէ. և
 անօրէնն պիղատոս, ՚ի վճիռ մահու դատա
 պարտէ: Յաւուր գալստեան ծաղկա-
 զարդին, ՚ի մտանել երկնաւոր փեսային
 իմոյ յերուսաղէմ, մանկունք եբրայեցւոյ
 ք առաջ ելեալ ձայնիւ երգէին նմա՝
 ովսաննայ օրհնութի ՚ի բարձունս, օրհնեալ
 որ գաս Թագաւորդ իսրայելի: Այսօր՝
 անօրէն ազգն հրեից զտրն փառայ անար-
 գանօք և չարչարանօք ամեն ՚ի գողգողայ
 ՚ի պատիժ. և ՚ի մահ խաջի: Արդ՝ որք յաւ-
 ուր ծաղկազարդին զնա Թագաւոր կոչէին:
 այսօր աղաղակեն չիք մեր Թագաւոր բայ
 ՚ի կայսերէ:

Այլարդ տեսանեմ զի ամէնօրհնեալսք
 անձաժինն մարիամ մայր փեսային իմոյ, մե-
 ծաւ մորմոքմամբ լայ և ողբայ, ոչ ոք ոչ
 զնա միսիթարեսցէ: տեսանեմ, զի տր և
 փրկիչն աշխարհի, մատնի յանօրէն աշ-
 կերտէն, ոչ ոք որ սաստեսցէ նմա:

Արդ ով հոգեծին մայրդ մեր սք եկե-
 ղեցի, դու որ այգ քան լաւ և ողբաս, այս
 ամէնօրհնեալսք անձաժինն մարիամ յոր-
 ժամ լուսիցէ, զչարչարոնս և զմահ միած-
 նի որդւոյն իւրոյ Յսի քսի, ո թէ զիարդ
 և ողբան անմիսիթար սրտիւ լայ և սուգ
 տրտմութեան զգենու: վս զի, անետեօք
 հրեշտակապետին գաբրիէլի զբանն ան-
 յղացաւ: ինն ամսեայ ժամանակաւ կրեայ
 զնա յիւրում արգանտի: կուսութք ծնաւ,
 սրբութք անոյց, ի վր սք բազկայն գրկեայ
 մաքուր սք կաթամբն զէմ մանուէլ զոր-
 դին իւր միածին դիեցոյց, մանաւանդ զի
 մի էր միածին անդրանիկ սքյ կուսին: Ը
 երգոյ երգոյն սողովմնի: "մի է աղանի իմ
 կատարեալ: մի է մօր իւրոյ՝ ընտրեալ
 ճնողին իւրոյ, վսյ արքայածինն սողովմնն
 ի դիմաց տիրամօրն երգէ ասելով:
 "Եւէք և տեսէք դստերք եհմի յարքայն
 սողով

սողովմանի զպսակն որով պսակէց զնա մայր
 իւր յաւուր փետայութե իւրոյ. և յաւուր
 ուրախութե որտինն: Արդ՝ ով հաւատա
 ցեալք. և հոգեծին ծնունդք մօրս մերոյ սք
 եկեղեցւոյ, արդարեւ՝ լալ և ողբալ ար
 ժանէ, ո՛չ միայն ՚ի մահ միածնի որդւոյն
 այլ Այլ յաւետ ողբալ ՚ի մեղս մեր, ՚զի վս
 մեր չարչարի, և վս մեր մեռանի, և նորին
 վիրօքն բժշկեցաք. ուր ասաց փրկիչն, "այլ
 լացեք ՚ի վր անձանց ձերոց: Ձի բանք մեր
 ո՛չ են առ այլ սքան այլ, և կամ առ այլ
 արարած ոք, այլ ՚ի վր չարչարանաց և մա
 հուան որդւոյն այլ, և արարչին անի, որ
 այսօր վս փրկութե օշխարհի, և վասն
 ապականեալ բնութես ադամեան, մարմնով
 բեւեռեցաւ ՚ի քառաթե սք խաչին ՚ի
 բարձրաւանդակն գողգոթայ, ՚ի տես համօ
 ղէն օշխարհի, և անժողովրդեան:
 Բանզի զահաւոր և սարսափելի խոր
 հուրդ կամաւոր չարչարանաց և կենդա
 նարար մահուանն քսի այ մերոյ, կանխա
 գոյն տեռեալ հոգեկիրքն, քի նահապետքն
 և մարգարէքն, վսյ սքան չացեալ զար
 հուրեցան, և յիւրաքանչիւր ժամանակս
 բարբառեցին վս նր. տի՛նա՛ վս սարսա
 փելի

փե լի չարչարանայ և մահո՛ւնն նր ճառե-
ցին, և անմխիթար ոգով լացին և ողբ-
ցին, բայց հոգևով բերկրեցան և ցնծայան
'ի փրկութիս իւրեանց:

"Նախ՝ չքնաղագեղն յաբէլ 'ի պատար-
գիլն իւրում յեղբարասպան կայենէ
նախահայրն մեր ադամ ետեռ հոգւոյ
ակամբ զխորհուրդ սպանման անսեղին
որդւոյն այ, յեղբարասպան ազգէն հրէից:
Սոյնպէս այսօր միածին որդին այ, չքնաղա-
տիպն Յն, երկրորդն յաբէլ որդիպեան
ադամայ սպանանի 'ի կայենասարա և յեղ-
բարասպան ազգէն հրէից, որով և փրկ-
կեաց և վերանորոգեաց ը մեղօք գրանել
և ապականեալ բնութիս ադամեան:

"Երկրորդ՝ նահապետն նոյ յօրինմամբ տա-
պանին ծանեալ զխորհուրդ փրկաւէտ խա-
չին, որով և փրկեցաւ ազգ մարդկան 'ի հա-
մաշխարհական մեղաց ջուրցն հեղեղատէ:
Սոյնպ այսօր միածին որդին այ, կազմեաց ըզ-
տապանն, քի զփրկագործ սք խաչն, և վերե-
լակաւն իւրով ազրեցոյց յանդնդապտոյտ
և 'ի խորասուզեալ բնութիս ադամեան:
Երրորդ՝ հայրն հաւատոյ և նախկին նշա-
ւակն աստուածաշտութեան նահապետն
մեր

մեր աբրահամ ետես զխոյին կախմամբն՝ ի նոյն լեառն գողգոթայ զկախումն խոյին երկնաւորի, որով իսահակ փրկեցաւ յօրինակ բնութես մերոյ: Սոյնպէս այսօր գառն ւայ, բարձօղ մեղացն աշխարհի Յս բարերար փրկի չն մեր կախեցաւ՝ ի ծառոյն սաբեկայ, այսէ՛ ի քառաթև սք խաչին, ի նոյն լեառն գողգոթայ, և մահո՛ւմբն իւրով արձակեաց զբնութիս ՚ի կապանաց նախահօրն մերոյ առամայ:

”Չորորդ ՚ի նոսին շառաւիղն Յակովբ, որ իսրայէլ կոչեցաւ յայ, ՚ի նոյն տեղին ետես զտեսիլն ասեղ և զարմանալի. սանդուխք եղեալ՝ երկրէ յերկինս, և տր ՚ի վր նր հաստատեալ. որ նշանակէր զսք խաչն, յորոյ վերայ պնտեցաւ տրն համայնից. զոր հիանալով ասաց, ասեղ իմն է տեղիս այս և զարմանալի: Սոյնպէս այսօր տանդուխքն յակոբայ՝ այսէ կենսատու սք խաչն կանդնեցաւ՝ ի լեառն գողգոթայ. և տրն համայնից միածին որդին ւայ մարդայեալն էմմանուէլ բեեռեցաւ՝ ի վր նր. որով արար իսաղաղութի երկնաւորաց և երկրաւորաց, հեռաւորաց և մերձաւորաց, հրեղինաց և հողեղինաց.” և եբարձ ՚ի միջոյ

զկրճիմն ցանգոյն, և արար զերկոսեան
 'իմի: Քանզի այսօր հրեշտակք յերկնից
 իջել յերկիր 'իպաշտօն և յերկրպագութի
 որդւոյն այ. և մարդիկք երկրէ յերկիրս
 ելեալ, ոպ ասաց փրկիչն ցաւազակն յա-
 ջակողմանս՝ այսօր է իս իցես 'ի դրախտին
 Հինգերորդ՝ ժողովուրդն իսրայելացոյ
 յանաթատի անդ, մինչ հարկանէին 'ի թիւնա-
 ճոր օձից հրամանաւ աննախամարգարէն
 մովսէս զօձ պղնձի բարձրացուցեալ 'ի վր
 ձողոյն շանակի. ամ օձահարք մերձենալով
 'ի նա բժշկէին 'ի վիրաց անտի: Սոյնպէս
 այսօր օձն պղնձի, անթոյնն և անխարդախն
 մարմնացեալ բանն ամ բարձրացաւ 'ի ձող
 խաչին, և մահուամբն իւրով՝ բժշկեաց 'ի
 թիւնից մահաբերին վիրաւորեալ և է
 մեղօք գրաւեալ բնութիւնս ադամնան:
 Այսօր՝ փրկիչն մեր պատառեաց խաչին
 իւրով զծովն մեղաց. և հեղձել սատակեց
 զիմանալին փարաւօն զվիշապն ապտամբ,
 և զանօրէնութի նր իջոյց 'ի վր, գազաթան
 նորին, և զանբիծ արեամբն իւրով՝ փրկեաց
 զժողովուրդս իւր, վերացուցանելով զնս
 'ի վերինն երուտաղէմ: Այսօր՝ ազատիչն
 մեր պատառեաց զվէմն անապատին. քի զա-
 նապա

նապատացեալն ՚ի մեղաց զանձային զիւր
 կողն. և կենդանարար արեամբն իւրով
 արբոյց զպատքեալ և զծարաւեալ ժողո-
 վուրդս իւր. այսօր՝ հաւն հաւալասան
 բարձրացեալ և տարածեալ զթեւ իւր ըն-
 կալեալ զմարդիկք ՚ի վրձ միջնողաց իւրոց,
 և հան զնս յերկինս ՚ի ժողովս անդրանկաց
 կատարելոց: Այսօր կեանքն երկնաւորաց
 և երկրաւորաց մերձեցաւ ՚ի մահ, զի զմա-
 հացեալքս վերածեցէ ՚ի կեանս: Այսօր
 երկնաւոր խաղաղութին փեայցայաւ հե-
 թանոսաց, և սրակեաց զնս մայր իւր յերու-
 սաղէմ, ոչ ահամբք պատուականօք, և կամ
 ընդելուզեալ մարգարտովք այլ փշովք և
 եղեգամբք. թքօք և կռփանօք, գանիւք և
 հայհոյաւք, և ազգի ազգի նախատանօք.
 զի զհարսնացեալսս՝ մուծցէ ՚ի հայրենի
 փառս և ՚ի լուսեղէն առ ազատն: Այսօր՝
 հովինն հոգևոր ել ՚ի խնդիր կորուսեալ
 հօտին. տալով զանձն իւր փոխանակ բազ-
 մաց, և եբարձ զվիրաւորեալն ՚ի վրձ ուսոց
 իւրոց, խնդալով ամ յերկինս ՚ի փառսն
 հայրենի. ասելով զօրացն երկնաւորաց,
 ուրախ լերուք չէ իս, զի գտի զոչխարն իմ
 կորուսեալ: Այսօր՝ զարմայան երկինք,
 սարսե

ասրսեցան սերովբէք, տեսանելով զի՞ն՝
 մարմնով եկեալ 'ի չարչարանս: Այսօր
 անըմբռնելին ըմբռնի, արձակօղն կապա-
 նայ' կապի. Այսօր' փառաւորեալն 'ի
 Տրեղինայ' անարգի 'ի Տրեկից' անպարսմ
 պարտաւորի. և անդատապարան' դատա-
 պարտի. Այսօր' գառն այ' 'ի քոյլոյ խա-
 ծատի, և ամենամեծն ամ' նո՛ւատայեալ
 խոնարհի մարմնով 'ի չարչարանս, և 'ի
 մահ խաչի: Այսօր' անտանջելին, տանջի և
 անչարչարելին չարչարի: Այսօր' անմահն
 զենանի, և կեանքն մարմնով մեռանի:
 Եւ արդ' այսօր զայս ամ, և առաւել բա՛ն
 զայս տեսեալ մարգարէիցն' սքանչայեալ
 զարհուրեցան և յիւրաքան չիւր ժամանակս
 բարբառեցին վս նր': Այ գրէ նախամար-
 գարէն մովսէս ահագին ձայնիւ առ խառա-
 սիրտ որդիսն իսրայելի ասելով՝ տեսանիցե՛ք
 զկեանս ձեր կախեալ առաջի աչաց ձերոյ
 և զարհուրեսցիք զցայգ և զցերեկ, և ո՛ր
 հաւատասցիք կենաց ձերոյ: Նոյնպէս և
 հայրն համբերութե՛ կենդանի նահատակի
 յոր ասէ, "մերձեցաւ 'ի մահ անձն նորա
 և կեանք նր' 'ի դժոխս: դարձեալ թէ, "Ա
 պատմեացէ յանդիման նր', զձանադարհ
 նոր

նորա. և զոր ինչ ինքն գործեաց՝ ով հա-
 տուսցէ նմա. զի ինքն՝ ի գերեզմանս գնացա
 ՚ի տապանի տըքնեցաւ. և բաղյւրացան նմա
 խիճք հեղեղատի: Եւ երջանիկն ՚ի ջոկս
 մարգարէից, քնար երգուն դաւիթ, գոչէ
 ՚ի դիմաց տն ասելով. "Ես ՚ի տանջանս
 պատրաստեմ, և ցաւքիմ յամ ժամ առաջի
 իմ են: Եւ դարձեալ չարչարեցայ և խո-
 նարհ եղէ յոյժ, զօրհանապազ տրտում
 գնայի, զի անձն իմ լի եղև չարչարանօք:
 "Եւ թէ ծակեցին զձեռս իմ և զոտս, և
 թուէցին զամ մարմինս. բաժանելով զհան
 դերձս իմ յիւրեանս, և առ պատմութեա-
 նաւս վիճակք արկին: Սոյնպէ և իմաստնա-
 ցեալն յայ սողովմոն, ներ շնչամբ հոգ-
 ւոյն, գրէ ՚ի դիմաց տիրասպան հրէիցն
 ասելով. թէ, "մահու խայտառակութե
 դատեսցուք, և անարգ մահունամբ սպան-
 ցուք զնա:

Սոյնպէս և կայծակնամարտուն ետայիտա,
 հրեղէն լեզուաւն յոյժ բարձրաձայն աղա
 զակէ ասելով. "տէ՛ր ո՛հ հաւատաց ՚ի լուր մեր,
 և բազուկ տն ո՛ւմ յայտնեցաւ. ո՛չ գոյր նր
 տեսիլ և ո՛չ վառք, այլ տեսիլ նր անարգ
 նուազեալ քան զամ որդւոց մարդկան: Նա
 ցմեղա

զմեղս մեր բառնայ, և վասն մեր չար-
 չարի ի չարչարանս նր՝ համարեցաք իբրև
 յայ՛ Նա վս մեր մեղաց վիրաւորեցաւ. և
 վիրօք նորին բժ չկեցաք՝ տր մատնեաց զնա
 առ մեղս մեր. և առ վշտին ո՛չ եբայ զբե-
 րան իւր. իբրև զոչխար ի սպանդ վարեցաւ.
 և առ աջի կտր չի անմուռն չ եկայ: Առ իս
 նար հուէ նր՝ դատաստան նորին բարձաւ
 և զազգատումն նր. ո՛ւ պատմեսցէ զի բառ-
 նին յերկրէ կեանք նորա. վասն անօրէ-
 նութե ժողովրդէն ի մահ վարեցաւ զի անօ-
 րէնութի ինչ ոչ գործեաց, և ո՛չ գտաւ նեն-
 գութի ի բերան նր: Ը անօրէնս համարե-
 ցաւ, զմեղս բազմաց վերացոյց. և վասն
 նոցին. ի մահ մատնեցաւ:

Սոյնպէս և մարգարէն երիմիաա գրէ ի
 դիմաց տն ասելով. "տր ծանն ինձ և ծա-
 նեայց. ես իբրև զգառն անմեղ ի սպանդ
 վարեցայ: Սոյնպէս և մարգարէն ասելով.
 վասն սոսկալի աւուրս գրէ ասելով. "Եւ-
 եղիցի յաւուր յայնմիկ մտցէ արեգակն ի
 միջօրէի. և խաւարեացի լոյս ի սուռէ, և
 դարձուցից ի սուգ զտօնս ձեր, և զան-
 երգս ձեր յողբա: Սոյնպէ և մարգարէն զո-
 քարիաս. ասէ. "Եւ եկեսցէ հասցէ տե-
 րանս:

ած, և եղիցի յաւուր յայնմիկ, ո՛չ ևս եղիցի
լոյս, և ցուրտ և պարզ, եղիցի օր մի, և
օրն այն յայտնի տն. յաւուր յայնմիկ բըղ-
խեացէ ջուր կենդանի յերուսաղէմ:

Սոյնպէս յայտնապէս գրէ ամբակում:
"տէր զլուր քո լուայ և երկեայ. հայեցայ
ի գործս քո և զարհուրհեցայ. ի մէջ եր-
կուց կենդանեաց ծանիցիս դու. ի մերձե-
նալ ամացն յայտնեսցիս և ի հասանիլ ժա-
մանակին երևեսցիս:

Այլարդ՝ կամեւով խօսիլ մեզ աստ զչար
չարանայն քսի համառօտաբար, զորմէ
գիտելի է: Առեալ Յսի զերկոտասանն,
մուտ ի սէրնատունն առ ի ուտել զգառն
զատկական: Նախ քան զընթրիսն խորհը-
գոյ՝ եղ զհանդերձս իւր, ախածեալ
զլենջակ իբրև զծառայ խոնարհել լուայ
զոտս աչակերտայն. իսկ այն անօրէն յու-
գային առաւել արտասու՛նօք, քան թէ ջրով
լուայ զոտս նորին: Ա՛յլ բարերար տր
մեր յս քսի, ո՛ր թէ ո՛րքան խոնարհեցար:
Ա՛յլ ամենամաքուր և անձային սք ձեռք,
տր և ստեղծող անի, որպէս խոնարհե-
ցար լուանալ զոտս արարածոց և աղքատ
ձկնորսաց, մանաւանդ այն անօրէն և նեն
գաւոր

գաւոր յուդային, որ զկնի սակաւոյ
 ունէր ընթանալ առ իմատնել Տրեկոյ զտր
 և զածոյ ամի լէ երեսուն արծաթի իսկ
 անօրէնն այն տեսանելով այնքան սասանել
 սէր և խոնարհութիւն քսի, ոչ սարջացաւ
 և ոչ կակղացոյց զքարացեալ սիրտ իւր
 դառնալ ՚ի չար ագահութիւն: Ով ծառայ
 չար և նենգաւորդ յուդա: Ով անօրէ
 ագահ մողորեալդ յիմարութբ. զինչ է
 երեսուն արծաթն այն, որով մատնեցար ՚ե
 կորուստն յաւիտենական: Ով անիծեալդ
 չար և նենգաւոր մի թէ կարօտ էիր սակաւ
 ինչ արծաթոյ, ոչ, էթէ ոչ ընկալեալ էիր
 զդեռն ագահութիւն յանձին քում. որով և մատ
 նեցեր զտր և զվարդապետն քո և զածոյ
 ամի, լէ երեսուն արծաթի: Արդ զինչ
 սասանից քեզ. ով գարշելի թշուառական
 չար և մողիդ յուդա, լաւ էր թէ ոչ էիր
 ծնել յաշխարհի, քան թէ ծնար՝ և չորսոր
 զիւրովին ՚ի կորուստն յաւիտենական:

Աստանօր գիտելի է ով Տաւառացեալդ
 զի յս բարերար փրկիչն մեր՝ նախ լուսայ է
 Տին օրինաց և մեղացն զմեզս մեր, և այս
 թէ սկսաւ բաշխել ցփրկագործ մարմն
 և զարիւնն իւր սբ Տաւառացեալոցս. Յետ
 լուս

լուանալոյ զուտս նոցին, էառ յն զՏադերձ
 իւր և բազմեցաւ. մինչ դեռ ուտէին ասէ
 ցնս յն, միոմն ՚ի ջէնջ մատնելոյ է զիս,
 և նոքա տրամեցան յոյժ. սկսան ասել ցտր՝
 անցնիւր յորոց, մի թէ ես իցեմ տր, ասէ
 ցնս յն, այնէ որ ում թացից ես զպատառն
 և տայ. թացեալ զպատառն ետ յուդայի
 ըսկարիովատայւոյն. յայնժամ եմուտ ՚ի նա
 սատանայ. Ասլա առեալ յնի Տայ, օրհնեց
 եբեկ և ետ աշակերտայն ասելով. առէք
 կերայք այսէ մարմին իմ. նոյնպէս առել
 բաժակ գոՏայաւ. արբ, և ետ աշակեր-
 տայն ասելով, արբէք ՚ի սմանէ ամենեքին
 այս է արիւն իմ նորոյ ուխտի, որ վն բազ-
 մայ հեղանի ՚ի թողութիւն մեղաց. Բայց
 աւասիկ ձեռն մատն չի իմոյ ք իս ՚ի սեղանս
 որդի մարդոյ երթայ ոն և գրեալ է, բայց
 վայ մարդոյն այնմիկ, յոյր ձեռն որդի մար-
 դոյ մատնեցի. լաւ էր թէ չէր ծնեալ
 մարդն այն յաշխարհի. Յայնժամ ասէ յն
 յյուդայ, երթ զոր ինչ առնելոյ ես արն
 լաղվակի և ել յուդա արտաքս վաղվա-
 ղակի և եր գիշեր.

Չկնի աւարտման ամենասք խորհրդոյ
 պատարագին. ՚ի վերնատանն, առեալ յնի
 զմետա

զմետաւանսն գնաց ՚ի լեառն ձիթենեաց
 ասելով յաշակերտսն ամէն ասեմ ձեզ յայ
 միկ գիշերի ամենեքին դուք գայթաղե
 լոցեք յինէն, ուր գրեալ է. "Հարից զՏո
 վիւն. և ցրուեացին ոչխարքն. Յայնժամ
 ասէ ցտէր պետրոս, թէպէտ ամենեքի
 գայթաղեացին ՚ի քէն սակայն ես ոչ գայ
 թագաղեցայց:" զի Էքեզ պատրաստ իմ
 բանտ և ՚իմահ. ասէ ցնա յն, "ամէն ասեմ
 քեզ պետրէ՛ յայսմիկ գիշերի մինչև
 իցէ հաւու խօսեալ երկիցս՝ դու երկու
 ուրասցիս զիս:" Ապա առեալ ընդ իւ
 յն զպետրոս զյակոբոս և զյովհաննէս
 սկսաւ տրամիլ և հոգալ զի ուր սոք
 զառաջինն անդ տեսին զփառս այլակեր
 սութէնորա ՚ի լեառն թափօրականս յոյն
 պէս պարտէր սոցա այսօր տեսանէ
 աստ զվիշտս և զտրամութիս նորին, զոր
 կրելոց էր վն ազգի մարդկան, և վն վի
 ղաւորեալ բնութիս ադամեան, եւ մատու
 ցեալ յնի յառաջ ՚ի քարընկէց մի անկէ
 ՚ի վերայ երեսաց իւրոց յերկիր, եկաց
 յաղօթս, և ասէ. աբբայ հայր ամինչ քեզ
 հնարաւոր է, անցն զբաժակս յինէն բա
 ոչ ուր ես կամիմ, այլ որպէս դու. Անկէ
 յերկիր

յերկիր, առ ՚ի բառնալ զանէծս ՚ի նմանէ :
 Անկաւ յերկիր, զի ընծայեսցէ զազգս
 մարդկան հօրն երկնաւորին. անկաւ յեր-
 կիր, զի բարձրէ զմեղս Տի. Աստանօր
 պարտէ գիտել. Թէ վն էր ՚ի պարտիզին
 սղօթեաց տէրն, և ոչ ՚ի տաճարին. քանզի
 նախկին ծնօղքն մեր ՚ի պարտիզի անդ գլո-
 րեցան, ոյր վն և քն տէրն մեր ՚ի պարտիզի
 անդ կամեցաւ. կանգնել զգլորեալսս. "Եւ
 հոսէին քրտունքն ՚ինքմանէ իբրև զկայ-
 լակս արեան, ուղ գրէ աւետարանի չն զու-
 կաս. Թէ երևեցաւ նմա հրեշտակ յերկ-
 ից՝ և զօրացուցանէր զնա. Աստանօր
 գիտելի է ով հաւատացեալք, Թէ զինչ
 էր երևումն հրեշտակին, և զինչ զօրա-
 ցուցանելոյն զնա. Յայնժամ մատուցեալ
 հրեշտակին հանդերձ բազմութեալ զօրաց
 երկնաւորաց, ունելով զբաժակն ՚ի ձեռին.
 անկեալ երկիրեագագ յսի, և ասէ :
 Ով ստեղծօղ և տէր անոթ անի. Թէ պէտ
 ամինչ հնարաւոր է ամենազօր անոթի,
 սակայն արդարութի և իրաւունս հաստա-
 տեալ է յաթողքո. ողորմա՛ս, որ ստեղ-
 ձեր մի՛ կորուսաներ. զգործս ձեռացքոյ
 մի՛ անտես առներ. արդարութեալ և իրա-
 ւամբ

Ըամբ քով՝ մատիւր՝ առ բաժակս, զոր ես
 քեզ հայր յարբումն. դու ես որ սահմանե-
 ցեր զայս ամ. աղաչեմ՝ մի՛ անցանե-
 զսահմանադրութե՛ք քով, աղաչեմ որդրման
 տէր, հայեաց՝ի բաժակս, զոր առաքեաց
 քեզ հայր քո, տեն զի ամ բազմութիւն
 զօրացս երկնաւորաց՝ սպասեն քեզ. զ
 արբցես զայս: տեն թէ որքան թշուառու
 լցեալ է աշխարհ ամ. հայրն երկնաւոր
 խռովեալ է յամ արարածոց իւրոց. և է
 ամ դասաւորուիս հրեշտակաց. յայնմ ժա-
 մանակէ. յորժամ բանսարկուն գտող եղև
 ամ չարեաց. անկաւ սաստիկ որոտմամբ, և
 տուտ նորա քարչեաց զերրորդ ման
 մերոյս դասաւորութեան, և յայնմ օրէ
 դարձոյց զերեսս իւր՝ի մէնջ. և եթէ դու
 ոչ էիր օգնեալ մեզ, վաղու ևս կորու-
 սեալ էաք, ոչ ծածկագիտիդ էսկէ յայտ
 նի: Տեն եթէ անցցէ բաժակս զայս՝ զոր
 առաքեաց քեզ հայր, դարձեալ ՚ի նոյն
 մեղս անկանին արարածք. և վայրապար լին
 մարմնանալ բանիդ այ: Ստեղծող տէր
 աղաչեմ անբ զբաժակդ. զոր ես քեզ
 հայր՝ զցանկալին քո, զոր նախ քան զլի-
 նին աշխարհի հաստատեցեր: Ասե
 ամ

անդ անի, արի՛ անյաղթելի Տզօր Թագա-
 շոր. տէր զօրութեց, և արբ զբաժակս,
 զոր ետ քեզ Տայր, որով լինցի խաղաղութի,
 ՚ի մէջ Տօր քո և մարդոյ. ՚ի մէջ Տրեշտա-
 կաց և մարդկան, ՚ի մէջ մարդոյ և մարդ-
 կան, արբ զբաժակս բարեգութ տր, որ
 լի է խաղաղութբ. քանզի ամ արարածք
 քեզ սպասեն, ուն թախանձանօք աղաչէին
 մեծ մարգարէքն մովսէս և եղիայ ՚ի լեառն
 Թափօրական. քանզի սպասեն բաժակիս
 ամ Տոգիք, զի արբամբ սովին ազատեսցես
 զամ գերեալն: Այլ արդ՝ արբ զսա, և
 սովին դատեա՛ զերկիր անդնդոց, որ կլին
 զամ մարգարէս, և զամ սուրբս. զի գու-
 ժառանգեսցես զամ Տեթանոսս. ուն խոս-
 տայալ քեզ Տայր քո, թէ՛ տայ քեզ զամ
 Տեթանոսս ՚ի ժառանգութի քեզ: Արդ՝
 այսպիսի աղերսանօք ամ բազմով զօրացն
 երկնաւորաց թէ՛ Տրեշտակին այնորիկ շրջա-
 պատեալ անկեալ յերկիր աղերս մատու-
 ցանէին, և երկիրպագանելով նմա՛ յօժա-
 բեցուցանէին զնա, զի արբցէ զբաժակն
 Տաշտութե ընդդէմ նախնւոյն ադամայ,
 որ արբեալէր զբաժակ բանասրկունին, որ
 լի էր խաղաղութբ և թշամութբ, վշտութբ
 և

և մահոճամբ. ուստի խուովեալ էր Տայր
 քո բարեգութ, որով և ո՛չ խօսէր լատա-
 ուապեալ ազգս մարդկան. մինչև ՚ի գալ
 քո ՚ի յորդանան, ապա հաշտեցաւ ասելով
 դա՛ է որդի իմ սիրելի, դա՛ է որ առնէ
 խաղաղութի՛ն յերկինս և յերկրի. դա՛ է որ
 զմիջնորմն ցանկոյն քակեաց. դա՛ է ժառան
 գութիս հօրս արբամբ բաժակին. Այս-
 պիսի աղերսանօք աղաչէին նմա ամ հրեշ-
 տակք այ՛, զօրացուցանելով զնա. Եւ կանխա-
 ճառ բանին մովսէսի. "Թէ զօրացուցեն
 զնա ամ հրեշտակք այ՛: Յայնժամ խոնար-
 հեցաւ տրն մեր, ընդունելով զաղերսանս
 երկնային զօրաց, որ ՚ի կողմանէ վիրաւո-
 ղեալ բնութես աղաչէին նմա վս արբամն
 բաժակին չարչարանաց: Որով և եբարձ
 յս ՚ի վերայ ուսոց իւրոց զճանրութի մեղաց
 մարդկան, անկեալ առաջի հօրն երկնա-
 չորի ասելով, հայր իմ, ահա ճանրութի
 մեղաց մարդկան բարձեալ ունիմ ՚ի յուս
 իմ, անկեալ կամ առաջի քո, ուն և կամիս
 արբից զբաժակս զայս չարչարանաց, տա-
 ղածելով ՚ի խաչինս մեռայց վս փրկութի
 մարդկան, միայն թէ զայսոսիկ մեղք մարդ-
 կան զնչնը սրբեպետս ՚ի մարդկային ազգէ
 Զորմէ

Չորմէ գրէ որբազան առաքեալն պողոս
 Թէ յորժամ հնազանդեսցի նմա ամ, յայն-
 ժամ և ինքն որդի հնազանդեսցի այնմ, որ
 հնազանդեսցոյց նմա զամ, զի եղիցի ամ ամ,
 յամենայնի:

Յետ աւարտման աղօթիցն ձայն ետ աչա-
 կերտաց իւրոց ասելով, արիք որդեակք իմ,
 բաւականէ որբան ննջեցիք, եկայք և
 առէք զվերջին օրհնութի իմ, զի յուրա
 ընկերն ձեր, ոչ թողու զձեզ հանգչիլ
 աստ, արիք և տեսէք թէ անմեղ գառնա,
 ուն անկանիմ ՚ի բերանս անողորմ գայլոց,
 ձայն տուեալ համբուրելով զնն ուրոյն,
 և ապա ՚ի բաց եկաց ՚ի նոցանէ, ետես զի
 գային գունդ զօրացն, և յուրա ուղղեորիչ
 նոցին, եւ լէ առաջ յուրայի մատն չին
 իւրոյ, յայնժամ չոգաւ յառաջ անօրէնն
 այն, անկեալ ՚ի գիրկըս համբուրեաց լրբա-
 բար զամային սք երեսն յսի, յորմէ սերով-
 բէք սարսէին մերձենալ ՚ի նա, և ասէ
 ողջ եր վարդապետ յայնժամ ասէ յս զյու-
 դա, ընկէր վս ո՛յր եկիր, համբուրելով
 մատնես զորդին ամ, Մինչև ցայժմ ըն-
 կեր էիր հրեշտակաց, արդ՛ ընդէ՛ր եղեր
 ընկեր սաստանայի, մինչև ցայժմ էիր առա-
 քեալ

քեալ, արդ՝ ընդէր դարձար յարբանեկոյ
 սատնայի. անուռնդ էր յուրայ որ թարգմանի
 գալ 'ի խոստովանութի, ընդէ՞ր այժմ եկի՞ր
 մատնութի: Յայնժամ գուռնդ զօրայն և սպա
 սաւորք քահանայապետիցն ձեռն արկեալ
 կալան զյս զանմեղ գառն և կապեցին
 յայնժամ ոմն 'ի ծառայից քահանայապետի
 մաղքոս անուճամբ զոր յառաջագոյն յանդոս
 մալուծութի բժշկեալ էր տրն 'ի սաճարին.
 մոռանալով զերախտիս նորին, ած ապտակ
 յերեսս յսի, տեսանելով առաքելոյն
 պետրոսի՝ չհանդուրժեալ զանզգամութի
 ապերախտին՝ եհար սրով և 'ի բաց հան
 զականջ նորին, ասէ զնա տր, դարձս զուր
 քո, զի պարտէ ընանիլ գրոց, և մատուցել
 բժշկեաց զուսկն նորին. ո՞հ աւճաղ հոգւոյ
 մերոց, ո՞վ հաւատացեալք, ո՞վ կարէ
 պատմել՝ և կամ չէ գրչաւ արկանել զան
 անցս չարչարանաց փրկչին մերոյ յսի քսի:
 Չոր կրեաց վս մեր ո՞ թէ զիա՞րդ գազանս
 բար արձակեցան 'ի վր անմեղ գառնին, այ
 և սկսան պատառուտել զսք և զանձայինն
 մարմին նր, ոմանք ապտակէին զսք երեսն
 ոմանք պիղծ բերանով թքնութիւն չէ սուրբ
 դէման, ոմանք փետտակէին զոսկէթել սք
 մօրուս

Թորոսն, և ոմանք կապէին զՏրաշագործ
 սք ձեռան, այնքան խառագոյն, մինչ զի ՚ի
 մատանց և ՚ի յընդանց տն կաթէին արիւն
 յորդառատ ուռոգանելով զերկիր: Ըստ
 երգոց երգոյն սողոմոնի. "Թէ ձեռք իմ
 կաթեցուցին զմուռս, և մատունք իմ լցան
 զմռսով. զայստսիկ տեսեալ աշակերտացն,
 Թողին զնա և փախեան: Ածին զինունորքն
 զյն կապեալ նախ առ աննայ, որ էր աներ
 կայիախայ քահանայայեանն, ապա առաքէց
 աննայ զյն կապեալ առ կայիախայ քահա-
 նայապետ, սա էր քահանայապետ տարւոյն,
 զոր խրատն ետ հրէից. "Թէ լա՛ն է առն
 միոյ մեռանիլ ՚ի վր ժողովրդեան, և մի
 ամ ազգս կորիցէ: Եւ երթային զհետ
 յնի պետրոս և յովհաննէս բացագոյն,
 մտել ՚իներքս ՚իգաւիթ քահանայապետին,
 աղջիկն որ դռնապաննէր՝ ասէ պետրոս,
 մի՞ թէ և դու յաշակերտաց առն իցես, և
 նա ասէ ո՛չ եմ. նոյնպէս և երկիցս ծա-
 ռայքն հարցին զնա ուրացա՛ն նա և ասէ՝
 չեմ ՚ի նոյանէ. վաղվաղակի հա՛ն խօսե-
 ցաւ. դարձա՛ն տր և հայեցա՛ն ՚ի պետրոս,
 յիշեաց պետրոս զբանն յնի, վաղվաղակի
 ել նա արտաքս՝ և ելաց դռնապէս:

Այլ արդ' ուր է այն մեծ հաւատարմութի
 քո, ո՞վ գլխաւորդ պատուական, վէմք
 անուանել պետրոս. զոր ասէիր պատրաստ
 եմ լէ քեզ երթալ 'ի բանտ և 'ի մահ, զի
 եղև քեզ, ո՞վ երանելի սրբազանդ մեծ,
 և անշարժելի վէմք պատուական, զի արդ
 դրդունեցար յաղջկանէն, ուրանալով զարն
 քո և զանձն անի. Ա՞վ երանելիդ պետրէ,
 զի արդ այդքան հեռագոյն շրջիս, փու
 թայի՛ր և ել լէ առաջ յնի, և սակաւ ինչ
 միսիթարեան զնա, և տես թէ որքան և
 զի արդ կայ 'ի մէջ մեծի տրտմութեան և
 չարչարանայ, և որպիսի դառն տանջանայ.
 Յայնժամ զինչ արդեօք, և կամ որպիսի
 բանասիւսութե՞ք երգս յօրինէր 'ի սրտի իւ
 րում, երանելին պետրոս, յայտնի՛ է ամե
 նեցուն. "Ձի լայր դառնապէս, ուր գրէ
 անետարանիչն մատթէոս. և ասէր այսպս
 Ձինչ արարից տէր և անդ իմ յն քնորով
 գտանել զթողութի՛ յանցանայ իմոց, ելել
 արտաքս անկեալ յերկիր լայր և ողբայր,
 բախէր զկուրծս, փետտէր զհերս ասե
 լով, վայ ինձ, զոր դաւանեցայ այ որդի
 այսօր զնա ուրացայ, վայ եղկեւոյս, զինչ
 արարից, որով և ընկալայ ինձ զյոյս
 միսիթա

Ասիթարութի: վայ տառապելոյ անձինս
 ուրացողի, զիւրդ ուրացայ զանն անի, և
 զիրկինն աշխարհի: Այլ արդ՝ առ ուլ
 դիմեցից և առ ո՛ աղաչեցից, առ ՚ի գտա-
 նել զթողութի յանցանայ իմոյ. խոնարհե-
 ցուցանէր զերեսս իւր յերկիր՝ լայր և ող-
 բայր ասելով. վայ ինձ, զինչ պատասխանի
 տայ ես եղբարց իմոյ. և կամ որպէս հայե-
 պայց ՚ի լուսադայլ սք երեսն մարիամու
 անձանի մօր տն իմոյ. և կամ զիւրդ ասա-
 ցից ցնա թէ՛ թարց մեծի ինչ պատճառնայ
 ուրացայ զորդին քո միածին, և զանն անի.
 Յաւէտ ևս պարտիմք մեք օրինակ ունելով
 մեզ զնա ինքն զվէմն պատուական զերանե-
 ին զպետրոս, որով և ՚ի ձեռն զղջման և
 ապաշխարուէ նորին, գտանել մեզ զ յոյ՛

թողութի յանցանայ մերոյ:
 Իսկ յորժամ անին զ յս ՚ի տուն քահանայա-
 վետին հարցանէր զնա վն աշակերտայն, և
 վն վարդապետուէ նորին. պատասխանել
 յսի՛ ես յայտնապէս խօսեցայ յձի, և ՚ի
 տաճարի անդ. հարց ցայնոսիկ ոյք լուանն.
 յայնժամ քահանայապետն և անձ ատեանն;
 ինդրէին սուտ վկայս վն յսի՛ և ոչ գտա-
 նէին. մատեան ապա երկու սուտ վկայք
 ասե

ասելով թէ՛ լուճաք զի սա ասէր, քակեց
 ես զտաճարն այ, և զերիս աւուրս շինե
 ցից զայն. ասէ քահանայապետն ցյս՝ շտա
 ինչ պատասխանի յս լուռ կայր դարձե
 կրկին է հարց քահանայապետն զ յս աս
 լով՝ երդմնեցուցանեմ զքեզ յս՝ կենդ
 նին, եթէ դու ես քնն որդի այ օրհնեց
 ասա մեզ զ ճշմարիտն: Պատասխանել յս
 դու ասացեր. բայց ասեմ ձեզ, տեսանիցե
 յայսմ՝ հետէ զորդի մարդոյ նստեալ
 աջմէ զօրուէ, և եկեալ լէ անպս երկնից
 Յայնժամ պատառեալ քահանայապետի
 զհանդերձս իւր, որով և պարտի իմանա
 զպատառումն կարգի և քահանայութեան
 ստոճերական օրինացն. ասէ քահանայն
 ևս պիտոյ էն մեզ վկայս, արդ՝ լուճաք մե
 զէն զհայհոյութի դորա. զինչ հաճոյ
 մեզ, ասելով նոցին թէ մահապարտ
 Յայնժամ սկսան ամբին թքանել յերե
 Յսի, ոմանք կուփէին, և ոմանք ապտակէ
 ծածկելով զերեսս նր, և ասէին. ասմար
 դիճահար և ՚ի պողոնկութի ծնեալ սո
 քս, և սուտ մարգարէ, մարգարէ
 մեզ՝ ո՞վ է որ եհարն զքեզ: Ո՞վ հիանա
 իտնար հուէ, Ո՞վ զարմանալի համբերու

ով գովելի հրեշտակաց, և սարսափելի
 մարդկան, որպէս թքեցար՝ և ուն անարգե-
 ցար. քայքայեալ կործանեցի տունն կայիա-
 փայ, որ ոչ ծանեալ զփրկիչն աշխարհի,
 և զԱճն ամի: Յայնժամ ետ քահանայա-
 պետն զՅս'ի ձեռս զինուորաց զի չարչա-
 րեսցեն զնա մինչև ցառաւօտն: Աւա՛ղ
 հոգւոյ մերոց՝ ով հաւատացեալք. թէ
 որքան անարգանօք չարչարեցին զտի՛ն մեր
 Յս ք.ս. ով կարէ պատմել զանպատմելին
 և իբրև այգ եղև խորհուրդ արարեալ
 ձերոց և քահանայից, վս սպանման Յսի
 սծին զնա՛ի վանայ կայիափայ յապարանս
 զիղատոսի դատաւորին: Եւ էր այգուց
 մատնեցին զՅս'ի ձեռս նր: Յայնժամ տե-
 սեալ անօրէնն յուդա, որ զուր մատնեաց
 զՅս՝ պարտաւորել զղջացաւ, և դարձոյց
 զարծաթսն առ քահանայապետն ասելով,
 մեղայ զի մատնեցի զարիւն զարդար, յուսա-
 հատեալ ՚ի թողութի մեղաց, ՚ի խեղդ ան-
 կեալ չոգաւ զիւրովին. որով և կորեաւ
 իսկ ՚ի յաւիտենական կորուստն: Առեալ
 զարծաթն քահանայից, ասեն՝ ոչ է արժան
 ունել զայդ ՚ի կորբան. զի են գինք արեան.
 Կը վս գնեցին նովաւ զագարագն բրտի-
 ՚ի

'ի գերեզման օտարաց, ուն գրէ մարգարէն
 "Առել զերեսուն արծաթին զգինս վաճա-
 ռելոյն, զոր առին յորդուոյն իսրայէլի:
 Այլ յորժամ եկաց Յս առաջի պիղա-
 տոսի դատաւորին, սկսան ծերք և քահա-
 նայք լէ ժողովրդովքն չարախօսել զՅս
 ասելով, թիւրէ զազգս, և արգելու տալ
 զհարկս կայսեր, և ասէ զանձնէն, թէ է
 Քսն օժեալ թագաւոր հրէից, Եհարց
 զնա պիղատոս դու ես թագաւորն հրէից:
 Ասէ ցնա Յս՝ դու ասացեր: Յայնժամ
 առաւել և սչարախօսել պնդէին զմանէ
 հրէայքն ասելով, թէ խռովէ զժողո-
 վուրդս, ուսուցանելով լէ ամ հրէաստան,
 սկսեալ 'ի գալիլիէ մինչև ցայս, և Յս
 լուռ կայր: Յորժամ լուաւ պիղատոս
 զՅսէ, թէ գալիլիացի է այրն՝ յիշխանուէ
 հերովդի, առաքեաց զնա առ հերովդէս,
 տեսեալ զՅս հերովդի, հարցանէր զնա
 բազում բանիւք և Յս պատասխանի ինչ ոչ
 ետ նմա: Յայնժամ հերովդէս և սարհա-
 մարհեաց զՅս հանդերձ զօրականօքն,
 այպն արարեալ, արկ զնովաւ սպիտակ
 հանդերձս, և դարձոյց զնա անդրէն առ
 պիղատոս, որով և եղէն բարեկամք նք լէ
 մի

միմեանս, զի յառաջագոյն թշնամիք էին
 միմեանց: ոսկ վս կորստեան մարդկան՝
 դեք միաբանին, սոյնպէս այսօր վս սպան-
 ման Յսի չարքս միաբանեցան, զի ՚իբաց
 սենեկ զտր և զփրկիչն ամ Ծի: Յայնժամ
 կոչեաց պիղատոս զքահանայապետս և
 զիշխանս Տրէից, ասելով զնս, ածիք մա-
 տուցիք ինձ զայրս զայս իբր զխուովե-
 ցուցիչ, արդ՝ դատեցի առաջի ձեր, ես
 վնաս ինչ մահու ոչ գտի ՚իսմա: նոյնպէս
 և Տերովդէս: Արդ՝ կամիք զի խրատեցից
 զդա և արձակեցից: Յայնժամ աղաղակել
 ամ բազմութիւն ասելով, բօրձ զդա, բօրձ
 զդա, եթէ արձակեսցես զդա չես բարե-
 կամ կայսեր, ասէ պիղատոս ես պատճառ
 վնասու ինչ ոչ գտանեմ ՚իսմա: Բայց սովո-
 թութի է ձեր, զի զմի ոք արձակել ձեզ
 ՚իտօմիս: Արդ՝ կամիք զի արձակեցից
 ձեզ զՅս զարքայն Տրէից: Աղաղակեալ
 ամենեցուն, մի՛ զդա, այլ զբարաբբայն,
 զի էր բարաբբայն այն աւագակ: Քանզի
 գիտաց պիղատոս, թէ առ նախանձու մատ-
 նեցին զյիսուս: Մինչ դեռ նստէր յա-
 տինին, առաքեաց առ նա կին իւր ասելով
 զի այ ինչ քո և առն արդարոյն այնօրիկ, զի
 բազում

բազում անցք անցին ընդիս այսօր յանուրջն
վս նր: Յայնժամ երիցս ասէ պիղատոս
յհրէայան ես մնառ ինչ մահու ոչ գտի ի
ամա արդ՝ Կո կամիք արձակեցից ձեզ
յերկուց աստի: դարձեալ աղաղակեն ամե,
նեքեան զբարաբբայն: ասէ պիղատոս, զի
արարից զՅս զանունսն ըն քս, ասեն ցնա
ամենեքեան խաչեսցի: տեսեալ պիղատոսի
թէ ոչ ինչ օգնէ, այլ առաւել ևս խռո-
վութի լինի, առեալ ջուր լուաց զձեռս
իւր առաջի ամենեցուն ասելով՝ քան լեմ
ես յարենէ առնդ արդարոյդ այդորիկի
դուք գիտեք, պատասխանեալ ամ ժողովո-
ղեանն ասելով՝ արիւն դորա՝ ի վր մեր, և
՝ ի վր որդւոց մերոց: Յայնժամ աս պիղա-
տոս արտաքս զՅս, կամելով հաճել
զմիտս նոցին, նոտաւ ՝ ի վր բեմին երուբ-
բաթն զատկի, ժամ երբ վեց երորոդ առա-
ւօտուն, արձակեաց նց զբարաբբայն, և
գան հարեալ զՅս, ետ ՝ ի ձեռս նց զի ՚ի
խաչ ելանիցէ: Առին զինունորքն զՅս,
տարեալ ՚ի ներքս ՚ի գաւիթն՝ ուր հրա-
պարակն էր, կոչեցին միանգամայն զամ
գունդն, մերկացուցանելով զՅս, ար-
կին զնովաւ քղամիտ կարմիր, և ծիրանի
իբրև

Իբրև զզգեստ արքայական, բողոքել պատկ
 'ի փշոյ եդին 'ի գլուխ նր, կատակէին
 զնա ասելով, ողջ եր Թագաւորդ Տրեկց,
 ծեծէին զգլուխն եղեգամբ, և Թքանէին
 լէ երեան, կապելով զնա մերկ 'ի վր քա-
 ղեղէն սեան մի, և յարեան 'ի վր նր ան-
 ողորմ զինուորքն, ունելով 'ի ձեռս իւ-
 ղեանց փշալի գաւազան երկաթայ գանիչ
 և խարազնեայ չուան, սկսան փոխ առ-
 փոխ ձաղել զտրն մեր Յս Բս. ով
 արեան արբու գազանք, ով անողորմ և
 քարասիրտ ազգ նայեցարուք և տեսէք 'իսք
 մարմնոյ տն Յսին, ոչ ևս տեսանի այլ
 առ ողջ ինչ տեղի, դեռ ևս ոչ դագարիք,
 և ոչ զովանայք 'ի ձաղելոյ և յապտակե-
 լոյ զտէր և զանձն անի: Ով զարմանալի
 խոնարհութի, ով Տիանալի Տամբերուի.
 ով անձառելի մարդասիրութի Բսի այ
 մերոյ: Չի որվ Տետե Բս փրկիչն մեզ
 եկեալ եր Տաստատել զնոր Թագաւոր-
 ութի, վայ Թոյլ ետ կամաւ իւրով, զի
 ինքեան սրագոյն փշով պտակեսցեն, ցու-
 ցանելով Թէ' ով ոք ցանկալ կամիցի, այս
 նոր Թագաւորութի, այսինքն երկնից ար-
 քայութի. 'ի կեանս յայս պարտի չարչարա-
 նայ

նայ և նախատանայ համբերել որով ար-
 ժանանալ և ընդունել զփառս արքայու-
 երկնից: Քանզի արար տրն մեր Յս Բս.
 Ղբարեղէն սիւնն՝ իւր աթոռ, զամէնօրհ-
 նեալ մարմինն՝ մագաղաթ. զանապակեմ
 արիւնն՝ թանաք, և եղէզն՝ գրիչ. որով և
 գրեաց նոր և զարմանլի մուրհակ. քի գրե-
 լով զհեթանոսս յորդեգրութիւն Տօրն
 երկնաւորի, ջնջելով զհրէայնն ի դաւ-
 րութենէն կենաց. գրեաց զմեզ ի գերս-
 անդրանկացն կատարելոց, և զհրէայնն
 եղծեաց ի գլոյն կենաց: Քանզի կրեաց
 Յս զչարչարանս ընդ անդամոց, զամէն-
 օրհնեալ գլուխն՝ փշով պսակեալ. սար-
 սափելի սքեռեան՝ յապտակայ ուռուցեալ
 ի լուսափայլ աչացն՝ արեան արտառու
 թափեալ, մեղրածորան շրթունքն, որով
 վարդսն տէր զբանն կենաց հաւատացելոց
 ցամաքեալ և պապակեալ, և ձեռք նորա
 չունանաւ պինտ կապեալ, և զամ մարմինն
 վիրաւորեալ և արեամբ թաթաւեալ, ը-
 դաւթայ, թէ. "անձն իմ լի՛ եղև չարչա-
 րանօք. և կամ ընդ եսայեայ." յոտից մինչև
 ցգլուխ չիք ի նմա առողջութի: Զսրմե-
 վկայէ ի հոգեկիր բանի իւրում սքեռ գրի-
 գոր

դոր նարեկացի, ասելով թէ. "կայիր յա-
տենի բում ստեղծուածոյն՝ իմովս կեր-
պիւն. ո՛չ խօսեցար՝ տունիչդ բանի. ո՛չ
բարբառեցար հաստիչդ լեզուի. ո՛չ ՚ի
կայելն ղիմադարձեցար, ո՛չ ՚ի թքնուլն
թշնամանեցեր. և ո՛չ ընդ կռիւելն՝ երես
փոխեցեր. հանին արտաքս իբր զող-
ջակեզ, կայեցին իբրև զխոյն սաբեկայ-
տարածեցին ՚իսեղան խաչին՝ իբր զպա-
տարագ. բեւեռեցին ուր չարագործ և այլն
Սոյնպէս սքն ներսէս շնորհալի, մեծաւ
զարմայմամբ երգէ ասելով. "ի ծունր
իջեալ կատակէին, զգլուխն եղեգամբ հար-
կանէին. պսակ ՚իփշոյ բոլորէին, զփուշ
մեղայ՝ ըն բարձողին.՝

Ապա բառնալով ՚ի վր ուսոյ նր զփայտ
խաչին, և վարէին ՚իմահ խաչի: Ա՛թէ որ-
քան պարտէ հաւատապելոցս ստանսօք զո-
րեան արտասաւս կաթեցուցանել յաչաց
մերոյ, և տեսանել սրտի մտօք զսիրելի
փեսայն և զնորս պսակ թագաւորն զԲԻՍ-
արկեալ չունան զպարանոցաւն, պսակ
փշեղէն ՚ի գլուխն, զծանր խաչարիայան ՚ի
վր ուսոյն կայեալ ձեռօք, և բոկ ոտիւք
և ան մարմինն արեամբ թաթաւեալ վա-
րէին

րէին 'ի գողգողայ: Յիրաւի տեսանի ան
 նորն իսահակ, ոչ որդին արահամու և
 սարրայի, այլ որդին այլ և միածին զան
 սբյ կուսին մարիամու Աճառնի, բարձեալ
 'ի վր ուսոց իւրոց զվայտ խաչին՝ վարի
 գողգողայ զի պատարագեսցի վն փրկու
 ճի եւ 'ի վարիւն 'ի ճանապարհին, ոմանք
 ապտակէին. ոմանք թքանէին ոմանք նա
 խատէին, և ոմանք ծաղր առնէին. թախե
 լով հող 'ի գլուխ նորա. 'ի սաստկութենէ
 գանելոյն և 'ի ծանրութի խաչափայտին
 յանկարծակի տրն մեր Յս Բս ուշաթա
 փեալ անկաւ յերկիր ուղ զմեռեալ: Յայ
 ժամ ժողովեցան 'ի վերայնր անօրէն ազգն
 հրէից ոչ թէ խնայելին և կամէին զտրն
 ոչ. այլ կասկած արարեալ չիցէ թէ նախ
 քան զկենդանւոյն բարձրացուցանելոյնր
 'ի խաչ մեռանիցի որով և ինքեանք ոչ
 զուլասցին յեռացմանէ արեան սրտից իւ
 րեանց: Այ կալան պահակ խաչափայտի
 տն զոմն սիմոն կիւրենացի զի բարձր
 զխաչափայտ նորին. քանզի նա յօդուածք
 մարմնոյն Յսի խախտեալ և նոճազեալ
 էին 'ի ճաղանայ անտի. ուստի տրն մեր ոչ
 կարէր կանգնիլ յոտին. անճարակ լեալ
 գոչեաց

գոչեաց ուն զառիւծ և մուրն չեաց երբև
զկարիւն առիւծու ձայն տունեալ առ
սիրելի մայրն իւր սք անսածին ասելով այսպէս

Ուրեւս մայր իմ՝ յոյժ նազէ
եկ տես զորդիդ՝ քո խղճա
Ուր ես մայր իմ՝ սք տիրու
եկ կուսածինդ՝ կալ ՚ի գրբ
Ուր ես մայր իմ՝ յոյժ ցանկա
զիւրդ Թողուս՝ զիս վշտա
Չմեռն էանց՝ վարդ բողբո
՚ի մէջ փշոց՝ պայծառ փայ
եկ ժողովեա ՚ի փշոց աս
պսակ գլխոյդ՝ զարմանա
Գու մորենի՝ անկիզէ
զիս տոչորեա՝ վիրացս աս
Չկուսածին՝ քոյդ միած
մարմնոյս՝ եքեն՝ զոր ես ա
Արի՝ մայր իմ՝ ով նազէ
բեր համբուրեմ՝ զստինսդ բա
Ահա պետրոս նստեալ հե
ոչ ճանաչէ՝ զիս յաշխար
Մքն յովհաննէս՝ ՚ի խոր խո
մինչ նշմարէ՝ զվախճան բա
Արդ եկ՝ մայր իմ՝ սք աղաւ

Լի
Լի
Տի
Կի
Լի
Լի
Չի
Լի
տի
Լի
Լի
տի
Նի
ուի
Լի
Ըի
ուի
Տի
ցի
Նի
Նի
տես

տես՝ չարչարանս՝ քոյդ միած
Տես՝ թէ զիարդ՝ քոյդ սիրե
'ի չար գայլոյ՝ խածատես

Արդ՝ հայեցել տրն մեր Յս Գս շուր
զիւրե ամենեին ոչ ոք եգիտ օգնել ին
քեան. զողայր թաւալմամբ՝ ի մէջ ծովաս
րասարեան իւրոյ, ոչ ոք օգնէր նմա
Այսոցիկ ամենեցուն չէր ինչ տեղեակ
ամենօրհնեալ սբ Ածածրնն մարիամ. այլ
աղօթէր անհոգ՝ ի տան իւրում. կային անգ
բազում հաւատապեալք տեսանելով զչար
չարանս Յսի. գիտէին զի չէր ինչ տե
ղեակ չարչարանաց նր մայր նորին. Աղա
ղակէին սրտի մտօք առ հրեշտակապետ
գաբրիէլ ասելով. Ա՛յլ գաբրիէլ գու ոչ
ծանօթես սբյ կուսին երթ պատմեա՛ նմ
զչարչարանս որդւոյն իւրոյ միածնի. Պ
տասխանեալ գաբրիէլ. քա՛ն լիցի ինձ թ
ես պատմեցից նմա, զի ես ետու նմ
զաւետիս ուրախութե՛ր, այժմ ոչ կարե
տալ նմա գուժ տրամուռե. գուցէ լուեա
մեռանիցի. Ա՛յլ մարիամ մագդաղեան
դու երթ պատմեա՛ նմա զչարչարանս որ
ւոյն իւրոյ միածնի. Պատասխանէ կանայ
թու լասիրտք գոլով՝ ոչ կարեն տալ զլ

տրամուկէ. Ո՛վ անետարանի չդ յովհաննէս,
դու երթ պատմեա՛ տիրամօրն զչարչարանս
օրդւոյն իւրոյ Յնի. Յայնժամ սլացաւ առ-
նա անետարանի չն յովհաննէս մեծաւ գոչ-
մամբ և արտասուէալից աչօք և լալագին դի-
մօք՝ եբայ զբերան իւր ստելով այսպէս .

Ո՛վ սրբուհի կոյս՝ մայր ողորմու թեան .	
ո՛վ տիրամայրդ սք՝	Տրե շտակ մարմնականս
Ո՛վ սերուլէէ երկնից՝ գեղեցիկդ աննրման	
ո՛վ թագուհի վերին՝ տէրունեան կայան .	
Ո՛վ Աճատունի բոյս՝ դրախտ եդեմականս	
ո՛վ յոյս ապաւնէն՝ քաւարան մարդ	կան .
Ո՛վ արև լուսատու՝ լոյս արփիա	կանս
ո՛վ արուսեակդ սք՝ աատղ առաւօտեան .	
Ո՛ւր է սիրելի՛ որդիդ միա	ծինս
ուր է անդրանիկ՛ քոյդ Աճ որ	դին .
Ո՛ւր է էմմանուէլ՛ Աճն երկնայ	ինս
ուր է վարդապետ՛ տրն մեր վե	րին .
Ուր է լուսատու՛ լոյս աչաց քոյ	ինս
ուր է ցնծութի՛ մաքուր քում սրբ	տին .
Ուր է լուսախայլ՛ արև քո որ	դինս
ուր է անդրանիկ՛ որդիդ միա	ծին .

ՄԼ արդ՝ ծանիր մայր տն իմոյ կալեալ
զնա Տրեից, դանիւք և չարչարանօք տանին

զնա՝ ի գողգողայ բարձրացուցանել իման
 խաչի։ Արդ՝ փութան և հասին առ նա, ով
 տիրամայր, գուցէ մինչ՝ ի հասանիլդ՝ մե-
 ուեալ ունիցիս զնա։ Իբրև լուաւ սրբուհի
 կոյսն զբանս զայս իբերանոյ յովհաննու,
 իսկոյն ցանեցան սիրտնք և լքեալ թուա-
 ցան ամ զգայական զօրութիքն յազդեցու-
 թիս։ Գոուաց ուր զամպ գոչեաց իբրև զա-
 ուիւծ։ Խուովեցան ուր զծով։ գալարեցան
 աղիք նորա իբր զմագաղաթ։ ցանեցան
 լեարդն՝ ուր ի նետէ հարեալ մթացան
 աչքն՝ ուր զմէգ գաղեցան ոգիքն՝ իբրև զ
 տապալցեալ ուժագանաց եղև իբր զթաւ-
 կացել, անկան յերկիր՝ ուր զմեռել։ Յայն
 ժամ աղաղակէ աւատարանիչն յովհան-
 նէս ասելով. ով մարիամանք փութով հա-
 սէք և օգնեցէք մօր ան իմոյ։ Յայնժամ
 հասին նորա և կալեալ յարուցին զտիրա-
 մայրն. ել նա ադտաքս ջրջելով ի հրա-
 պարակս ոչ գտանէր նա զուրդին իւր միա-
 ծին. ասէր թ երգոց երգոյն սողմանի.
 "Խնդրեցի զնա և ոչ գտի. կոչեցի զնա
 և ոչ ետ ինձ ձայն. վայ գոչէր առ ամ
 արարածս ասելով. "Ձեզ ասեմ՝ ձեզ ասեմ
 անցան որք ճանապարհաց, դարձարուք
 հայեցա

Հայեցարուք և տեսէք թէ իցեն երբեք
 ցաւք լը ցաւոցս լեալ որ ի վր իմ հասին
 Սատանոց տիրամայրն մեր սբ Ածածին
 նման ձագակորոյս աղաւնոյ շրջելով ի
 հրապարակս լայս և ողբայր բախելով
 զկուրծան, որոնէր զիւր միածինն. և եթէ
 մարիամանքն մխիթարէին զնա, ոչ ընդու-
 նէր յանձին. Բանգի ասէր միամօր է՝ որ
 մեռանի. լոյս աչաց է՝ որ խաւարի. ան-
 թառամելի ծաղիկ է՝ որ թառամի. Թռ-
 չուն է՝ որ վերանայ, կեանք է՝ որ մահա-
 նայ. տապանակ Ածային է՝ որ գերի վարի.
 բուրվառ սոկեղէն է՝ որ խորտակի. ան-
 մահ է՝ որոյ կեանքն բառնի. Ձի անդ-
 բանիկ և միածին որդին իւր, որ եր սիրելի
 իմ հաւատացելոյ. ասան վարի իման, և
 բարձեալ լինի կեանք նորին. Ա՛հ թէ որ
 չափ պարտ է հաւատացելոցս յայտնիկ
 քիչերի լալ և ողբալ. կոծիլ և արտմիլ
 և սուգ զգենուլ ի վր բարեբար փոկչին
 մերոյ Յսի Բսի, ոչ թէ միակ և եզակի
 կերպիւ՛ զչարչարանս կրեաց, այլ զանա-
 զան և բազմադիմի եղանակաւ, զի երթալն
 ի ճանապարհին՝ տրն մեր Յս Բս ա-
 ղեամբն իւրով ներկէր զճանապարհն, և
մայր

մայր նր սք Աճածինն, եբբև զգառնակո-
րոյս ոչխար՝ որոնէր զանմեղ գառն իւր
զՅս, ողբս յօրինէլ գողէր ասելով այսպէս :

Ուրես որդեակ՝ իմ սիրե
որ փայլէի ք՝ նման վար
Ուր ես քաղցրեկ՝ միակ որ
որ նմանիս՝ լուսոյ երկ
Ուր ես անմեղ՝ տատրակ բա
որ ես հոգւոյս՝ յոյժ սիրե
Ա՛հ իմ որդեակ՝ սք աղաւ
զճայն քո արա՝ ինձ լսե
Ով մարեամանք՝ քորք սիրե
յուցէք զուրդիս՝ դուք ինձ յերկ

լի
դի
դի
նի
րի
լի
նի
լի
լի
րի

Այսպիսի լալով և կոծալով շրջեր տե-
րամայրն՝ ի հրապարակս քաղաքին՝ ինդրէր
զմիածին որդին իւր սիրելի, և ոչ գտա-
նէր. հարցանէր ցայնոսիկ՝ որոյ տեսեալ
էին զՅս՝ ի նորքոյ ծանր խաչափայտին.
ասելով այսպէս :

Երգմնեցուցանեմ զճեղ դատերք եհմի
եթէ տեսիք զսիրելի որդին իմ՝ ասայի
ինձ, զի ես մեռանիմ՝ իսէր նորին : Ք
տառիսանելնոցին ասելով. Ով գեղեցիկ
ի կանայս՝ որպիսի ոք էր, և զի՛ւրդ շորդ

քո սիրելի, պատմեա՛ մեզ զորմէ և տուր
զնշան նորին: Ապա սկսաւ պատմել նց
տիրամայրն զնշան որդւոյն իւրոյ ասելով
այսպէս: "Սիրելի որդին իմ կարմիր է և
սպիտակ, ընտրեալ ՚ի բիւրոյ գլուխ նր
կեփաղեայ, աչք նր իբրև զաղաւնոյ,
լուսայեալ կաթամբ. ծնօտք նր իբրև տաշ-
տրա խնկոյ, բիւրեալ զանուշահոտութբ,
չրթունք նր իբրև զշարս մարգարտայ,
ձեռք նր ճախարակեայք ոսկեղէնք, կո-
րոզ նր ՚ի քաղցրութբ, և ամենեին ցան-
կալի: Այն է իմ միածին՝ սիրելի որդին,
որարիչ և տր՝ զԱճն երկնային: Չի գե-
ղեցիկ է տեսլեամբ քան զամ որդիս մարդ-
կան: Յայնժամ պատասխանի ետուն նոքա
ասելով: Ով գեղեցիկդ ՚ի կանայս՝ ուրեմն
մի՛ ինչ աշխատ լինիք, զի ո՛չ օք ունիս գտա-
նելայդպիսի կերպարանօք: զինա՛ զոր տե-
սաք մեզ ածիլն ՚ի գողգողայ, զորոյ զնշանն
ամենեին ՚ի հակառակն. զի ասես թէ կար-
միր է, տեսաք մեզ ՚ի հարկանելոյն կապ-
տայեալ երկնից գունոյ նմանեալ: զգլուխ
որին՝ փշով պսակեալ. զաչսն՝ արեամբ
թեալ երեսն՝ դեղնեալ, և արեամբ ճալգա
թեալ: ատամունքն թափեալ: ձեռքն ցա-
ւօք

Շօք լցեալ և պինդ ՚ի յետուստ կայեալ
 և տեսիլ նորա անարգ նոճազեալ քան
 զամ որդուց մարդկան։ Յորժամ լուս
 զբանս զայս սք Աճածինն մարիամ, իսկոյն
 նոճաղեցաւ սիրտն, և զարկաւ զգետնի
 լալով և ողբալով վայ կարդայր անձին իւ
 ղում ասելով այսպէս։

Վայ յարգանտիս՝ որ ծնայ զոր
 վայ իմ ասեանցս՝ որ դիեցու
 Վայ իմ աչացս՝ զքեզ որ տե
 վայ ականջացս՝ զոր լսէ

Վայ բերանոյս՝ համբուրէ

վայ իմ լեզուիս՝ մինչ խօսէ

Վայ իմ բազկացս՝ զքեզ որ բար

վայ և եղուկ՝ մօրս վշտա

Վայ և եղուկ ինձ՝ ով որդեակ իմ սիրելի

ո՛ թէ զինչ աւուր հանդիպեցայ։

Երանի՛ եր օրն այն՝ որ ՚ի Թափորական

լերինն՝ իբրև զարեգակն պայծառ փայ

լէիւ։ և եկեղեցի սք ուրախութք աւե

տէր ինձ ասելով, ուրախացի՛ր պսակ կու

սից՝ այսօր որդին քո փայլեաց ՚ի փառ

Աստուածութե՛, Երանի՛ եր օրն այն, մինչ

աւետիս բերէին ինձ, թէ որդին քո այ

գե
 ցե
 սի
 ի
 ի
 ի
 ձի
 լի
 լի
 սո

սօր՝ զհիւանդս բժշկեաց, զկոյրս լուսանո
 րեաց, զանդամալոյծս առողջացոյց. զծովն
 խռովեալ՝ խաղաղացոյց. զբարատս սրբեց,
 և զմեռեալս յարոյց. զայսոսիկ ամ լուսնը
 ուրախութիւն բերկրեի՝ ի փառս Աստուծո
 ծութիւն քո: Արդ՝ հակառակն սոցինս այ
 սօր լսեմ զհամբան խառնաց, չարչարա
 նաց և մահունան որդւոյդ իմոյ սիրելոյ.
 զի զմահ որոնեմ՝ և ոչ գտանեմ: Այ և
 աւաղ մօրս տառապելոյ, ո՞վ միակ միածին
 որդի իմ սիրելի, որպէս ըմբռնեցար, ուն
 գանեցար, ուն թքալիցեղեր, ուն ձաղեցար,
 ուն փշով պսակեցար, ուն իմահ վարեցար,
 և լը անօրէնս համարեցար. զիարդ զար
 փախալդ դէմք քո նսեմացուցեր. ուն զծո
 վանման զաչս քո արեամբ լցուցեր. ուն
 զարագախօս լեզուդ՝ և զահեղագոջ
 ձայն քո լոցեցուցեր. որպէս զլուսատիպ
 զերեսս քո թուք և ապտակ ընկալար, ո՞հ
 աւաղ և եղուկ հոգւոյ մերոյ՝ ո՞վ հաւա
 տացեալք. մեք զո՞ լայցուք, և զո՞ թող
 ցուք զհեռացեալ որդին, եթէ զորոնօղ
 մայրն: Այսպիսի ցաւագնեալ սրտիւ
 հասեալ սքյ կուսին՝ ի բարձր տեղի մի
 պասելով որդւոյն իւրոյ միածնի, զկնի սա
 կանուց

կաւուց տեսեալ խումբ մի դահճայ և
 զինուորացի առեալ ՚ի մէջ իւրեանց զոմն
 կապեալ Տանդերձ զանազան գործօք
 չար չարամայ, ոչ իմէին ՚ի գողգողայ, և զին-
 ունոր ոմն ի բրեզ շուն կատարեալ է առաջ
 ելեալ բարձր ձայնիւ քարոզ կարգայր ասե-
 լով, լուարուք երկիր ամ, ովոք կամիցի
 տեսանել զմահ սուտ մարգարէին Յսի
 նազօրեցւոյ ելցէ և տեսցէ, իսկ մայր
 տն Յսի, որոնէր ՚ի մէջ նոցա զորդին իւր
 միածին՝ և ոչ գտանէր. քանզի կապեալքն
 երէք էին, աղաղակեաց առ յովհաննէս,
 ով որդեակ իմ յովհաննէս, ցոյց ինձ զոր-
 դին իմ միածին, զի ոչ կարեմ որոնել ես,
 զի աչք իմ խաւարեալէ ՚ի լուսոյ Յայն-
 ժամ ասէ ցնա յովհաննէս, ով մայր տն
 իմոյ, հայեաց և տես զայն՝ որ է ՚ի միջին,
 արեամբ ներկեալ Տանդերձիւ, պսակ
 փշեղէն ՚ի գլուխն, ձեռք նր յետուստ կա-
 պեալ. և փայտ խաչին բարձեալ ՚ի յուս
 իւր, և շուրջ զնովաւ զինուորք պաշարել
 արդ՝ այն է քո միածին որդին, և վար-
 դապետն իմ զանն երկնային քո անդրանիկ
 զաւակ ծոցածին, և իմ շնորհատու փրկիչն
 վերին

վերին, իսկ յորժամ ծանեաւ սրբուհի
 կոյսն զբանա զայս, իսկոյն վերստին կսկծե-
 ցաւ սիրտն, և մթացան աչք նր, սկսաւ
 լալագին դիմօք գոչել և ասել, վայ ողոր-
 մելի մօրս, սա էր որդին իմ միածին, որ
 անսերմն յղացայ, սա էր զաւակն իմ անդրա-
 նիկ որ ծննդեան նորին՝ հրեշտակք յերկ-
 նից յերկիւր իջին, հովիւք երկրպագուի
 մատուցին, և թագաւորք զընծայս բերին.
 մինչ դեռ յայսպիսի ողբս էր, մերձ եղև
 ԅսառ մայրն իւր սք Ածածին, տեսանե-
 լով զմիմեանս՝ լցան անպատմելի ցաւօք.
 տեսանելով մայրն զորդին իւր իտանջանս,
 ոչաթափեալ անկաւ յերկիւր, տեսանելով
 որդւոյն զմայր իւր սիրելի յայնպիսի մեծի
 տազնապի, ցաւէր և կսկծէր ի սրտի իւ-
 րում, առաւել քան զչարչարանս իւր. մոր-
 մոքեալ սրտիւն ասէր ցմայր իւր սիրելի, Ով
 մայր անարատ և իմ սիրելի, յոյժ շնորհա-
 կալ եմ զքէն, զի ինն ամսեայ ժամանակաւ
 կրեցեր զիս ի սք արգանտի քում, և մա-
 քուր սք կաթամբ քով դիեցուցեր զիս. ի
 վերայ բազկայ քոց բարձեր, և գորովալիւր
 գթով անուցեր զիս. Արդ՝ ո՞վ սիրելի
 մայր իմ, եւ ի՞վր ոտից քոց, և բեր համ-
 բուրբ

բուրեցից զմաքուր սք զստինս քո. և մինչ
դեռ Յս խօսէր զբանս զայս առ մայրն
իւր սք Աճածին, Տարին զնա անօրէն և
քարասիրտ զինո՛ւորքն, բաժանելով ՚ի
միմեանց՝ զսիրելի որդին, ՚ի ցա՛նադնեալ
մօրէն, Ա՛Տ ով սարսափելի տեսարան. և
սոսկալի Տերչտակաց և մարդկան:

Զ ի զորդին աս՝ բան Տօր միա ծին,
կուսին մարիամայ՝ զա՛ւակ ծոցա ծին,
Աարի գողգողայ՝ ՚իմաս սք խա չին,
երթայ զՏետնորա՝ մայրն իւր ցա՛ւա գին:

Տեսանելով զայս՝ ամարարածք ՚իսուգ և
յողբս շարժէին. Ե՛ւ մինչ Տասին ՚ի գող-
դողայ, վաղվաղակի Տասեալ զինո՛ւորացն
՚ի վր Յսի, ունելով զգառն անմեղ մեր-
կացուցեալ ՚ի զգեստուց իւրոց՝ որով և
ինքեանք մերկացան ՚ի շնորհաց լուսոյն.
Իսկ ՚ի մերկացուցանելն՝ Տանդերձք նորա
մածեալէին ը վէրսն և չորացեալ անդ-
րէն վէրք բացին զբերանս իւրեանց, իբրև
յորդառատ ալբերէ ցնդէին զարիւն սք
ոռոգանելով զերկիր. որով ևս քանզև
սաստկացա՛ւ ցա՛ւ անձին Յսի. Զորմէ յա-
ռաջագոյն սասայ յակովբ նա՛հապետն,
Կո՛ւսայէ

Պո՛ւսացէ արեամբ զապատմու՛ն Ընն իւր :
 Զորմէ փրկիչն ասէ 'ի բերանոյ եսայեայ :
 Թէ՛ " զՏանդերձս իմ թաթաւեցի արեամբ
 Ո՛հ աւաղ հոգւոյ մերոյ, զի առողջ ինչ
 տեղի ամենեին ո՛չ տեսանէր 'ի մարմնին
 Յիսուսի : ըստ եսայեայ Թէ, " յոտից մինչ
 սգլուխ չիք 'ի նմա առողջուի : Յայնժամ
 ետուն նմա գինի զմուսեալ, և նա ո՛չ էառ,
 կալեալ զՅս զանմեղ գառն տարածանե-
 լով 'ի վի՛ր աթոռոյ խաչին . և բեռեցին
 զձեռս և զոտս նր՛ : Իսկ զաւազնեալ
 մայրն՝ մինչ լսէր զձայն կռանայ, Թէպէտ
 կրէր որդին զզաւս յանձին սակայն իսկա-
 պէս զայն ամենայն թախանձէին 'ի սիրտ
 և 'ի հոգի մօրն : Ուստի ողբալով ասէր
 զհրէայսն : Ո՛վ անօրէն տիրասպանք, խա-
 չեցէք և զիս լէ որդւոյն իմոյ սիրելւոյ, զի
 Թարցսորա՛ կեանքն իմ մա՛հ է, ուրախու-
 թին իմ՝ տրտմութի՛ն, հանգիստն իմ՝ չար-
 չարանք, խաղաղութի՛ն իմ՝ խռովութի՛ն .
 յետ այսու՛ թո՛ղ մայր քո մեռանի, թո՛ղ
 խաւար անդնդոյ ծածկեսցեն զիս . զի մի՛
 տեսից զչարչարանս որդւոյդ իմոյ սիրել-
 ւոյ : Յայնժամ բարձրացուցին զփայտ խա-
 չին, որով և բարձրացաւ արեգակն արդա-
 ըութե՛

ըութէ տրն մեր Յս Գ. Ե. 'ի քառաթև սք
խաչին, և լուսինն խորհրդաւոր՝ մայր նր
մարիամ առ պատուանդանաւ խաչին ըն-
կալել զպտուղ իւր աղիողորմ արտասուօք
ողբս յօրինէր. մինչ զի զլէրինս գոչեցու-
ցանէր ասելով այսպէս:

Այ իմ որդիակ՝ աւետեաց զա
վասն էր քեզ եդին զիչեայ պը
Այ իմ որդիակ՝ մօրըս միայ
էր դու խաչեցար՝ որպէս աւա
Այ իմ որդիակ՝ վայելչահա
ուստի գտից ես՝ 'ի քեզ նմա
Այ իմ որդիակ՝ էր քեզ խաչե
որով զաչս իմ՝ խաւարեցու
Այ իմ որդիակ՝ զքեզ բեեռե
զաչխարհ ամենայն՝ 'ի լայ շարժե
Այ իմ որդիակ՝ զիարդ գանե
որով և զոգիս՝ վերաւորե
Այ իմ որդիակ՝ ամբիծ աղաւ
զձայն քո արա՝ դու ինձ լոե

ւակ
սակ
նակ
զակ
սակ
նակ
յին
յին
յին
յին
յին
յին
նի
լի

Յայնժամ Յս բեեռել 'ի խաչին անթարթ
ակամբ հայէր 'ի մայր իւր ցաւագին. տեսս
նելով զտագնաց սրտի նորին, հարեալ
յարտասուս. գոչէր սաստկագին՝ ձայնիւ
ասելով այսպէս:

Մի

Մի լաւ մայր իմ՝ ով աննը
 գեղեցկուհիսդ՝ ոչ գոյ նը
 Մի արտասուներ՝ գերադրա
 և մի ողբար՝ հառաչա
 Ձի ցաւ սրտիդ՝ կսկըծա
 և լալագին՝ հեծեծա
 Ձիս առաւել՝ վերաւնո
 որով և սիրտ՝ իմ խոցո
 Քան ցաւ մարմնոյս՝ է սոսկա
 որ՝ իդասուցն՝ հրէա
 Ձի առ գլխովս՝ պսակ է
 որ ծակոտէ՝ յոյժ սաստկա
 Ձձեռս և զոտս՝ իմ սրնդէ
 ինայտ խաչի՝ բեեռէ
 Ձհանդերձս արեամբ՝ թաթաւէ
 զիս գանալից՝ վերօք լը
 Այլ չեն սոքա՝ ինձ ծանրա
 զի կեամ կամաւ՝ վն մարդ
 իսկ ողբալով՝ մինչ դու գո
 իբրև նետիւք՝ զիս խոցո

մանս
 մանս
 կանս
 կանս
 նայս
 նայս
 բեայս
 տեայս
 կանս
 կանս
 դին,
 գին.
 ցինս
 ցին.
 ցին;
 ցին,
 կան,
 կան.
 չես
 տես

Մի լաւ մայր իմ, և մի՛ յաւելուր զցաւ
 միածնի քո. զի հեղուքն արտասոււնայ քոյ՝
 դժուարինէ ինձ, քան զհեղուքն արեանս
 իմոյ. բախումն կրծոյ քոյ՝ ծանրէ ինձ,
 քան զհարումն բեեռայ իմոյ. մերկացումն

գլխոյ

գլխոյ քո, յոյժ խոցոտէ զլ'ս. քան զփուշ
 պսակայ գլխոյ իմոյ. Մի Լար մայր իմ
 և մի յաւելուր զյաւ միածնի քո զի իմեծի
 տագնապի կամ. Էր ժամ երրորդ յորժամ
 զտրն փառայ ՚ի խաչ Տանին. յորում ժա-
 մու և պատրեցաւ նախամայրն մեր և այ ՚ի
 դրախտի անդ ՚ի մահաբեր օձէն. Ածին
 կախեցին և զայլ երկուս չարագործս լի
 Յսի, ոմն յաջմէ, և ոմն յահեկէ. և ՚իմիջի
 զՅՍ, "զի լցցի գիւրն Թէ լի անօրէնս Տա-
 մարեցաւ. գրեաց պիղատոս տախտակ մի,
 եբրայեցերէն դաղամատերէն, և յուճարէն
 գրով սա է Յս արքայն Տրեկոյ. ասեն
 Տրեայքն, մի գրեր Թագաւոր Տրեկոյ.
 Ասէ պիղատոս, զորինչ գրեցին գրեցի.
 Աստանօր գիտելի է ով Տաւառայեալք.
 զի եօթն բանք Յսի ՚ի խաչին, եղեն եօթն
 սուր կսկծանայ ՚ի սիրտ մօր նորին. լի կան
 խառայ բանին սիմեոնի, Թէ և լի քո իսկ
 անձն անցցէ սուր կսկծանայ, զիայս սուրք
 ցաւոց, եօթնապատակ խոցեց զսիրտ կու-
 սին. որով և ցաւք նորին Թուին եօթն.
 Նախ յասելն Յսի ՚ի խաչին, "Հայր Թող
 դոցա՛ զի ոչ գիտեն զինչ գործեն. յայս
 բան ցաւեցաւ սիրտ մօր նր, ասէ ցորդին,
 ով

ուր որդեակ իմ և անձ, այլոց ողորմիս և վն
 նց մեռանիս, ինչ ը էր ոչ ողորմիս մեռա
 սիլ ը քեզ: Յայնժամ առեալ զինո՛ւորայն
 զհանդերձս նորա բաժանեցին յինքեանս,
 որով և լլաւ գիրն, թէ, "բաժանեցին
 զհանդերձս իմ յինքեանս, և ՚ի վր պատ-
 մուճանիս վիճակք արկին: Եւ ոյք ան-
 ցանէինն հայհոյեին զնա և ասէին, վայ որ
 քակէիր զտաճարն, և պերիս անուրս շի-
 նէիր, ապրեցի՞ զքեզ, եթէ ես որդի այ-
 էջ ՚ի խաչէդ հաւատասցուք քեզ: նոյն-
 պէս հայհոյեց զնա կախեալն ՚ի ճախոյն,
 սաստելով նմա ընկերն յաջակողման ասելով
 շերկն շիս յայ պի ՚ի նմին կաս ՚ի պատժի մեք
 արժանիեմք առնուլ զհատուցումն, իսկ
 սա ապերաստ ինչ ոչ գործեաց, Յայնժամ
 և նա ասէ զՅս, յիշեա զիս տր, յորժամ
 գայցես արքայութի քով: Ասէ զնա Յս
 "Այսօր ընդիս իցես ՚ի դրախտին: Այս բան
 եղև երկրորդ սուր սրտի մօրն. յայնժամ
 ասէ զաւագնեալ սրտիւ մայրն զորդին. ու
 միամօրս որդեակ իմ սիրելի. զաւագակն
 միսթարես, զիս ընդէր թողուա ՚ի տրամու
 թի, զի յես այսու կեանքն իմ՝ մահ է.
 ուրախութիւն իմ՝ սուգ. հանգիստն իմ՝

Զախ շարանք՝ լոյսն իմ խաւար : Արժան է
 գիտել աստ, զի յայսմ ժամու եր մինչ նա-
 խահայրն մեր ադամ արտաքսեցաւ ՚ի դրախ-
 տէն. նոյնպէս և այսմ ժամու մոյծ զա-
 ճազակն ՚ի դրախտն անդ վերստին զգե-
 ցուցանելով մերկացեալ բնութիւնս զփառան-
 իւր առաջին : Յայնժամ կային առ խա-
 ջին Յսի, "մայր նր յաջմէ, և յովհաննէս
 աւատարանի ըն յահեկէ. մագդաղենային լէ-
 ւոյստոճանդանաւ խաջին, մարիամ կղէո-
 սայն քոյր մօրն սք անձանի, և այլ կանայք
 լէ նմա շուրջ զխաջիւն, կոծէին և Յէին
 վս Յսի. Յայնժամ Յս ասէ զմայրն, "կին
 դու, ահա որդի քո և ապա ասէ զյովհան-
 նէս, ահա մայր քո. որով արժան է մեզ
 իմանալ աստ. զի կինն նշանակէ եկեղեցին
 սք, որ ՚ի ձեռն վերստին ծննդեմքն իւրով
 ծնանէ զհաւատացեալքս. և յովհաննէս
 թարգմանի հնազանդութի, որով հնա-
 զանդեալք և հաւատացեալքս ՚ինա հանձ-
 նեաց յեկեղեցին սք, զի ՚ի ձեռն լուսոյ
 ման սք աւազանին վերստին ծննդեմքն
 նորին և ՚ի ձեռն զղջման և ապա շխարուէ
 արբեսցուք ՚ի մեղաց "և ակն կայսուք երա-
 նելի յուսոյն և յայտնութի փառաց միաձ-
 նին

նին Յայս բան երրորդ ցաւ և սուր եղև
 սրտի մօր նր յայնժամ ասէ մայրն ցորդին
 ցաւագնեալ սրտիւ մի ասեր զայդ ով
 անման միածին որդի զի ոչ կարեմ փո-
 խանակել զամօդ ընդ մարդոյ զտրդ լէ
 ծառայի զվարդապետդ լէ աշակերտի
 զթագաւորդ լէ ձկնորսի զայլոյ ծնունդ
 լէ որովայնիս ծննդեան իսկ որդին միա-
 ծին նունաղէր ՚ի խաչին Եւ իբրև եղև
 ժամ վեց երրորդ խաւար կալաւ զամ
 երկիր մինչև ցինն երրորդ ժամն

Զորրորդ եղև ցաւ սրտի մօր նր յորժամ
 լուալ զ ցաւագին բարբառ նր թէ "ճա-
 րաւի եմ զինչ արար պատասխանի ասէ
 ով աղբիւր անմահութե, բղխեց ո ՚ի վի-
 մեդ ջուր կենդանութե, զի արբուցից զան-
 կարօտդ ջրոյ Յորժամ ետես փոխանակ
 ջրոյ քայախ ընդ լեղւոյ մատուցին նմա
 յորձանս սուզաւ անարատ ողբ նորա բար-
 բառեաց առ միածինն իւր ասելով Ով
 որդեակ իմ սիրելի կուսական կաթամբ
 արբուցի զծարաւ քո այլ արդ դառնութե
 տոգորեն զլեզու քո Գուչէ առ աւետարա
 նիչն յովհաննէս, և առ մարեմանքն ասե-
 լով Աւաղ մօրս աղէտից, աւաղ մօրս ՚ի
 մեջ

մէջ ան մարցի աւաղ զի տեսանեմ զորդ
 իմ 'ի տանջանս' և ոչ կարեմ օգնել նմա
 տեսանեմ զի ծարաւի' է' և ոչ կարեա
 արբուցանել նմա. տեսանեմ զի մեռանի
 և ես ոչ մեառանիմ ը նմա. Հինգ երրորդ
 ցաւ եղև սրտի մօր նր' յորժամ յինն եր
 րորդ ժամուն աղաղակեաց որդին իւր' էլ
 էլի լամասաբաբթանի, ք' Աճ իմ Աճ իմ
 ընդ եր թողեր զիս. Ձին' չ սլացաւ յունի
 նր', 'ի լեւել զաղաղակ որդւոյն, յորպիսի
 թնդիւն հնչեաց յոգի նր', ասէ աւաղ մօրս
 տառապելոյ' ո՞վ որդեակ իմ սիրելի
 եթող զքեզ Հայր 'ի ժանիս դահճաց, և 'ի
 վիշտս չարչարանաց, զիա՞րդ և ես թողից
 զորդիդ հօրն լուսոյ.

Ա եց երրորդ ցաւեցաւ սիրտ նորա յոր
 ժամ ետես զնա, 'ի յետին տագնապի մերձ
 անանդման հոգւոյն, յորժամ ասաց, ան
 ինչ կատարեալ է, զի ետես լի եղև ան
 չարչարանօք մարմինն նր'. որով և մայրն լի
 եղև ան տրամութե' 'ի հոգի իւր'. Եօթն
 երրորդ եղև ցաւ սրտի նորա. յորժամ
 միաժին որդին իւր 'ի խաչին. գոչեաց 'ի
 ճայն մեծ, խոնարհեցուցել զգլուխն ան
 դեաց զորդին 'ի ձեռս հօր. Աստանօր
 Եօթնս

Եօթնագատիկ սուր միանգամայն խոցեաց
 զսիրտնք, որով և գալարեցան աղիք նորա-
 այլ թէ զինչ և որպիսի ցաւք ներգործե-
 ցան ի սիրտ կուսին, անձառելի է ՚ի հրեշ-
 տակաց, և անհաս ՚ի մարդկեղէն մտաց,
 միայն որդւոյն իւրոյ Յսի գիտել Ձե-
 թէ սրբազան աւետարանիչքն զորմէ
 գրելին չ՝ ոչ ի շխեցին, ապա զիարդ հնար
 է մտազանգունած մարդկեղէն բերանոյ
 անձառելին ձառել: Աստանօր պիտոյ
 էր ինչ կոչել զդասըս անմարմնական
 յորայ՝ առ ՚ի ներբողել զողբերգական
 անս, և երգել զխօսս ցաւալիս, ՚ի դիմաց
 յայիսի տրամալից մօր. սակայն առ այսը
 տկարացայ: Բայց արդ՝ կոչեցից առ իս
 զհրեշտակն իմ ՚ի մարմնի սքն գրիգոր
 Եսրեկացի, զոր գրէ յիւրումն հոգեւունագ-
 բանի ՚ի ներբողեանս սք Ըժածնի, այսպս
 Եսրախացի՛ր յաւէտ հրճուանօք բերկ-
 րելիք ՚ի կանայս: Ար դժուարընդել դաս-
 տիարակաւն խաչի վարժեալ կրթեցար
 որդւոյ քո կցորդութք, միատեակն ժուժ-
 ակալութք, կրելով զերաշխեաց վշտաց ծնե-
 ցելոյդ ՚ի քէն տն, մշտաչարչարն մեռելու
 թք, անձնատու չոր տօթով խարուկեալ
 Իբրև

« Իբրև զորոջ անարատ՝ քահանայական
 « նուն իրմամբ՝ ի վր սիրոյ սեղանոյդ մատեար
 « ասրաբոյս և ստեագիսակ՝ գեղմաբար
 « մաքուր պատարագ, ի ճրգն շորական վար
 « ողջակիզել քան թէ ի սրոյ հանդէս խոր
 « խողեալ: Ասան այսորիկ ի նուն էր քո զե
 « ման՝ հրեշտակացն պարք պաշտպանեալ
 « ընդ առաքելոցն գումարք դասակցեալ
 « զմիայն արժանիդ պատուէեալ գովէին՝ սք
 « Աստուածածին:

Ո՛ր զիւրդ բարբառ իս ո՛վ Աստուածայինդ
 գրիգորիէ, զինչ այլտիոխութիւն ընդ
 խրատութե՛ն լեալ է խաչակիր ցաւօք մօր
 տրամուծե՛ն. զի այս կիրք բնուէ բնաւորա
 պէս բերին ի մարդիկ, յորժամ լուցէ ոք
 զլուր առաւել խրատութե՛ն, փոխոխեսցին
 կիրք ներքին զգայութեցն, որով և իսկոյ՛ն
 շիթք արտասոււաց ցնդեսցին յաչաց նորա
 Սոյնպէս և աստ է տեսանելի, զի երա
 նելիս կամելով բացատրել զսաստիկ ցաւ
 տրամուէ սքյ կուսին յափշտակեալ մտօք
 միանգամայն զտրամուծին ընդ խրատ
 բովանդակեաց. ապաքէն այս խորք ցաւ
 տիրամօրն՝ անհնարին և անիմամալի եղե
 ՚ի հրեշտակաց և ՚ի մարդկանէ: Զի կիրք
 մատու

մատուցուք՝ ի կշիռ առանել յոյժ ծանրա
 նան ցանք սբյ կուսին, քան զցանս Տամօրէն
 մարտիրոսաց, զի նոքա կրէին ՚ի մարմնի,
 սա զամ չարչարանս որդւոյն իւրոյ Յսի
 կրէր ՚ի հոգին: Ո՛րք վասն՝ զորոջն իւր ա-
 նարատ դնելով մայրն՝ ի վր սրտի սեղանոյն,
 ողջակիզեալ զենամբ որով սիրոյն, որդին՝
 մարմնով, և մայրն՝ հոգւով, երկոքին ՚ի միա-
 սին միանգամայն զո՛հ փրկութե և քանուե,
 բանական նուէր և պատարագ մատուցել
 Տօրն երկնաւորին, վս փրկութ աշխարհի,
 և վս վիրաւորեալ բնութես ադամայ:
 Յայնժամ ոմն ՚ի զինուորաց տիգան խո-
 տայ զկողն Յսի վազվաղակի ել արիւն և
 զուր տեսեալ մօրն, անկեալ լ պատուան
 դանաւ խաչին, ՚ի խորոյ սրտէ հառաչէր
 և յոգւոյ հանէր: Թաւալէր զերեսս իւր
 ՚ի վր խաչին, որդին արեամբն զփայտն
 կրկէր, և մայրն արտասուօք զայն ուղագա
 նէր: լայր և ասէր, ո՛ որդեակ իմ սիրելի,
 որպէս անարգեցար: Ո՛ր ցնծութիւն իմ,
 զիարդ մատնեցար ո՛ խնդութիւն իմ էր
 ըմբռնեցար: ո՛ կեանք իմ՝ զիարդ մահա-
 յար, աւաղ մօրս աղէտից ՚ի մէջ ամ մարց:
 Յայնժամ դարձան առ հրե շտակապետն
 գաբրիէլ

Գաբրիէլ ասելով. ուր է աւետիքն քո
 ուր է ողջոյնն այն. զի՛արդ այսօր է Տա-
 կառակն տեսանեմ, ասացեր ուրախ լեր
 բերկրեալ այսօր կամ ՚ի սուգ տրտմութե՛.
 ասացեր լի շնորհօք, այսօր լի եմ դառնութե՛.
 ասացեր տէր ընդ քեզ, այսօր Տանին
 զտրն իմ յինէն. Դարձաւ առ եղիսաբեթ
 ասելով. ո՛վ ազգական իմ, ուր է երանին
 քո, եկ տես զպտուղն որովայնիս, զոր
 օրհնեալ կոչեցեր՝ զի՛արդ Թառամեցաւ,
 և ճմլեալ ցամաքեցաւ. Ով եսայի մար-
 գարէ, սա՛ էր զորմէ ասացեր՝ տեսաք մեք
 զնա և ո՛չ գոյր նր տեսիլ և ո՛չ գեղեց-
 կութի վս անօրէնութե՛ Ժողովրդեան
 ՚ի մահ վարեցաւ. Ով արևելեան Թագա-
 ւորք. Ով Տովիւ՛ք Տօտից եկայք և տե-
 սեք ՚ի ձէնջ վկայեալ անմահ Թագաւորն
 այսօր ՚ի վր խաչին՝ ուն մահացաւ. ուն ան-
 շնչացաւ. և ուն ՚ի խաչին իբրև զխոյն սա-
 բեկայ կախեցաւ. Արդ՝ որով Տեսե ո՛չ
 որք ունէր յերկրի ինքեան ցաւակից, վն
 գոչեր և կոչեր ինքեան ցաւակից զան-
 շունչ տարերս ասելով. եկայք երկինք և
 երկիր լացէք և ողբացէք է վշտակիր մօրս
 ուստի ամ արարածք է ինքեան ՚ի լայ

յող

յողբ շարժէր որով և ասէր Չեզ ասեմ
 ձեզ ասեմ անցանորք ճանապարհաց դար-
 ձարուք՝ հայեցարուք՝ և տեսէք թէ իցեն
 երբէք ցաւք լն ցաւոցս լեալ որք ՚ի վր իմ
 հասին: Յայնժամ խաւարեցաւ արեգակն
 ՚ի վերուստ մերկացաւ լուսինն զլոյս իւր ՚ի
 ներքուստ. հաստատութի երկրի շարժե-
 ցաւ. հիմունք աշխարհի սասանեցան.
 Եւ ի վերուստ վարագոյր տաճարին
 ի վերուստ ՚ի վայր գերեզմանք բա-
 ցան մարմինք ննջեցելոց սբյ յարեան և
 երկեցան բազմաց. ույ գրէ ան ետարանի չն
 աստ թէ ոս: Չի որով հետեւ հովիւն
 իւրանի. աշխարհ ամ ՚ի սուգ մտցեն.
 Սոյնպէս այսօր տրն տերանց. թագաւորն
 թագաւորաց և Աճն աստուծոյ. տրն մեր
 Յս քս որդին այ և միածին սբյ կուսին
 մարիամու Աճածնի անդրանիկ զաւակ
 արմնով մեռաւ ՚ի վր խաչին որով և փր-
 կեաց զմեզ յանիծիցն և ՚ի կապանաց նա-
 խահօրն ադամայ. վսյ պարտ է հաւատա-
 յելոցս այսօր տրտմակից լինիլ ամէնօր ՚ի-
 լեալ սբ անձանին մօրն Յսի. զղջմամբ
 և արտասուճօք մերովք սրբել զմեզ ՚ի մե-
 յոյ որով և գտանել զթողութի մերոց
 յանցոս

յանցանայ: Քանզի մեծ է խորհուրդ
 աւուրս այսորիկ. արժան է համեմատել
 աւուր յաւուր վերջին և 'ի քննութե հրա
 պարակին. զի ոպ այսօր տրն մեր Յս Գս
 շնորհիւ խաչի և մահունան իւրոյ՝ փրկ
 կեայ զմեզ 'ի բռնութե կապանայ բանսար
 կունին. նոյնպէս և յայնմ աւուր ամենա
 զօր զօրութե իւրով՝ խորտակեալ փշրես
 ցէ 'ի բայ զապստամբութի բռնաւորին
 և կապեսցէ զնա անլուծանելի կապանօք
 և զամ հաւատացեալս իւր սք վերանորո
 դեալ վերածեսցէ թ իւր 'ի հայրենի փառս
 և 'ի լուսեղէն առագաստն անձառելի ար
 քայուէ երկնից զոր պատրաստեալ է իւրոց
 սիրելեայ: Քանզի տրն մեր Յս Գս
 շնորհիւ խաչին՝ չարչարանայ և մահունան
 իւրոյ եբարձ 'ի մէնջ զեօթն մոլութիս.
 Չամբարտաւանութիս խոնարհեցուցանելով
 զգլուխն՝ 'ի վր խաչին: Չնախանձն՝ տա
 ռածմամբ բազկայն: Չբարկութիս համբե
 ռութե և մեղմ պատասխանեալն: Չձու
 լութիս՝ մութանալովն 'ի չարչարանս: Չա
 գահութիս՝ բազմաչխատութե տալով
 մեզ զկենդանարար մարմին և զարիւնն իւր
 սք և զձուր կողին՝ լուսուցումն հաւատա
 ցելեցս

քելոցս 'ի մահ նորին։ Չորհրամուտութիւն՝
 ընկելովն զքայտաւ և լեղի։ Չբղջատ-
 Տութիւն՝ խոյմամբ կողին։ Արովք և
 սպառազինեաց զմեզ 'ի պատերազմ. զինիւ
 ընդդէմ սատանային։ Այլ և նախ քան
 զխորհուրդ մարմնառիք տնօրէնութեան
 որդոյն այ ալիք խռովութիւն և խաւար
 տգիտութեան տիրեալ եր աշխարհի և ազգի
 մարդկան. զի ոչ ճանաչէին զարարիչն
 իւրեանց վայ քարի՛ փայտի՛ հացի և գի-
 նոյ՛ և ուրուական պատկերաց՝ պաշտօն
 մատուցանէին։ Այլ արդ՝ յայտնեցաւ Աճն
 անի մարդկային մարմնով և կերպարանօք,
 յայնտեղով թէ՛ փոխարէն մարդկան և
 ձեռագործ պատկերաց՝ Աճ մարդայել
 արդ՝ մատերութիւն զՍաւատայեալք, և
 համարձակ պաշտեցէք զնա։ Փոխանակ
 փայտից՝ փայտ կենաց տողաւ մեզ խաչն
 կենսատու, հաւատայեալքն 'ի նա՛ մի՛ ամա-
 չեսցեն։ Փոխանակ քարանց՝ զվե՛մ պատու-
 ական եդ 'ի սիրովն, հաւատայեալքն 'ի
 նա՛ մի՛ երկիցեն։ փոխանակ ճենձերաց և
 զոհից մեռելոտեաց՝ ետ մեզ զԱճային
 մարմին և զարիւնն իւր սք յարբումն հա-
 վատայելոցս։ և Փոխանակ մեռելոտեան՝
 եղեն

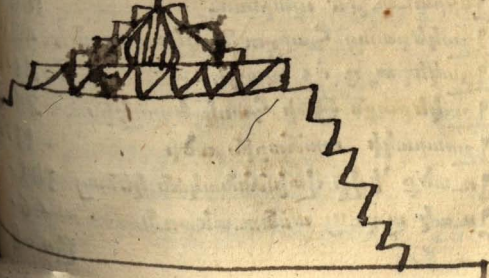
եղեն զինքս'ի վերայ խաչին, և կենդանի
 մեռեալ շորհեցաւ մեզ: Ձի պաշտօն
 տարցուք նմա, և 'ի մահ նր մկրտեսցուք,
 որով և լիցուք որդիք այ' և ժառանգա-
 կիցք որդւոյ նորին Յսի Բսի: Այսպէս
 յամ կողմանց եբարձ զտարակուսութի'ի
 մտաց մերոց. որով և արաք խաղաղութի'ի
 մէջ այ և մարդկան, 'ի մէջ հրեշտակաց և
 մարդկան, և 'ի մէջ մարդոյ և մարդկան:

Աս որոյ հարսն երկնաւոր փեսային Բսի
 այ մերոյ սք եկեղեցի, հանդերձ մանկամբք
 իւրով գոչ է ասելով: Օրհնեալ է հրա-
 շալի խորհուրդ աւուրս այս, որ կատարե-
 ցաւ. սա է օր յայտնի տն. գուշակեալք 'ի
 մարգարեից. սա է օր փրկութե, օր ազա-
 տութե, և օր նորոգման: Այ քս հանայք
 և ժողովուրդք ամենեքեայ 'ի մի բերան
 փառաւորեսցուք զփրկիչն մեր ասելով:

Օրհնեալ են գործք քո Բսի Ած մեր:

Օրհնեալ է գառն այս որ ծնունդ պատա-
 րագաւն իւրով եբարձ զմեզս զայս հի
 որով և հաշտեսցոյց զհայր ընդ արարածս
 ամ: Արդ' ամի և յամի օրհնել ես միածին
 որդի այ տր մեր և փրկիչ Յս Բս, հան-
 դերձ հարք և ամենասք հոգւովդ, զի կա-
 ման

մաւ հօր և հաճուք սք հողւոյն, զայս ամ
 կամաւ կրեցեր վս փրկութե ճի, և վս
 վիրաւորեալ բնութես մարդկան: Այլ
 յամի օրհնեալ է համագոյ և միասնական
 անբաժանելի սք երրորդութին հայր և
 որդի և սք հոգին, այժմ և անզրաւելի յա-
 շիտեանս յաւիտենից. Ամէն:

Յ Ա Ն Կ

Հորհուրեք երայ, և յարուհ անուննց յշարիս
իւրց'ի Տարեհիո. Ըրոս իարգի այնո-էնկցօ

Մ ԲԲՊՏՅՅՐ՝ ԵԹԻ ՀՏԱՐԷ անցո 54.

Մ ԱԳԱՏՈՒԹԷ՛ պարսաւ 156.

Մ ԱԷԿՈԾՈՒԹԻ՛ նաւուն և ծովուն 20.

Մ ԱԿՆ Ը ական փոխան տայի 16.

Մ ԱՂԱՂԱԿԷԿ ՅՍ՝ ի ճայն մեծ, և արձա 61.

Մ ԱՂԵՐՍԱՆՔ առ Աստուած 135.

Մ ԱՂ ԿՈՂԷ առաքելոցն 15.

Մ ԱՂՕԹԻԿ ներբողեան 136.

Մ ԱՂԿԵՐԱՊՈՒԻ տն՝ ի Թախորական ԼԵ 33.

Մ ԱՆԿԱՆՈՐԻՍ ԿԵՆԱԿ 183.

Մ ԱՅԱԿԷՍ ԿԱԿԷՔ յաղօթս 17.

Մ ԱՅՕՐ ԸՆԴԻՍ ԻԿԵՍ ի դրախտին 59.

Մ ԱՅՐ ՄԻ ԻՉԱՆԷՐ յԵՄԷ յԵՐԻՔՈՎ 35.

Մ ԱՆԴԱՄԱՂՅԾՆ ԲԺՂԿԷ 21.

Մ ԱՆԻՐԱՆՈՒԹԷ՛ պարսաւ 166.

Մ ԱՇԱԿԵՐՈՒՄ ՏԱՐԿՈՒՄ զԿատարածի 42.

Մ ԱՇԱԿԵՐՈՒՔԴ Ո՛Յ պահեն 21.

Մ ԱՇԱԿԵՐՈՒՔՆ ՅՍԻ ՏԱՍԿ ԿՈՐԳԷԻՆ 25.

Մ ԱՇՏԱՐԱԿԻ տաճարին ամի 11.

Մ ԱՇԾՔ ի վր Վախճանական ԿԵՆԱԿ 181.

Մ ԱՇԿ ԱՅԳԼՈՅ տանուտեաուն 46.

Առանկ

Առակ անտուակ որդւոյն	39.
Առակ արքայուհի դանձի նմանեալ	29.
Առակ դատաւորին	43.
Առակ երկուց որդւոյն	46.
Առակ խմորոյ	28.
Առակ կնոջ դրամոյն	39.
Առակ հատոյ մանանխոյ	28.
Առակ հարսանեաց	36.
Առակ հարիւր ոչխարին	38.
Առակ մարգարտին	29.
Առակ մեծատան	41.
Առակ ուռկանի	29.
Առակ սերմանայանին	27.
Առակ սերման ագարկին	28.
Առակ տանուտեառն	36.
Առակ տաղանդին	48.
Առակ տան կուտանայ	47.
Առատասրտից ներքողեան	176.
Առաքելոյ անուանքն և խշխանութի	22.
Առեալ հաց օրհնեաց եբեկ	50.
Առէք կերոյք այդ իմ մարմին	50.
Պռ ծեր ոմն և ագահ	186.
Սաս քառանդդ հաց լինիցին	10.
Սատուածածինն է միշտ կոյս	8.
Սատուածածնին ցաւն անխմանալի	256.

Աճանին ողջակիցեալ Ը որդւոյն	257
Աստուած է երեք անձն և մի բնութի	2
Աստուած է միայն պաշտելի	11
Աստուած մարմնով չարչարի	62
Արածեալ զոչխարս իմ	69
Արդարութե ներբողեան	164
Արեգակն արդարութե ԲԾ	24
Արիութե ներբողեան	152
Արիւն և ջուր ել ՚ի կողէն Յսի	64
Արքայութին գանձի նման է	29
Արքայութին նմանեալ տանուտեառն	36
Արքայութին նմանեալ հարսանեաց	36
Բազմի Յսի ՚ի վերնատան	49
Բաժանեցին զհանդերձսն վիճակաւ	59
Բանն էառ զբնութի մարդկան	62
Բարաբբայն արձակի	58
Բարերարաց ներբողեան	173
Բարկութե պարսաւ	150
Բեեղղիբուղաւն ասեն գործէ	22
Բժշկէ զմանուկն	34
Բշշախոհութե պարսաւ	162
Գալիլեայ յաշխարհ երթայ	12
Գալոց է Յսի դատել զերկիւր	7
Գանձեցէք զգանձս ձեր յերկինս	1
Գեղար	

Գերանդ ո՛չ Նշմարես	18:
Գիրան եսայեայ ընթեռնու	29:
Գիր Քնասու նորա էր գրեալ	59:
Գոսայելոյն բժշկէ	26:
Դո՛ւ է որդի իմ սիրելի	33:
Դատաւոր անիրաւ անձն իշինն կամքն	77:
Դատաւոր մի էր ՚ի քաղաքի	43:
Դարձել յայսիէ յաւա թոյէ շր Գիէրեայ	68:
Դաւիթ յորժամ քաղցեաւն	25:
Դիւհասարս երկուս բրժշկէ	20:
Դպրին ո՛չ ընկալաւ	20:
Դրօքն Գալիլէոյ Տոսոս առ աշակերտոն	67:
Եթէ որդի ես այ ասա՛ քարանայս	10:
Ելի՛ ՚ի Տօրէ իջի յաշխարհ	52:
Եկեղեցի դաւանիլ ընդ Տանրական	72:
Եկեղեցին է պատակեր սք ածածնին	73:
Եկեղեցի ՚ի Գրոնց Գծրեոց ոչ յաշխարհս	73:
Եկն բարբառ յերկնից	51:
Եղբօրն խէթ ինչ գօցի	16:
Ես եմ որթն Ճշմարիտ	52:
Երանի՛ է քեզ սիմոն պետրոս	32:
Երանութիան քարոզ է	15:
Երեսուն և ութ ամայ Տիւհանդն բժշկէ	13
Երթայ ՚ի Տարսանիսն	12:

Երթ յետս իմ սատան	34.
Երկոտասանսն ը եօթանսուհան կոչե	15.
Երկոտասանիցն ի շխանութի տայ	22.
Երկու աղալ ՚ի մի երկանս	43.
Երրորդութին է ան ճշմարիտ	2.
Եփրայիմ քաղաքն գայ	44.
Երկրպագելի է ան մարդայել	261.
Եօթն քանի յետստի ելէն եօրն ոտը Տօրն	250.
Եօթն խորհուրդ եկեղեցոյ	73.
Եօթն նշանալու շրո հաշարո յեռուէ	31.
Չաքէոսի տանն բազմի	45.
Չգոյշ լերուք ՚իսուտ մարդարեից	18.
Չգուշանալի է ՚ի շր Գործոյ և ՚ի նմոյ	180.
Չերկդրամեանն վճարե	34.
Չինուորն զկողն խայե	64.
Չի որ խնդրե գայի	18.
Չորին չ եւրեցե է հօրե ընկալե	51.
Չորան չ պետրոսի ջերմայեալ	19.
Եր ժամ երրորդ հանին ՚ի խաչ զՅս	60.
Ելի էլի Լամասաքաքթանի	61.
Ընթերցաւ զգիրս եսայեայ	29.
Ընծայեցաւ ՚ի տաճարն	8.
Թագաւորազին որդին բժշկե	13.

Թղեւն

Թղենին ցամաքեցոյց	45.
Ի շնամիտք քե սիրեացի	17.
Ի Կովմաս ասէ տր իմ և ամ իմ	68.
Թքանէ ին և ապտակէ ին զերեան Յսի	56.
Ժառանգն տեսեալս պանին	47.
Ժլատից պարսաւ	178.
Ժողակեցան Տրեայքն վն Յսի	44.
Ի Տարկանիւ Տովուճապետին	56.
Ի մաստուծի տուն իւր շինէ	72.
Ի շխանուծք որով գործես	45.
Ի վն ծովուն երթայ	31.
Ի վեց ժամուն Իսահակ Իսկուստ ամ երէի	60.
Ի րաւախո՛՛ն լեր լէ ոսոխին	16.
Ի տուն Յիէնեայ եւ Յն ոսոսացանէ ԼՂն	51.
Ի լանայ զոտս աշակերտայ	49.
Ի աշեցին զՅս ի գողգողայ	59.
Ի սոճեմուծէ ներբողեան	170.
Ի սոնարճուծէ ներբողեան	141.
Ի սոստանայ զսք Տոգին առաքելոյն	70.
Ի սոստովանուծի ի մեղս	188.
Ի սորիախ մեղու լէ ձկան ճաշակէ	69.
Ի տառայն ապտակէ զտրն	56.
Ի տառ ի պտղոյն ճանաչի	18.

Ծարաւի եմ, ասէ Յս'իխաչին 61.
Ծուլութի պարսաւ 153

Կաղ' կուր համը' միակողմնիս բժ շէ 31

Կանայ գալիլիացոց 12

Կապերտ նոր զհնով 21

Կայէք յաղօթս ի անշուէլ'ի գործութի 54

Կայցէ դա' մինչև ես գամ 69

Կին դու ասա որդի քո 60

Կինն կարկամ բժ շէ 31

Կինն պուռնիկ օծանէ զտր 30

Կինն տեռատես բժ շէ 22

Կինն քանանացի' աղաչէ զտր 31

Կղէովպեանց յայտնեցաւ տր 67

Կոյրն'իծնէ բժ շէ 44

Կոյրս երկուս լուսաւորէ 22

Կտակ Տէժի ուրեմեոս շարշարանոց քն 200

Կոյր համըն բժ շէ 26

Համբարձաւ փառօք յերկինս 70

Համբերութի ներբողեան 148

Հայր թող դոցա 59

Հայր'իձեռս քո անանդեմ զողբիս 61

Հայր մեր' որ յերկինս ես 17

Հայր վկայէ դա' է որդի իմ սիրելի 10

Հասկ կորզէին աշակերտքն 25

Հարի

Ջարիւրացեալի Տաւառն տեսեալ	19.
Ջաւատոյ ներբողեան	138.
Երովդիա խնդրէ զգլուխն յովհանու	30
Ջինգ զգայութիւնս ուղղելի եմք	78.
Ջինգ Եկեղեցիս զհինգ հազարսն կերակրէ	30.
Ջոգին այ եջ իբրև զաղանի	10.
Ջոգի եռամասնեայ է	76.
Ջոգին սբ առատապէս լցուպէ	52.
Ջոգին սբ է Ստոնճած ճշմարիտ	71.
Ջոգւոյն սբ Տայհութի մի թուլցի	26.
Ջովիւն քաջ զանձն իւր կոչէ	44.
Ջպարտութիւն պարսաւ	143.
Ջրեայք նորոնքէլ զսոն յարսութիւն զապարտ	44.
Ջրեշտակի երևիլն ի պարտիզին	217.
Ջրեշտակն աւետեցր կանանցն	66.
Ջրեշտակք մատեանս և պաշտելին զնա	12.
Ջայն բարբառոյ յանապատի	23.
Ջայնիւն Հայրական վկայի	33.
Ջկամք խորովելոյ ճաշակի	69.
Ջկի մաքսաւոր կոչի ի Քսէ	21.
Ջազարոս վիրաւորեալ զնիւր	51.
Ջազարու յարութիւն	44.
Ջշմարտութիւն ներբողեան	167.

Ճրագ ճշմարտութե սքն յովհաննէս 24
Ճրագն յովհաննէս դիւ չ գրուանաւ 14

Մատթեոս կոչի 'ի Յսի 20

Մայր և եղբարք նր կային 27

Մարիամ օծանէ զտիր 45

Մաքսանորն ասէր Աճ քաւենն զիս 43

Մեռելոյ թաղէն արգելէ 20

Մեռեալք յառնելոյ են մաւմնով 74

Միամօր որդին յարուցանէ 30

Մի շար 16

Միոմն 'ի ձէնջ զիս մատնեացէ 50

Մի սուտ երդնուր 16

Մի սպանաներ 16

Մխիթարիչ սք շողին եկեացէ 82

Մկրտի 'ի յորդանան 'ի յովհաննէ 9

Մկրտութին յովհաննու ուստի եր 46

Յաթոռն մովսէսի նառան դպիրքն 47

Յակոբոս և յովհաննէս կոչին 'ի քսի 14

Յայրոս անուն իշխանի դուստրն յարոյց 21

Յարութի մեռելոյ խոստովանելի է 74

Յարուցանէ Յս զղազարոս 44

Յաւանակ չ իշոյն ամին 45

Յեա երից անուրց յարեալ 65

Յեա վեց անուրց առնու 32

Յեր

Յերիքով քաղաք երթայ	45,
Յերկութեց բնութեց միաւորի	62,
Յիմմէ անտի առնուցու	52,
Յինն էրրորդ ժամուն գոչեաց Յւ	61,
Յիշեա՛ զիս տր յասել աւաղակին	59,
Յս ամին առ հերովդէս	57,
Յս ամին առ պիղառոս	57,
Յս ամին առ քահանայն կայիաւիայ	55,
Յս աղաղակեց ՚ի յոյն Ած և արձայէն շէն	61,
Յս երթայ ՚ի հարամնիս	12,
Յս երկոտնանամաց քարողէի տաճարին	9,
Յս երկրողագի ՚ի թագաւորաց	8,
Յս թլփատի	8,
Յս ՚ի սիմէոնէ գրկի	8,
Յս խաչի ՚ի գողգոթայ	59,
Յս ծնանի փրկիչ աշխարհի	8.
Յս զնոյն սոսորոցոյ ի ոսպարհոս փակ շէն	13
Յս հան զաղաւնէյ վճառս ՚ի տաճարէն	13
Յս Հոգևոյն վարի յանապատ	10.
Յս մկրտի ՚ի յորդանան ՚ի յովհաննէս	9.
Յս յորոցէ Լեւի հարէ հոս հոգարալէնոցոյ	66,
Յս փախչի ՚ի յեգիպտոս	9.
Յս նազովրեցի թագաւոր Հրէից	59,
Յս սաստէ սատանայի	11.
Յս պատէ Լկտաւ. օք դնի ՚ի գերեզմանի	64,

Յս փոխարկէ զջուր՝ի գինի	12
Յովհաննէս առաքէ առ Յս. դուռէս	23
Յովհաննէս մատնի՝ի բանտ	14
Յովսէփ Ինչքէ շմբեթն ասի՝ի պիղապոսէ	64
Յուդայ երթայ մատնել զՅս հրէից	50
Յուդա խեղդեցաւ, և չգտն շտրոգին	57
Յուսոյ ներբողեան	140

Նախագուշակութիք տեսողայ վն չարք
 րանայ տն մերոյ Յսի Բսի. 209
 մինչեցր. 213

Նային քաղաքի միամօր որդին յարոյց	30
Ներբողեան՝ի սք խաչն Ածընկալ	99
Ներբողեն դարձել ի փայտն կենաց	101
Ներբողեան առ սք Ածածինն	109
Ներբողեն Կարճեալ աս աս Ինչոյն ասածին	110
Նախանձու պարսաւ	140
Ներբողեան առ առատասիրտս	176
Ներբողեան առ բարերարս	177
Ներբողեան արդարութե	164
Ներբողեան արիութե	152
Ներբողեան խոնարհութե	14
Ներբողեան համբերութե	14
Ներբողեան հաւատոյ	13
Ներբողեան ճշմարտութե	16

Ներբ

2	Երբողեան խոհեմութե	170.
3	Երբողեան յուսոյ	140.
4	Երբողեան ողորմութե	155.
5	Երբողեան ողջախոհութե	161.
6	Երբողեան պարկեշտութե	158.
7	Երբողեան սիրոյ	145.
8	Չանախեց յովտ մի	15.
	Լապիկո ունիլկամի թող նմա	16.
	Իւր յական եղբօրդ	18.
9	Աղբ ՚ի դիմաց տն առ մայր	255.
10	Աղբ ՚ի դիմաց մօրն առ որդին	240.
11	Աղորմածութե ներբողեան	155.
12	Աղջախոհութե ներբողեան	161.
13	Ա՛ջ եկի լուծանել զօրէնս	15.
14	Առ արձակե զկին իւր շնայ	16.
15	Առ ՚ի վր վիմիս հարցի փշրեացի	47.
16	Առ խոստովանեացի զեւ առաջի հարցիսն	23.
17	Առ հայհոյե զսք հոգին մի թողցի նմա	26.
18	Արկրամողութե պարսաւ	159.
19	Աւուպաներ ՚ի լեառն ձիթենեաց	51.
20	Աղբ ՚ի դիմաց յովաննու աւետարանչին	237.
21	Ամն ՚ի զինունորաց խոցեաց զկողս Յսի	64.
22	Չարագործաց պարսաւ	175.
		25.

Չէ՛ յարուցել ՚ի ծնունդս կանանց մեծ 24

Չորրորդապետն Տերովդէս 30

Պետրոս Ե՛ Տատ զականջ ծառային 55

Պետրոս Եւանդբէաս կողին 14

Պետրոսի ուրացութիւն 50. 56. 223

Պիղատոս լուանայ զձեռս 58

Պսակեոյին սքք ՚ի Քսէ 76

Պրոբատիկէ յաւազանին բլժ շէ 13

Ջուրն ՚ի գինի փոխարկէ 12

Ջրգողեալն բժ շէ 34

Սամարացւոյ կնոջն Տանդիայի 13

Սաստէ Յս գիւնայ 12

Սերմանայանին առակն ստէ 27

Սիմոն իւրեանցին պահակ ի սաշն Տք 59

Սիրել զԱստուճած ՚ի սրտէ 77

Սիրել զմեծեանս պատու՛իրէ 51

Սուտ մարգարէից զգուշանալ 18

Ստութի պարսաւ 169

Սիրոյ ներբողեան 145

Վայ ձեզ դաւրաց՝ փարիսեցւոյ 47

Վարագոյր տաճարին չելաւ 61

Վէմն անարգել եղև ՚ի գլուխ անկէն 47

Տաղանդին առակն 48

Տաճարին

Տաճարին շինուճածս ցուցեալ	4
Տան բորոտքն սրբին	3
Տան կուսանայ առակն	4
Տեղի անելոյ հրեշտակոյ Տարուհիմք + Լսին	7
Տրտմէր Յս'ի պարտիզին	54 · 130
Տգիտութի պարսաւ	172

Ցանեալ զորոմն չար թշնամին	2
Ցանկայր ընու զորովայն իւր	4
Տուցանէ սատանայ տն զփառս Եին	1

Փարիսեցին 'ի տաճարին	4
Փշով պտակաւ պսակի տրն	5
Փոխարկէ զշուրն 'ի գինի	1
Փչեաց ինոսա ասէ առ էք հոգի սբ 6	6

Քահանայն տրտաւրէ զհանգերձն	5
Քահանայապետն հարցանէ զտր	5
Քացախ Է Լեւոյ մատուցին տն	6

Օժանի Յս'ի մարեամայ	4
Օն արիք գնասցուք աստի	5
Օրինականն փորձէր զՅս	3
Օրհնեալ որ գաս յանուն տն	45

Հայրենիքի մասին

Հայրենիքի մասին

Հայրենիքի մասին

Հայրենիքի մասին

Հայրենիքի մասին

Հայրենիքի մասին

Հայրենիքի մասին

Հայրենիքի մասին

**Ս. ՆԵՐՍԷՍ ԶՆՈՐԱԼԻ
ԳՐԱԴՍՐԱՆ**

**Ս. ԱՆՏԵՍԻԱՆԻ ԿՆՏԻ
ՆՈՐ ԱՆՆՈՒՄ**

